221

CONSILIUL SECURITĂȚII STATULUI
DIRECȚIA PERSONAL ȘI ÎNVĂȚĂMÎNT

64443
D 001452

OPERAȚIA
saturn

D 1452

Evenimentele descrise în cuprinsul lucrării „Operaţia «Saturn»" s-au petrecut în timpul celui de-al doilea război mondial pe teritoriul Uniunii Sovietice, vremelnic ocupat de trupele hitleriste. Ele reconstituie un episod interesant din lupta dusă de organele sovietice de contraspionaj, în colaborare şi cu alte forţe, în scopul anihilării activităţii serviciilor de spionaj ale agresorului şi a unor acţiuni întreprinse de Gestapo.

CONSILIUL SECURITĂŢII STATULUI
DIRECŢIA PERSONAL ŞI ÎNVĂŢĂMÂNT

PENTRU UZ INTERN

OPERAŢIA SATURN

Seria 869

1971

Traducere realizată de cpt. NICOLAE ARCAN
și lt. maj. DUMITRU COSTACHE
Coperta executată de cpt. EMILIAN GRASU

PARTEA ÎNTÎI

ÎNTÎLNIREA CU INAMICUL

CAPITOLUL 1

— Cine ești ? Cum te numești ?

— Grigori Panteleev.

— Ești comunist ?

— M-a ferit Dumnezeu.

— Ce ?

— N-am fost niciodată alături de ei, de comuniști. Am spus că m-a ferit Dumnezeu de asta.

Bărbatul care punea întrebările scrise ceva într-un carnețel. Lovi apoi ușor creionul de masă și-l examină atent pe omul din fața sa.

Stăteau într-o cameră spațioasă și însorită. Adierea de vînt, ce pătrundea înăuntru prin ferestrele deschise și unduia perdelele, aducea cu ea zgomotele îndepărtate ale unui mare oraș.

Cel care întreba, îmbrăcat într-un costum gri, bine croit, se așeză mai bine în fotoliu. Celălalt, îmbrăcat cu o haină ponosită, șifonată, și pantaloni largi băgați în cizme scîlciate, stătea foarte timid pe marginea scaunului, aplecat în față, plin de respect. Omul din fotoliu părea să aibă vreo treizeci și cinci de ani. Celălalt era evident mai tînăr, în ciuda mustății sale stufoase, roșcate, cît și a bărbii mici. Avea un nas cîrn, lat, cu o despicătură la vîrf, și ochi negri, mari. După fiecare întrebare, omul bărbos își mișca înainte trupul și se îndoia ca și cum s-ar fi închinat slugarnic.

— Unele întrebări ?

— După cum reiese și din actele mele, departe de aici, dincolo de Kolîma. Dar hîrtiile mele nu sînt bune de nimic aproape. N-aș primi nici o copeică pe ele.

— Acum de ce ești aici ?

— Mi-a murit fratele și i-am moștenit casa și grădina. Știu că nu se cade să vorbești așa despre moartea unui frate, dar trebuie să recunosc că de data aceasta am avut noroc. Mă săturasem să tot umblu prin lume fără nici un rost.

— Cînd ți-a murit fratele ?

— La 9 februarie, acul acesta.

— Și aici cînd ai venit ?

— La 14 martie.

— La o lună după moartea sa ?

— Exact. Pînă mi-a sosit înștiințarea de moarte au trecut trei săptămîni. Așa e. Știți unde e Kolîma ?

— De ce n-ai stat de la început cu el aici ?

— Nevasta lui era o femeie foarte rea. Dumnezeu să-i odihnească sufletul. Nu putea să mă înghită. De altfel, nu eu am fost cel care a ales locul atît de depărtat.

— Ce vrei să spui ?

— Dacă-mi veți ierta vorbele, am fost exilat.

— De ce n-ai spus așa de la început și ai preferat să vorbești pe ocolite ? Pentru ce te-au surghiunit ?

— Pentru ce ? Păi cum să vă explic ? Lucram la o fabrică de cherestea lîngă Kacan. Eram încărcător. Și, pe neașteptate, a luat foc, ardînd pînă la temelie. Oamenii N.K.V.D.-ului au venit imediat acolo. Cum au sosit, au zis că este sabotaj. Opt dintre muncitorii noștri, care lucrau în acel schimb, au fost deportați.

— Au fost judecați ?

— Nici vorbă. Nu-au pus întrebări la fel cum faceți dumneavoastră acum. Apoi ne-au îngrămădit într-un tren cu grătii la ferestre și drept am fost.

— Ai vreun act ca să dovedești cele povestite ?

— Asta-i o întrebare hazlie. De ce ? Luați pe toți oamenii noștri, așezați-i pe un rînd și spuneți-le : cine are orice fel de act de la N.K.V.D., să facă un pas înainte și va primi un milion de ruble. Nimeni nu va înainta un pas, pun rămășag pe viața mea. Adevărul este, domnule, că N.K.V.D.-ul nu ne-a înmînat acte, ci sentințe. Am terminat exilul acum doi ani. În ultimul timp trăiam acolo ca un om liber și lucram la Gospodăria pentru industria lemnului. Apoi a murit fratele meu și mi-a lăsat casa lui. Nici nu începusem bine să-mi cer drepturile de moștenire, că și eram aproape gata să le pierd.

— De ce ?

— Știți, ca să fac ordine, am avut nevoie de aproape două luni — aprilie și mai. Dumnezeule, cîte hîrtii, cîte referințe și declarații luate sub jurămînt mi-au trebuit ! Totodată, trebuia să mă întorc cît mai repede la locul de muncă. Lor nu le place să glumești cu astfel de lucruri. Poți fi dat dezertor. Am plecat, așadar, la Moscova, la Comisariatul Poporului pentru Silvicultură. Am ajuns acolo la 15 iunie. Am urcat și am coborît scări, am bătut la toate ușile, dar n-am putut găsi pe nimeni să mă ajute. Eram atît de înnebunit, încît am început să răcnesc la ei. Pînă la urmă, mi-au dat hîrtia asta, care recomandă serviciului să nu se opună unei eventuale demisionări a mea din motive personale. Am primit-o vineri și am pornit-o spre casă. A doua zi, a izbucnit războiul. Dacă m-ar fi ținut acolo cîteva zile mai mult, nu mi-aș mai fi văzut niciodată casa și grădina.

— Ai adus actele de moștenire ?

— Da, domnule, sînt aici.

— Ce făcea fratele tău ?

— Picta sfinți pe bisericile de la țară. Mai precis, mergea din sat în sat și întărea picturile de sfinți pe icoane. Nu era un simplu zugrav. Avea la bază și niște studii.

— Acum ce ai de gînd să faci ?

— M-am gîndit să deschid aici o prăvălioară. Oamenii spun că potrivit noii orînduiri, orînduirea dumneavoastră, ase-

mente lucruri vor fi permise. Iar autorităţile germane vor încuviinţa. Sau sînt doar nişte zvonuri toate acestea ?

— Nu, nu sînt zvonuri. Noi sîntem pentru întreprinderi particulare. Ce vrei să vinzi ?

— Tot felul de lucruri necesare la casa omului. Oamenii au pierdut în război multe din avutul lor. Unii au cîte ceva de vîndut, iar alţii vor să cumpere. Eu îmi propun să fac pe intermediarul şi în aşa fel încît să fim toţi mulţumiţi. Voi lucra pe baza unui comision, dar nimic pe ascuns. Totul conform legii. De aceea am şi venit aici.

— Mda... Cînd zici că a murit fratele tău ?

— La 9 februarie.

— Şi cînd ai sosit aici ?

— La 14 martie.

Bărbatul din fotoliu tăcu o clipă, apoi spuse :

— Uite vezi, Babakin, cred că aici faci o greşeală. E absolut necesar, Babakin, să ştii data morţii fratelui tău pe dinafară, deoarece noua ta viaţă începe de aci, dar nu consider că este necesar să ştii data sosirii tale atît de exact. Ar fi mai bine să zici „pe la mijlocul lunii martie". Ar părea mai natural.

— Dar, tovarăşe colonel, nu este data sosirii sale strîns legată de acelaşi eveniment fericit ? La urma urmei, asta a fost ziua în care el a dat cu ochii de casa sa pentru prima oară, răspunse căpitanul Babakin.

— Stai o clipă, Babakin. Cine este Panteleev ? Un om aproape incult şi simplu. Pentru el, fiecare dată este ca un număr scos dintr-un manual de aritmetică. Gîndeşte-te la asta. Şi-apoi, nu folosi expresia „adevărul este". Nu se potriveşte personajului. În ansamblu, cu toate aceste observaţii, este foarte bine. Ai dreptate cînd nu-l faci pe Panteleev, în mod special, furios pe N.K.V.D. De fapt, lui nu i s-a întîmplat nimic prea tragic. Era încărcător la o fabrică de cherestea lîngă Kazan şi a fost trimis la o altă întreprindere forestieră în nord. Şi partea aceea despre actul de la N.K.V.D. este o idee bună. Ar trebui să fie mai multe puncte reuşite ca acesta şi fiecare să te ajute în conturarea personajului tău.

Locotenent-colonelul Martov se uită din nou la Babakin.

— Înfăţişarea ta este în ordine, doar barba o ai prea îngrijită, spuse el.

— O să crească ea.

Babakin aruncă o privire peste umăr şi continuă :

— Cum se prezintă situaţia pe front ?

— Prost. (Martov se îndreptă spre harta atîrnată pe perete.) Iată unde sînt ei acum, potrivit informaţiilor primite astăzi la ora 14. Baza noastră va fi aici.

— Cînd veţi ajunge acolo ?

— Vom pleca cînd trupele lor se vor deplasa mai departe spre răsărit, iar lucrurile se vor mai linişti puţin în regiune. În plus, trebuie să fim siguri că informaţiile noastre sînt corecte şi că *Saturnul* urmează să-şi instaleze cartierul general în oraşul tău.

— Dar dacă nu se instalează acolo ?

— Atunci va trebui să ne schimbăm planurile din mers. Vreau să subliniez încă o dată că, atîta timp cît oamenii noştri nu te vor contacta, nu ai de făcut nimic, cu excepţia micului tău comerţ. Multe depind de cît de ferm te vei fi stabilit acolo. În cursul primei faze a operaţiei, ghereta ta din piaţă va fi veriga mea principală de legătură cu toţi oamenii noştri din oraş. Principala şi singura legătură.

— Înţeleg.

Telefonul zbîrnîi uşor. Răspunse Martov.

— Da... Este aici.

Puse receptorul în furcă şi-l privi pe Babakin.

— Trebuie să pleci imediat la aerodrom. Este ordinul comisarului de securitate Starkov.

Babakin luă poziţia de drepţi.

— Am înţeles.

Se uitară unul la altul puţin încurcaţi. Martov vru să-l îmbrăţişeze pe căpitan, să-i spună ceva cu căldură, prietenesc, dar nu făcu nici un gest.

— Îţi doresc succes.

Își strînseră mîinile, apoi Babakin părăsi repede încăperea.

Martov se îndreptă spre fereastră, se aplecă peste pervaz și privi în jos. Babakin ieși în fugă din clădire, se uită în jur și se urcă grăbit într-o mașină ce aștepta la marginea străzii. Mașina porni și se îndreptă către piață. Martov ieși din birou pe coridor.

Curînd, își făcu apariția și comisarul Starkov.

— A plecat Babakin ? întrebă el.

— Cred că a ajuns deja la aerodrom. Aș dori să discut cu dumneavoastră, tovarășe comisar.

— Acum n-am timp. Totuși, haideți cu mine în mașină și o să discutăm pe drum.

În timp ce conducea mașina, Starkov se uita din cînd în cînd la Martov, care continua să privească fix înainte, absent.

— Cum este Babakin ?

— Minunat.

După o lungă pauză, Starkov zise, ca și cum ar fi vorbit de cu totul altceva :

— Ascară m-am uitat prin dosarele conducătorilor și cadrelor Abwehrului. Sînt, aci, un mănunchi de academicieni în toată regula, cu cruci ce le atîrnă la gît pentru Franța, Cehoslovacia, Spania și Polonia. Canaris a avut întotdeauna oameni bine pregătiți în statul său major. Acestor somități noi le opunem, deocamdată, pe Rudin, Kravțov și Babakin.

— Așa este, încuviință Martov.

Avionul, cu Babakin la bord, a decolat de pe aerodromul central, în direcția vest.

Zbura atît de jos, încît Babakin putea zări vîrfurile copacilor ce se clătinau în pădure. Începu să cugete asupra misiunii ce o avea. Repetă încă o dată povestea vieții sale inventate, dar de astă dată derularea obișnuită luă o întorsătură nouă: subconștientul îi scotea mereu la iveală evenimente din viața sa reală în același timp cu cele ale poveștii născocite.

Această legendare era atît de contrară vieții sale reale încît Babakin, pe neașteptate, avu un simțămînt groaznic că n-ar fi în stare să continue cu ea, că undeva ar putea da greș. Deci, fusese încărcător la o fabrică de cherestea, apoi deportat la Kolima, după care a lucrat ca paznic la Gospodăria pentru industria lemnului. A moștenit o casă cu grădină și livadă. Iar acum urma să fie un mic comerciant într-un oraș ocupat de nemți. Ce învălmășeală de gînduri !

Avionul luă înălțime mai mare și Babakin deslușì repede un mare oraș. Ici și colo se ridicau coloane negre de fum. Apoi avionul coborî cu iuțeală. După cîteva clipe sălta peste un cîmp verde, accidentat.

Un automobil vechi se apropie de avion, îndată ce acesta se opri. Din mașină coborî un tînăr înalt, îmbrăcat cu un trenci, purtînd niște cizme înalte de cauciuc.

— Dumneavoastră sînteți Panteleev ?

— A, da, eu sînt, răspunse Babakin.

— Urcați, am venit pentru dumneavoastră.

Tînărul se urcă la volan, Babakin lîngă el și porniră spre oraș.

— Cum se prezintă situația ? întrebă Babakin.

— Prost. La noapte ne ducem într-o ascunzătoare din pădure. Ne era teamă că n-o să veniți.

Orașul arăta foarte neobișnuit. Era o zi însorită, calmă, dar pe străzi nu se vedea nici un suflet de om. Părea ca o scenă pustie, după ce s-a jucat o piesă. Mașina merse mult, pînă la periferie. În cele din urmă, micșorară viteza într-o fundătură și traseră într-o curte. Pe firma casei se putea citi : „Automobile și tractoare".

Cei doi bărbați intrară în clădire.

— Pe aici, arătă tînărul spre o ușă cu o tăbliță pe care scria : „Director".

În micul birou, în jurul unei mese, stăteau cinci oameni în haine civile. Lîngă unul din pereți erau așezate niște rănițe burdușite. În colțul de lîngă ușă se aflau arme.

— Panteleev ? întrebă unul din ei, cu capul mare și părul cărunt. Era Leșciuk, secretarul Comitetului regional de partid.

— Da, replică Babakin. Îl recunoscu pe secretar după o fotografie ce-o văzuse înainte.

— Cred că aveți... începu Leșciuk, dar Babakin deja îi întindea o scrisoare codificată de la Martov.

După ce o citi, Leșciuk o rupse în bucățele, le puse pe acestea într-o scrumieră, apoi le dădu foc cu un chibrit.

— Bine, spuse el, cînd hîrtia se prefăcu în scrum. Eu sînt „tovarășul Alexei", iar aceștia sînt membrii comitetului nostru regional, care acum acționează în ilegalitate. Pe tovarășul Zavgorodnîi îl cunoașteți acum, continuă el, arătînd spre tînărul care-l adusese acolo pe Babakin. Începînd de astăzi, dînsul este „tovarășul Pavel". El rămîne în oraș. Dumneavoastră va trebui să hotăriți asupra felului cum veți menține legătura.

— Mi s-a ordonat să nu întreprind nimic pînă cînd nu sosește grupul nostru.

— Știu, dar în caz de pericol trebuie să aveți un mijloc de legătură între dumneavoastră. („Tovarășul Alexei" oftă adînc.) Asta-i situația. Unitățile din prima linie a forțelor inamicului au ajuns la tăbăcăria din suburbia de vest a orașului. În prezent fac tranșee. Probabil nu le vine să creadă că noi am părăsit orașul fără luptă. Am distrus toate instalațiile mai importante. Îndată ce se întunecă, plecăm cu toții în pădure. Cînd credeți că veți intra în posesia „moștenirii" ?

În timp ce punea această întrebare, în ochii „tovarășului Alexei" se ivi un licăr strengar.

— Astăzi.

— Atunci, succes. Toate actele referitoare la „casa dumneavoastră" sînt în arhivele orașului, așa cum a fost înțelegerea. Nimeni nu va găsi în ele vreo neregulă.

CAPITOLUL 2

Centrul de spionaj *Saturn*, care țintea spre Moscova, a fost creat de Abwehr, cu puțin timp înainte de atacul german împotriva Uniunii Sovietice.

De ce a luat ființă acest centru special ? La această întrebare nu e ușor de răspuns. Lui Canaris, șeful Abwehrului, nu i-a plăcut niciodată să lase urme în spatele său. Sînt cunoscute cuvintele lui, în acest sens, că „un spion care păstrează arhive este un sinucigaș potențial". Cu toate acestea, cîteva lucruri au devenit limpezi prin simpla urmărire a evenimentelor timpului, așa cum sînt reflectate în documente sau memorii, furnizate atît de abundent de către naziștii înfrînți, care includ și pe lucrătorii fostului Abwehr.

În timp ce diviziile germane se deplasau spre granițele sovietice, Hitler l-a convocat pe Canaris să discute „problema rusească".

Versiunile discuției sînt menționate diferit în diversele memorii care au apărut, ele depinzînd de autor, de scopul, țelurile sale și de locul publicării. Totuși, una dintre ele, editată la München, susține în modul cel mai categoric că, dacă Canaris n-ar fi fost trădător, această convorbire ar fi schimbat întregul curs al campaniei rusești. Fiecare cuvînt al acestui volum este sau o minciună, sau un exemplu de stupiditate incredibilă. Cursul războiului nu se decide prin discuții. În fine, dacă l-am crede pe acest întîrziat apărător al lui Hitler, Ca-

naris ar trebui considerat nu mai puțin decît un apărător al Uniunii Sovietice. Dar Canaris a fost unul dintre cei mai periculoși dușmani ai Uniunii Sovietice. El a urît-o și a fost obsedat de dorința de a o vedea distrusă. Dîndu-și seama, mai curînd decît colegii săi, că Hitler n-ar fi reușit niciodată să învingă puterea sovietică, a făcut tot ce i-a stat în putință să convingă pe aliații din Apus că era necesar să acționeze în direcția dizolvării acestei alianțe, să nu sprijine în acest fel Uniunea Sovietică și să intre în război de partea Germaniei.

Într-o carte de memorii, apărută la Londra acum cîțiva ani, există o afirmație la fel de categorică : în cursul convorbirii dintre Canaris și Hitler, șeful spionajului militar nazist, cu toată inteligența sa, n-a reușit să-l convingă pe führer că Rusia era un dușman de temut. Dar, e bine cunoscut că expresia lui Hitler „Rusia este un uriaș cu picioare de lut" aparține, de fapt, lui Canaris.

Pe atunci nu exista nici un conflict între Hitler și Canaris. În privința campaniei rusești, amîndoi erau înconjurați de un nimb de glorie și considerați drept cuceritori ai Europei.

Hitler l-a sfătuit pe Canaris să pătrundă adînc în Rusia, cu îndrăzneală, și i-a dat toată libertatea de acțiune în alegerea metodelor sale.

— Cînd am cucerit Cehoslovacia, Norvegia și Polonia, a trebuit să ținem seama de simțămîntul tradițional de simpatie al conducătorilor anglo-saxoni față de aceste țări, a spus Hitler, dar în Rusia, pentru a zdrobi regimul bolșevic, nu e de luat în considerare nici o influență. Cînd vom realiza acest lucru, liderii apuseni vor desena o aureolă în jurul nostru cu propriile lor mîini.

Canaris a aprobat din toată inima.

— La lucru, amirale ! Lovește-i ! Înjunghie-i pe la spate ! a țipat Hitler înfierbîntat. Tot ce faci are aprobarea mea prealabilă. Am încredere deplină în dumneata. Vei vedea, nu va exista suficient loc pe pieptul dumitale pentru toate medaliile ce ți le voi acorda !

Alt episod interesant, privitor la discuție, vine să facă lumină. Canaris a vorbit despre dificultatea găsirii agenților care ar putea să lucreze în Rusia. Cea mai mare barieră o constituia limba.

— Oh, a spus el, aceste limbi slave înapoiate ! Nici un european n-ar putea vreodată învăța să vorbească rusește, fără să i se ghicească imediat accentul străin.

Hitler l-a întrerupt, sărind în picioare. A vorbit iritat, bătînd cu pumnul în masă :

— Germanii, conduși de mine, pot face orice !

Canaris nu răspunse. Văzu că nu este posibil să continue o discuție rațională cu Hitler, întrucît aceasta din urmă era într-o stare pe care Canaris însuși a calificat-o, cîțiva ani mai tîrziu, drept „înnebunit de propria sa importanță".

— Canaris, văd că există lucruri ce nu le pricepi, adăugă Hitler, devenind tot mai exaltat. Norvegienii au avut un rege, care le-a fost dat de Dumnezeu. Polonezii au fost aroganți și ambițioși, dar noi am prefăcut totul în pulbere dintr-o singură lovitură. Nu mi-au spus generalii că vom avea de furcă cu polonezii mai mult decît cu cehii ? Mi-au spus ! Și Polonia n-a fost decît o problemă de ordinul zilelor. Nu mi-au raportat exact aceiași generali că ne vom împotmoli în Franța ? Da, mi-au spus ! Ne-au trebuit doar cîteva săptămîni ca s-o ocupăm ! Știu că pe teoreticienii lași îi îngrozește Planul Barbarossa [1]. Ei trîncănesc despre strategie și numără diviziile rușești, dar planul meu este clar și simplu. Rusia este un mit al secolului douăzeci ! Și acest mit va fi distrus de către soldații mei, însuflețiți de credința religioasă în mine și partidul meu ! Pricepi acum logica acțiunilor mele, Canaris ?

— Da, führerul meu, răspunse Canaris plin de respect.

— O lovitură fulgerătoare și o victorie la fel de fulgerătoare, așa cum n-a mai cunoscut istoria niciodată ! zise Hitler, spintecînd aerul cu mîna.

---

[1] Numele de cod al planului „războiului fulger" împotriva Uniunii Sovietice.

Cîteva secunde mai tîrziu, privi fix în gol, cu umerii ascuțiți, capul dat pe spate și buzele crispate nervos. Apoi umerii i se încovoiară, dînd impresia că se contractă, că devin nevăzuți.

— Am încredere în dumneata, Canaris, sfîrși el cu voce obosită și se cufundă în fotoliu.

— Mulțumesc, führerul meu, răspunse Canaris și se retrase respectuos, cu spatele înainte, din cameră.

În luna premergătoare atacului fascist asupra Uniunii Sovietice, Marele stat major al lui Hitler a ținut zilnic așa-numitele „întîlniri de control". La aceste întruniri se verifica stadiul de pregătire a trupelor, avîndu-se în vedere diversele stipulații ale Planului Barbarossa. De obicei, șeful statului major, Halder, prezida adunările cu vîrfurile armatei și cu generalii serviciilor speciale.

Canaris stătea departe de cele mai multe întîlniri. Lui nu-i plăcea compania generalilor. Știa destule despre mulți dintre ei și-l înfuria să-i vadă lingușindu-l atît de ipocrit pe Hitler. La rîndul lor, aceștia erau conștienți de pericolul pe care îl prezenta Canaris pentru ei și nu se bucurau în nici un fel de prezența șefului spionajului militar.

De data aceasta, Halder însuși i-a telefonat lui Canaris și i-a solicitat prezența la convocarea consiliului din acea zi.

— Ce s-a întîmplat? întrebă Canaris cu o urmă de ironie în voce.

— Nu pot să discut la telefon, spuse Halder sec. Vă aștept.

Canaris ghici de ce era nevoie de el. Generalii, înspăimîntați de evenimentele iminente, doreau ca Abwehrul să le furnizeze date complete despre cum și cînd vor ajunge la Moscova fără luptă și risc. Ei erau evident nemulțumiți de memoriul său către Hitler, datat 1 martie 1941. Canaris informase neoficial că unii generali, printre care proaspătul avansat von Paulus — unul dintre șefii adjuncți ai statului major — puneau la îndoială valabilitatea datelor din memoriu cu referire la instalațiile de la granița rusească și capacitatea traficului căilor ferate ruseși. Erau indignați, în aceeași măsură, și de secțiunea ce trata despre comandanții Armatei Roșii. În Franța, de exemplu, Abwehrul cunoscuse aproape toate numele comandanților de regimente, în timp ce în Rusia nu reușise să-i identifice nici măcar pe comandanții de armate.

Canaris își dădea seama că generalii aveau suficiente motive să nu aibă încredere deplină în datele culese de spionajul militar german din Rusia. Cu toate acestea, înainte de a pleca la întrunire, el știa exact ce trebuia să spună fiecăruia pentru a-l face să stea la locul ce i se cuvenea. Întîlnirea a început cu criticarea memoriului Abwehrului, iar von Paulus a fost primul care s-a plîns. El dorea să știe exact capacitatea de trafic a căilor ferate ale Rusiei în fiecare direcție, cît și numărul trenurilor încărcate cu materiale de război.

— Predecesorului dumneavoastră în corpurile de intendență i s-au dat deja aceste date, replică Canaris cu vocea cam obosită. Cel care ocupă un post, dragul meu general, trebuie să facă cunoștință cu ceva mai multe lucruri decît cu scaunul în care a stat predecesorul său.

Acestea fiind zise, unul era aranjat.

Totuși, înfrîngerea lui von Paulus îi înfurie pe ceilalți generali. Critica lor se îngroșă. Unul dori să știe „cu siguranță și nu aproximativ" cine-l va întîmpina peste rîul Bug. Generalul von Kluge — care, de obicei, tăcea (Canaris credea că-i era teamă de el) —, acum, pe neașteptate, critică memoriul, numindu-l o născocire de amator. El pretinse ca toate datele legate de direcția Brest-Moscova, avînd un interes deosebit pentru el, să fie revizuite. Reprezentantul aviației, făcînd aluzie la propriul interes al lui Göring, ceru cifre concrete asupra tuturor bazelor de carburanți ale forțelor aeriene ruseși. În concluzie, în mijlocul rîsului general al celor prezenți, el atrase atenția lui Canaris asupra acelei părți a memoriului care se ocupa de planurile militare ruseși și spuse că acesta conținea o descoperire fenomenală: unul din bombardierele Rusiei era cre-

dată cu o viteză de două ori mai mare decît a Messerschmitt-ului.

Canaris îl lăsă să spună tot ce avea de spus. La sfîrșit, zîmbetul său era calm și părea adresat pentru ca mîngîierea ființei care era Hitler.

Întinzîndu-se la însemnări, Canaris începu să vorbească cu voce joasă:

[illegible]

aviație și continuă:

[illegible]

o-ați corectat-o, ci ați așteptat această adunare. Erați într-adevăr atît de nerăbdători să observați efectul dramatic al cuvintelor dumneavoastră? Înțeleg. În schimb, dorința dumneavoastră de a cunoaște cît mai multe despre inamic. Oricum, există o limită obiectivă pînă la care poate acționa spionajul. De aceea, trebuie să existe și o limită a pretențiilor față de noi. Führerul ne-a dat un exemplu în acest sens. Amintesc aici, cuvînt cu cuvînt, rezoluția sa de pe memoriu, de care trebuie să spun că am fost sincer încîntat. Sînt doar patru cuvinte: „Un tablou inspirat, magnific".

Hader își dădu seama cît de periculoasă devenise situația și spuse, pe un ton conciliant, că nimeni nu critica memoriul în ansamblul său și că obiectul discuției era doar elucidarea cîtorva puncte.

Canaris continuă pe același ton:

— Nu văd nici o diferență între condamnarea lucrării ca întreg și condamnarea fiecărei pagini în parte. În al doilea rînd, nu văd la nici unul dintre dumneavoastră blocnotesurile suplimentare albastre, verzi și negre, în care am furnizat mai multe date definitive, recente, cu privire la unele puncte din memoriu.

Canaris știa că în teczile cu memorii era [illegible] Führer, care afirmase că era suficient de satisfăcut de memoriul [illegible].

Întîlnirea se apropia de sfîrșit. Canaris era acum lămurit că singurul scop al ședinței din acea zi fusese acela de a ataca Abwehrul. Părăsi sala fără a saluta pe cineva. Era furios. Ajuns la birou, dădu dispoziție secretarei [illegible] nimeni.

Subalternii îl porecleau pe amiral „Huhnchen"[1]. Cînd se încuia în birou, secretara obișnuia să șoptească colegilor săi că [illegible].

Pe Canaris îl trecură fiorii. Nu va aștepta cu mîinile în sîn ca vina să cadă, în cazul în care campania împotriva rușilor nu reușea, pe el și pe Abwehr.

Această „meditație" dură mai mult decît de obicei și fu urmată de ordinul de creare a unui centru special de spionaj pe Frontul central, ce va fi cunoscut sub denumirea de *Saturn*.

Convocînd un cerc restrîns de șefi ai Abwehrului, Canaris citi ordinul și explică de ce era necesar să ia ființă centrul special de spionaj *Saturn*. Natural, el n-a menționat faptul că acest centru constituia de fapt o supapă de siguranță, atît pentru el cît și pentru Abwehr.

Despre scopul *Saturnului* spuse:

— Victoria pe Frontul de est trebuie realizată printr-o lovitură fulgerătoare a armatelor noastre care înaintează de la Brest spre Moscova. Să nu uităm, totuși, că în Rusia trebuie să facem față distanțelor extraordinar de mari. Asta reclamă din partea noastră un plan nou de acțiune. Iată de ce, lovitura armată va fi urmată de una de-a noastră. Desigur, ținta principală a *Saturnului* este Moscova. Vom ajuta glorioasa noastră armată prin inundarea capitalei bolșevice cu agenți și sabotori, iar la momentul oportun, vom lovi Kremlinul pe la spate. *Saturnul* nu este doar un grup de agenți, care lucrează în imediata apropiere a frontului. *Saturnul* este Abwehrul nostru

[1] Pui de găină.

concentrat într-o zonă mai avantajoasă pentru viitor. Structura Abwehrului va fi copiată în fiecare detaliu la cartierul general al *Saturnului*. Centrul special de spionaj *Saturn* va fi condus [illegible] Nicidecum. Şi nu-i invidiez.

Aici, Canaris zîmbi către cei doi bărbaţi.

— Nu, prieteni, continuă el, nu vă invidiez, pentru că în persoana voastră [illegible] cît de nemilos sînt cu mine şi cu munca mea. De acum încolo, [illegible]

Tăcu, ca şi cum ar fi aşteptat comentarul. Apoi reluă :

— Totuşi, să nu credeţi că *Saturnul* depinde întru totul de mine. Motivul pentru care i-am ales pe Sombach şi Muller este că-i cunosc a fi inteligenţi, maleabili şi care acţionează rapid. Energia lor este fără margini. Sombach, mîine doresc să-mi expui părerile dumitale asupra cadrelor centrului *Saturn*. Nu ezita, poţi lua pe cei mai buni oameni ai noştri

Paul Sombach era unul din cei mai de încredere oameni ai lui Canaris. El admira sincer inteligenţa şi talentul şefului său. Singurul lucru ce-i deranja era faptul că şeful, Canaris, nu-i vorbise în prealabil despre acest plan. Mulţumind pentru încredere, Sombach începu să discute chestiunea ca un om practic, clarvăzător, căruia orice acţiune nouă îi apare imediat în adevărata ei lumină

[illegible]

jorează însă cel mai mult, este problema agenţilor pe care va trebui să-i trimitem în spatele liniilor ruseşti. Am avut de-a face cu această chestiune şi mai înainte. Situaţia lor nu este [illegible] pe sfinţi de păcătoşi. Agenţii proveniţi dintre emigranţii : [illegible]

cunosc Rusia contemporană. Prizonierii pe care i-am preluat după războiul ruso-finlandez sînt mai buni, dar ei nu sînt prea mulţi. Asta înseamnă că principalele recrutări trebuie făcute după începerea campaniei, cînd vom avea posibilitatea să alegem atît dintre prizonieri, cît şi între ruşii băştinaşi. Armatei trebuie să i se dea ordin să le acorde ajutor în acest sens. Cred că semnificaţia acestui proiect este atît de mare încît [illegible] trebuie să [illegible]

Canaris îl ascultă pe Sombach şi-i dădu dreptate, în sinea sa, în principalele puncte expuse. Dar nu avea cum să-l prevină că nu se putea spera la protecţia lui Hitler, la care se gîndea Sombach. Ordinul va fi semnat de şefii de corpuri de armată, iar maşina de război îl va executa cu stîngăcie, într-un mod neglijent. Şi, totuşi altă alternativă nu era.

Dar colonelul Sombach nu vorbi numai de cadre. El atinse şi alte puncte la fel de importante. Canaris simţi că discuţia colonelului ar putea discredita chiar ideea înfiinţării *Saturnului*, aşa că încheie şedinţa, spunînd că toate celelalte chestiuni vor fi discutate pe măsură ce ele se vor ivi

Rămînînd singuri, cei doi se priviră în linişte, fără a scoate o vorbă. Această tăcere era elocventă şi reciprocă

— N-am avut prilejul să-ţi vorbesc mai devreme despre asta, începu Canaris

— Aţi discutat cu Muller ?

— Nu. Apropo, vreau să-ţi spun de ce l-am numit într-un post de conducere. În ciuda celor ce cunoaştem despre el, are părţi bune. Este inteligent, tenace şi-i place munca noastră. Numirea lui în postul de comandant adjunct al grupului *Saturn* este o problemă de politică. Ştii că el a venit la noi din banda de sălbatici a lui Himmler. Gelozia lui Himmler este direct proporţională cu succesele noastre. Aşa se face că lăsăm pe unul dintre oamenii săi să ia parte la victoria noastră.

— Încă mai este omul lor ? întrebă Sombach cu surprindere. Doar lucrează de cîţiva ani cu noi.

Numen, nu [illegible] pentru totdeauna, replică Catarisz[illegible]

— Atunci, [illegible] Hummler? zise [illegible] înfuriat

Ca să fac [illegible] Hummler, [illegible] zâmbind să zâmbească. Afară de asta Mu[illegible] [illegible] [illegible] [

cîteva zile înainte [illegible] sub comanda sergentului Budnițki.

Mlaștina Ligovskaia, aflîndu-se pe hartă era un loc foarte potrivit pentru o tabără de partizani, mai ales vara. Ea se întindea pe o suprafață de aproape douăzeci de kilometri pătrați [illegible] insulă cu pămîntul uscat, la care se putea ajunge [illegible] poteci periculoase, cunoscute numai de vînători. Exista, desigur, un motiv întemeiat pentru care mlaștina era cunoscută sub numele de Marea Spînzuraților.

— Ne apropiem de linia frontului, spuse navigatorul, arătînd în față.

Martov se îndreptă de mijloc și văzu izbucnirile roșii ale flăcărilor departe, jos. Spre dreapta era o mare vîlvătaie de foc.

Mai trecu o oră. Pilotul atrase din nou atenția lui Martov asupra [illegible]

— Totul a mers minunat! Vedeți focul din față? Începeți pregătirea, iar eu voi face înconjurul de recunoaștere.

Mecanicul scoase ușa din balamale, iar grupul se alinie lîngă ea.

Lumina semnalizatoare de deasupra ușii pîlpîi.

— Gata! strigă Martov și făcu semn cu mîna [illegible]

Kudin și Dobrinin o urmară [illegible]

ar putea totuși să aterizeze mai aproape de ceilalți, dar, cînd i se deschise parașuta, în cele din urmă, și privi în jur, văzu că [illegible] spre dreapta focului de semnalizare. Știa că fuseseră aruncate [illegible] purtat de vînt tot mai departe spre stînga, îndreptîndu-se direct spre focuri. La stînga [illegible] sute. Focurile înaintau ve[illegible] unui om alergînd în lumi[illegible]

Pregătirea pentru aterizare! repetă Martov comanda, strigînd să se audă, ca un ecou, și strînse picioarele, îndoindu-și ușor genunchii, ca să asigure o aterizare corectă.

Se afundă prin mă[illegible]

Potrivit instrucțiunilor, [illegible] cile manevrei cu picioarele, pentru că smîrcul îi prinsese în gheara-i de oțel. Dar spre norocul său, parașuta fu umflată de o rafală de vînt în momentul aterizării și astfel [illegible] repetițione din mlaștina Martov [illegible] despre care parașutistul de bazinul o lanternă cu lumină verde, o aprinse și o puse să-i atîrne de deasupra capului. În fața lui apăru un bărbat scund, vînjos. Era Budnițki. Curînd sosiră și alții, alergînd. Toți erau îmbrăcați în haine civile, ca și membrii grupului lui Martov.

— Stingeți focurile! comandă el.

Budnițki dispăru. Martov îl urmă, călcînd cu grijă. Curînd se ciocni de Rudin, care ședea lîngă un tufiș împăturînd parașuta.

— Cum te simți?

— Minunat.

— Unde sînt ceilalți?

— Undeva, pe aici. Kravțov a căzut în stînga mea.

Budnițki apăru din nou.

— Focurile sînt stinse, raportă el.

Grupul se îndreptă, în șir indian, spre insulă, cu Budnițki în frunte, urmat de Martov imediat în spatele său. Cîțiva soldați [illegible] brad, încheiau coloana.

— Ei bine, iată insula noastră, spuse Budnițki.

Se opriră cu toții și, deodată, își dădură seama că stăteau de fapt pe teren solid, deși era cam umed.

— Locul acesta va fi cam descoperit la iarnă, continuă Budnițki, dar la vreo șapte kilometri de aici există o pădure. Și acolo solul este jilav, însă mă gîndesc că iarna, cînd îngheață, ne va prinde bine.

— Vom vedea. Unde sînt adăposturile?

— Ne [illegible] principal, răspunse Budnițki șiret.

Martov [illegible] ducea [illegible] părut.

Era [illegible] dintr-o manta de ploaie militară. În afară de intrarea principală [illegible]

Martov examină cantonamentul subteran confortabil și-și dădu seama ce a însemnat pentru oamenii lui Budnițki ca să-l construiască. Vru să-i mulțumească, dar ei deja dispăruse. Cînd apăru din nou, îl văzu stînd singur într-un mic loc defrișat, cioplind. Soarele, care între timp răsărise, îi lumina fața palidă, epuizată. Budnițki, cînd îl văzu pe Martov apropiindu-se, sări în picioare, se întoarse și aruncă lemnul la care lucra. Era cît pe ce să pornească din călcîie, în virtutea obișnuinței, dar observă repede că în locul uniformei purta o jachetă bine strînsă pe corp. Își răsuci repede șapca și zîmbi puțin dezorientat.

— Vreau să-ți mulțumesc pentru excelenta treabă făcută, spuse Martov. (Îi strînse mîna cu căldură și simți bătăturile tari de pe ea.) Știu ce a însemnat să faceți aceste borderie în timp record. Bravo!

Budnițki fu iar gata să salute, dar din nou își aminti de hainele civile și lăsă repede mîna în jos, spunînd cu supărare:

[illegible]

— Numai țințarii pare că sînt plini de răutate, ca niște naziști! Din cauza lor a trebuit să lucrăm dimineața și seara.

— Cînd v-ați odihnit?

Cînd țințarii treceau la ofensivă, puneam capul în tufișuri și dormeam.

Se simt bine [illegible]?

— Aici nu [illegible] război. Sistem [illegible]

— Unde vă adăpostiți?

În ceea ce privește [illegible] insulei. Ele sînt atît de [illegible] și avantajoase de apărat.

— Nu văd cum ați reușit să lucrați atît de mult.

— Am executat ordinul dumneavoastră, tovarășe colonel.

— Vreau ca oamenii tăi să se odihnească trei zile întregi. Asta se referă și la tine.

Budnițki tăcea.

Ai auzit ce-am spus?

— Da, tovarășe colonel, replică Budnițki. Numai că jumătate din oamenii mei, împreună cu un ghid, au plecat astăzi de dimineață să facă un studiu al cărărilor din apropiere. Vor avea nevoie de aceasta cînd vor intra în acțiune.

— Mai aveau timp pentru asta, zise sec Martov.

— Ni s-a părut că nu prea aveam ce face și, cum sîntem în război, am hotărît acest lucru.

— O să avem mult de lucru de acum înainte, sergent. O să vină vremea cînd o să-mi cereți să vă dau o clipă de răgaz și n-am să pot. De aceea, vreau ca toată lumea să se odihnească încheie Martov pe un ton care suna a ordin și arătă cu degetul spre bordei.

CAPITOLUL 4

[illegible] de la Moscova.

Comisarul Starkov transmitea timpul și locul intîlnirii lui Martov cu „tovarășul Alexei", secretarul Comitetului regional de partid [illegible] în satul Naberejnoe, în casa preotului local.

Vineri, Martov trimise pe Kravțov cu doi oameni din grupul lui Budințki în misiune de recunoaștere a satului. Ei trebuiau să rămînă în Naberejnoe ca să asigure paza locului de întîlnire. Martov urma să sosească simbătă seara exact la ora zece.

Kravțov și cei doi soldați părăsiră insula noaptea.

Ajunseră la Naberejnoe simbătă spre prînz și ocupară o poziție într-un desiș de pe deal, avînd sub observație singura stradă a satului, care părea pustie. În cele din urmă, ieși o femeie din ultima casă. Capul și umerii îi erau acoperiți de un șal negru. Se opri la poartă, privi mai întîi cerul înnorat, apoi în dreapta și în stînga după care, în sfîrșit, se întoarse în casă. Puțin mai tîrziu ieși pe poartă un băiat. Și el se opri să cerceteze strada pentru un timp, apoi se îndreptă încet către centrul satului.

Acesta ajunse la biserică, dispăru brusc din vedere. Înainte [illegible] dispăru. Kravțov îl zări în spatele unei tufe de liliac. Cînd reapăru de partea cealaltă a bisericii, continuă să

meargă pînă aproape de capătul satului şi intră într-o colibă dărăpănată, acoperită cu scinduri.

— Nu cred că puştiul a ieşit la plimbare, reflectă Kravţov

Unul dintre soldaţi părea să-l fi ghicit, gîndul, pentru că spuse încet :

— Simt că băiatul este trimis să observe terenul.

— Şi eu la fel, răspunse Kravţov.

Trec [illegible] mai apară cineva. Deodată, la celălalt capăt al satului, se ivi o motocicletă cu ataş în care erau trei inşi îmbrăcaţi civil. Coborîră uliţa cu zgomot şi ieşiră în şosea, dar curînd cotiră scurt spre un tăpşan şi dispărură în nişte tufişuri. Motorul se opri.

— Cred că sînt poliţişti, zise soldatul care stătea culcat lîngă Kravţov

— Ţine tufişurile sub observaţie ! ordonă Kravţov

Coborî înserarea, dar nu mai reapăru nimeni. Kravţov trimise în cercetare pe unul din tovarăşii săi.

[illegible] prea mult, să te întorci repede. Aruncă numai o privire pe unde a ieşit motocicleta. Poate că există un drum pe acolo.

Soldatul se duse tiriş, în jos, într-o mică vîlcea şi alergă către drum, cu corpul mult aplecat deasupra terenului. Curînd [illegible] a.a.tă parte [illegible] dar de pămînt, raportă că motocicleta era încă acolo, camuflată [illegible]

Kravţov se îngrijoră. Martov trebuia să sosească peste [illegible] două ore. Conform [illegible] trei dintre ei trebuiau [illegible] să ciocănească la [illegible] parohului şi să ceară adăpost pentru [illegible] cei trei indivizi în haine [illegible] părea să fie că era o capcană

intîmpla de poate. Care altul va putea oare să [illegible] lumea, cu o motocicletă ? Aflase oare vreodată duşmanul de [illegible] şi organizase o cursă ?

Kravţov trimise pe unul din oamenii săi să-l oprească pe Martov din drum şi să-l prevină despre cele întîmplate. Începea să se întunece. Kravţov îşi dădu atunci seama că omul său ar putea să nu-l întîlnească pe Martov în întuneric, iar rezultatul ar fi fatal. Va [illegible] să-l mai [illegible] a ţărăi, pentru a-l adăpta [illegible] Al doilea [illegible] va fi primul care va intra în sat. Va [illegible] pe ultima colibă, unde va ruga să fie găzduit peste noapte. Zece minute mai tîrziu, Kravţov însuşi se va duce la aceeaşi colibă. A ordonat soldatului să fie cu ochii în patru şi să scoată cuiul grenadei de mînă, pe care o va ţine în buzunar. Dacă era o capcană, trebuia să arunce grenada în colibă şi să fugă.

Se apropiară de drum. Soldatul se îndreptă în mod deschis spre sat.

Kravţov se aşeză pe marginea drumului ca să aştepte trecerea celor zece minute fixate.

Soldatul intră pe poarta ultimei case. Uşa era deschisă şi păşi înăuntru. Femeia, care fusese la poartă în cursul zilei, [illegible]

— Ce doreşti, iubitule ? întrebă ea cu blîndeţe

— Puteţi să mă găzduiţi peste noapte ? întrebă el cu o voce ce n-avea nimic rugător în ea. Ochii lui scrutau camera

— Desigur, scumpule. Unde vrei să dormi ? Înăuntru e aer închis. Ţi-ar plăcea să dormi în şură ? Acolo e fin.

— Nu, mai degrabă dorm aici. Acum nopţile sînt reci.

— Atunci, du-te şi adu nişte fin. Poţi să-l aşterni aici, pe [illegible]

Soldatul ieşi în curte, privi în jur, dar nu văzu nimic care să-i trezească bănuieli. Luă un braţ de fin şi se întoarse în [illegible]

mai erau doi bărbați [illegible] mai era încă unul stătea rezemat de soba [illegible]

De unde ați pr[illegible]? întrebă unul dintre cei care stăteau la masă.

Ma[illegible] [illegible] răspunse bănuitul bărbat, [illegible]

— Da, da! Și de unde vii?

— De la Minsk.

— Ce făceai acolo?

— Tăiam frunze la cini.

— Nu mai spune!

Soldatul începu să ducă mîna încet spre grenada din buzunar.

— Încă o mișcare și trag! strigă cu o voce răgușită omul de lîngă sobă și apăsă țeava armei în ceafa soldatului. Ușurel! Stai acolo pe bancă și pune mîinile pe masă.

Soldatul făcu ce i se ordonase. Hotărî ca, îndată ce Kravțov va intra în colibă, să strige: „E o capcană!" și să arunce grenada sub masă. Ajungînd la această concluzie, imediat se simți mai bine.

— Să dăm cărțile pe față, vorbi domol omul de la masă. Noi sîntem partizani. Tu cine ești?

— Doar nu credeți că înghit hapul?! spuse soldatul.

— Te surprinde că recunoaștem acest lucru? întrebă omul cu voce răgușită. Am spus-o pentru că nu putem pierde. Dacă nu ești șobolan, e bine. Dar dacă ești, n-apuci să vezi dimineața. Va fi un șobolan mai puțin.

Soldatul părea încurcat. Exista o logică de netăgăduit în cele spuse de omul. Ce era de făcut? Kravțov trebuia să [illegible] dintr-un moment în altul.

— Dacă voi [illegible]

[illegible]

[illegible] mîini

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Femeia aprinse o lampă ce răspindea o lumină palidă şi o puse pe masă. Omul care vorbise se uită mai intîi la soldat, apoi la Kravţov, care ţinea încă geanta în mînă, şi rise nervos

— Putea să iasă o încurcătură de toată frumuseţea ! Bagă în buzunar jucăria aceea !

Kravţov puse geanta în bazmaua şi se aşeză. Şi el îşi dădu seama ce s-ar fi putut întîmpla şi răsuflă adînc cînd, în sfîrşit, se aşeză la masă.

— Ce-i cu dumneata ?! Trimiţi un om să îndeplinească o [illegible]. Aţi putea [illegible]

— A fost greşeala mea, replică Kravţov.

— Greşeală ! bombăni omul cu vocea răguşită.

[illegible] sprîncene negre, stufoase, ochi căprui şi mustaţă roşcată

— Greşeală nu e cuvîntul potrivit. Puteam să ne fi omorît proprii noştri oameni. Aţi venit pentru întîlnire ?

[illegible]

— Da. În documente scrie că sîntem de la poliţia din oraş. Locul întîlnirii a fost puţin schimbat. Azi-dimineaţă a fost harţuială în pădurea din apropiere, iar nu departe de aici dă tîrcoale un camion plin cu S.S.-işti. Se poate întîmpla orice. Vom merge la fabrica bombardată, la cinci kilometri de aici. „Tovarăşul Alexei" este deja acolo

Au plecat şi au ajuns la locul întîlnirii cînd se întunecase deja.

[illegible] deschise uşa masivă a ascunzătorii şi duse mîna [illegible] din cauza luminii [illegible]. Pînă [illegible] la masă [illegible] şedea [illegible] fără [illegible] regional de partid din ilegalitate.

Vă salut, „tovarăşe Alexei" ! În sfîrşit, ne-am întîlnit !

„Tovarăşul Alexei" se ridică cu greu de pe grinda răsturnată pe care stătea şi veni spre Martov.

Deci, aşa arătaţi, spuse el. Credeam că trebuie să fiţi mai bătrîn. Strînse mîna lui Martov cu tărie, îl conduse la masă şi continuă : Vreau să vă prezint pe cel din tre cei mai buni din oraş. Ştiu că el vă va fi de un real folos. Acesta este tovarăşul Zavgorodnii, cunoscut acum ca „tovarăşul Pavel". Din cauza lui a trebuit să amînăm întîlnirea. N-a fost uşor să-l scoatem din oraş

[illegible] Alexei" spuse :

— Mă gîndesc să începem cu informarea ce o va face Zavgorodnii asupra situaţiei din oraş. „Tovarăşe Pavel", vezi dacă poţi să fii scurt.

— Înainte de toate, doresc să expun, începu Zavgorodnii, fără grabă, aşa cum probabil făcea în viaţa civilă, că cei din [illegible] partea nemţilor. Urmează apoi, în ordine, încă doi trădători şi cîţiva intelectuali bătrîni ramoliţi. Am făcut tot ce ne-a stat în putinţă pentru ca doi oameni de-ai noştri să se strecoare printre ei. În fapt, oraşul este guvernat de biroul comandantului zonei militare, în frunte cu locotenent-colonelul Strauch, şi de Gestapo, condus de obersturmbannführerul Kleiner

Gestapoviştii au început să recruteze agenţi din rîndul populaţiei. Pînă acum n-au prea reuşit, deşi au găsit vreo şase trădători care să-i ajute. Dar şi noi am infiltrat unul din oamenii noştri acolo, ca să ne informeze asupra planurilor lui Kleiner. În prezent, obiectivul lor principal este să prindă pe toţi comuniştii, deşi nici unul dintre lucrătorii noştri din ilegalitate n-a fost încă capturat. Zilnic fac arestări şi două din

---

[illegible] Pr[illegible]

[illegible] au mai [illegible] fiindcă o [illegible] I [illegible] noapte au [illegible] vecuți. Curând va [illegible] pentru care i-au făcut prozori de [illegible] populația să-și vindă surplusul de alimente la piață [illegible] ani- [illegible] Sovietică. Ținta noastră principală a fost, pînă în prezent, să recunoaștem [illegible] introducem oamenii noștri în diversele organizații ale [illegible] panților.

Legat de subiectul care vă interesează cel mai mult, am stabilit, fără nici o îndoială, că grupul în cauză și-a instalat cartierul general în orașul nostru. El a preluat cîteva clădiri, inclusiv școala nouă de la marginea orașului. Întrucît zona este greu de supravegheat în întregime, au fost puse bariere la toate străzile ce duc înspre acolo, iar grădinile din spatele clădirilor au fost împrejmuite cu sîrmă ghimpată. Aceasta este cauza pentru care n-am reușit încă pînă acum să pătrundem în zona respectivă. Din observațiile efectuate am reușit să stabilim că un autobuz pătrunde în fiecare noapte în zonă și parchează pe un loc viran din spatele școlii

— Ce vă face să credeți că este vorba de organizația care ne interesează ? întrebă Martov

— Iată ce anume. Zavgorodnii făcu o pauză. Unul din oamenii noștri, Rusakov, inginer de meserie și un bun comu- [illegible] să lucreze pentru Serviciul de spionaj german.

I-au spus că va fi trimis în spatele liniilor sovietice, [illegible] să-și găsească de lucru [illegible] a refuzat, motivînd că [illegible]

astfel de misiuni. După mai multe insistențe [illegible] a cerut să i se dea timp să se mai gîndească

Spunea [illegible] adevărul. Martov [illegible] trec în spatele [illegible] cu [illegible] capitală [illegible]

[illegible] - [illegible] ? [illegible] protestă agitat [illegible]

— Vreau să înțelegeți că va face ceva extraordinar de valoros, spuse Martov cu ardoare. Va fi primul nostru om care a reușit să se infiltreze printre membrii *Saturnului*. Informațiile ce le va obține vor fi de o valoare inestimabilă

Zavgorodnii tăcea.

— Ceea ce mă neliniștește în cazul lui Rusakov, continuă „tovarășul Alexei", este faptul că s-ar putea să nu aibă suficiente resurse pentru a face față misiunii. Chiar și partea fizică a chestiunii este dificilă. Are aproape cincizeci de ani

— Problema cu bătrînețea n-ar fi un impediment, deoarece este destul de viguros pentru a rezista. În ce privește restul, inteligența de care dispune îl va ajuta să se descurce în orice situație, replică Zavgorodnii.

— „Tovarășe Pavel", spuse „tovarășul Alexei", misiunea grupului lui Martov este de o asemenea importanță că te-ai simți onorat să faci parte din el Asta-i una la mînă. În al doilea rînd, știu că nu vei avea prea multe greutăți să-l înlocuiești pe Rusakov. Chiar el poate să găsească pe cineva care să-i ia locul. Ce-ai zice de Trofim ? Pînă acum n-a făcut nimic important.

CAPITOLUL 5

[illegible]

[illegible] lui în organizație este Mihail Androsov, un [illegible] ofițer al armatei sovietice, care, după cîte se pare, înainte de război a servit în zona militară din Baltica. Contactarea lui Rusakov este greu de realizat. «Pavel» l-a întîlnit numai o [illegible]

[illegible]

— „Rusakov, despre care v-am informat deja, va sosi, pro- [illegible] identificare a lui Mihail Androsov, despre care se crede că a [illegible]

Moscova către Marton

[illegible] plasată [illegible] Androsov [illegible] **s-au obținut următoarele informații: născut în 1911 în ora[illegible] Kromi, regiunea Kursk. Este absolvent al școlii militare d[illegible] Kursk și al cursului de perfecționare pentru comandanți [illegible] 1939. După ab[illegible]rea cursului de perfecționa[illegible] a lucrat ma[illegible] mții la Stat[illegible] [illegible] transf[illegible] la fer[illegible] abso[illegible] [illegible] O informație de o altă natură scoate în relief faptul că în** zilele premergătoare începerii războiului el s-ar fi îmbolnăvit [illegible] persoana care se dă drept Androsov să fie un impostor. Salutări, Starkov"

Marton către „tovarășul Alexei"

„Dacă este posibil, obțineți o descriere a înfățișării lui [illegible]

Comitetul regional din ilegalitate către Marton

„«Pavel» l-a văzut din nou pe Rusakov în timpul unei [illegible] învoiri în oraș. Din [illegible] Androsov. Mă îndoiesc că vom [illegible]

Moscova către Marton

Continuăm să [illegible] Transmit [illegible] date suplimentare cu privire la Androsov [illegible] Masalov, secretarul organizației de partid [illegible] Androsov este de părere că declarația [illegible] zător de prudență documentului, pentru motive [illegible] sau din caracterul prost [illegible], poate [illegible] dorința de a apăra pe [illegible] [illegible] punct. După [illegible] [illegible] [illegible]

Moscova către Martov

„Comunicați lui Rudin ca oamenii din locul unde va merge sînt foarte bine informați asupra evoluției războiului. Ei știu că înaintarea rapidă și ireversibilă a trupelor germane pe teritoriul nostru sugerează un efort principal împotriva liniilor lor de comunicații. Acești informatori presupun că Marele stat major dezbate un plan de oprire a principalei ofensive pe Frontul central, cu scopul de a preîntîmpina ofensiva asupra Moscovei, anul acesta. Factorul hotărîtor în desfășurarea acestor operațiuni de mare amploare îl va constitui atît numărul, cît și echipamentul soldaților, cît și a celorlalte vehicule ce nu pot fi [illegible] toamnei a devenit deja o problemă. Rudin trebuie să știe asta și să ia în considerare fiecare fapt. Informează-ne îndată ce pleacă să-și îndeplinească misiunea. Toți îi dorim lui Rudin succes și avem încredere în el. Cu cele mai bune salutări, Starkov".

CAPITOLUL 6

Grupul lui Martov trebuia acum să facă față problemei mutării în adăposturile de iarnă aflate în pădurea din apropiere. Totul fusese pregătit și cîțiva oameni ai lui Budnițki locuiau deja acolo. Restul trebuia să se mute în următoarele cîteva zile. Așteptau vremea rea, care ar fi zăpăcit aparatele de scotocire ale nemților. În fiecare noapte, soldații lui Budnițki trebuiau să facă cîteva deplasări încolo și încoace, transportînd echipamentul și muniția la cantonamentul de iarnă.

Nici unul de pe insulă nu aștepta schimbarea vremii atît de nerăbdător ca Rudin. Misiunea lui — pătrunderea în dispozitivul *Saturnului* — trebuia să înceapă imediat după ce părăseau insula. Un grup mic de soldați ai lui Budnițki urmau atunci să simuleze o luptă cu nemții din garnizoana staționată în satul Nikolskoe. În timpul luptei, Rudin urma să se predea nemților.

O dată luat prizonier, trebuia să facă tot ce-i stătea în putință ca să trezească interesul nemților. În acest scop, i s-a întocmit o „biografie" amănunțită, de natură să atragă atenția. O altă sarcină a lui, cea mai importantă, era aceea de a se comporta de așa manieră încît să fie trimis pentru interogare la Androsov. S-au emis mai multe versiuni de comportare a lui Rudin în timpul anchetei. Dar toate se puteau dovedi zadarnice dacă nu asigurau îndeplinirea sarcinii sale esențiale: aceea de a atrage interesul șefilor *Saturnului* față de el.

Zorile aveau zile rasărea po omoară [illegible] Cer era apăsător. Frunda [illegible] nințătoare. Un vînt tăios sfîșia arbuștu[illegible] galbene de frunze grele din cauza apei de pe [illegible] așteptată cu atîta nerăbdare, se instalase.

Martov [illegible] casă [illegible] o posibilă luptă în împrejurimile [illegible]

[illegible] spate, care trebuiau să angajeze lupta, intrară în bordeiul lui Martov. Cei trei își concentrară atenția asupra unei hărți a împrejurimilor. Martov indică spre Nikolskoe.

[illegible]

— Desigur. L-am supravegheat în ultimele două săptă[illegible]

— Lupta de astăzi este numai o misiune de recunoaștere, replică Martov aspru.

Dar, de ce? întrebă Ohovikov cu o voce ofensată. Îl [illegible]

— Repet că lupta de astăzi trebuie să fie doar o simulare de atac.

— Cum?

— O simulare. Așa trebuie să fie. Singurul motiv pentru [illegible]

Lui? Ca să se predea? Dar de ce?

Pentru că așa este ordinul.

[illegible] răzgîndi și preferă să se uite la Rudin și să oftez[illegible]

— Nici unul din ceilalți oameni nu știe nimic despre asta. Măsura în care îi privește această misiune este o operație de cercetare. Una foarte prudentă. E clar?

- Da

Cîteva minute mai tîrziu, mica oaste a lui [illegible]

[illegible] din cadrul care odată fusese școala satului se auzi zgomot de geamuri sparte, de [illegible] și blesteme. Soldații gardienei [illegible] ieșeau în ață pe [illegible] sau pe ferestre. Împrejurimile [illegible]

Rudin [illegible] [illegible] [illegible]

Inc tro ? întrebă a esta in germană

Neamțul îl privi surprins și arătă spre școală. Un ofiter înalt subțire, parț no gradul le l otoment se desființe din grupul de lîngă școală și se apropie de el

Stat comandă ofițer i n limba rusă c n l erau cam la cinci pași depărtare. Cine ești ?

— Sînt din grupul de partizani cu care tocmai v-ați luptat. Am venit să mă predau, răspunse Rudin într-o germană perfectă. Apoi, scoțindu-și șapca, își șterse sudoarea de pe sprîncene cu mineca. Nemții schimbară priviri.

— Aduceți-l la mine în cameră, ordonă ofițerul.

Locotenentul intră repede, lovind ușa deschisă cu picioru. Își atîrnă chipiul într-un cui, mantaua o aruncă pe pat, se duse lîngă masă și se așeză într-un fotoliu. De unde stătea, îl examină pe Rudin cu privirea, în tăcere, mai bine de un minut. În ochii săi mari, lipsiți de culoare, nu se citea nici curiozitate, nici minie. Nu trădau nici o expresie cu excepția oboselii, dacă asta se poate numi expresie. Fața sa cenușie avea o paloare de un galben bolnăvicios. Sub ochi avea cearcăne grele

– Cine ești ? întrebă el, cu același calm de mai înainte

— V-am spus de ja. Sînt partizan.

– Unde erați staționați ?

— În mlaștina Lipovinski

— Minți Mlaștina este impracticabilă

— Dar vă spun adevărul. În mlaștină există o insulă și cîteva poteci ce duc la ea

Ofițerul tăcea.

— Bine, să presupunem că spui adevărul. Cum te numești?

— Mihail Kramer

— Ești evreu ?

— Nu, german

Adică cum — german ?

— Foarte simplu. Sînt născut și crescut în Republica Autonomă a Germanilor din regiunea Volga.

— Nu cunosc o astfel de republică.

— Dar există, nu spun prostii. Sau, mai degrabă, a existat

Cîți oameni au atacat Nikolskoe ?

– Patruzeci

De ce s au retras ?

– Nu sînt eu comandantul. Nu știu. Tot ce știu este ceea ce a spus comandantul înainte de luptă. A spus că, potrivit informațiilor furnizate de cercetașii noștri, în Nikolskoe sînt staționate aproape două companii.

— Ce funcție ai la partizani ?

— Nici una. Sînt soldat de rînd, atașat comandantului ca interpret Am fost mobilizat și trimis să servesc la partizani deoarece cunosc limba germană.

— Ce vrei să spui prin „mobilizat" ? Nu ești localnic ?

— V-am spus că sînt născut pe Volga. Lîngă Saratov. Am fost chemat la Moscova, unde am locuit și am lucrat în ultimii doi ani. Am fost parașutat în spatele frontului la detașamentul de partizani.

— Vrei să spui că ești german get-beget ?

— Nu chiar. Mama este rusoaică

— Cum ai zis ? Republica Autonomă a Germanilor din regiunea Volga ?

— Da

— N-am auzit niciodată de așa

Rudin ridică din umeri.

— Și spui că te numești Kramer ?

— Da

Locotenentul era evident încurcat

— De regulă, partizanii nu se predau. De ce n-ai opus nici o rezistență ?

Rudin zîmbi strîmb.

— Așa m-ar fi costat viața, iar eu doar una am.

Ofițerul îi întoarse zîmbetul.

— Cine ești ?

— Sînt inginer civil. Am lucrat la Serviciul energetic municipal Moscova.

— Care a fost planul operațiunii de astăzi ?

Cred [illegible] ercat să se determine cam ce șanse ar izbândă ar avea un atac direct în forță.

Dacă comandantul detașamentului era atât de sigur că satul e stătea de gardă [illegible] mari și foarte puțin curaj.

Învârti manivela telefonului de campanie și ridică receptorul.

— Doi ? Aici este Nouă. Totul este sub controlul nostru. S-au retras. Am un prizonier aici... Cred... Bine, totuși eu cred...

Rudin putea numai ghici ce plănuia locotenentul, pentru că îi ordonase imediat unui soldat de lângă el să-l scoată din cameră.

Își reformulă în minte toate răspunsurile date la întrebările ofițerului. Făcuse totul să-i trezească interesul. Păcat însă că polițistul care-l percheziționase nu descoperise [illegible], cusută în căptușeala hainei sale, chipurile, scrisă de tatăl lui Kramer în timpul primelor zile ale războiului. În această scrisoare, Kramer tatăl făcea aluzie la faptul că fiul său trebuia să poarte legăturile sale de sânge în cuget și să acționeze în conformitate.

Acum nu mai putea face nimic. Convorbirea pe care o avusese cu ofițerul urma să-i decidă soarta.

Rudin fu închis într-un șopron de lemn din curtea școlii. [illegible] energie, imaginându-și ce se punea la cale pentru el.

Zăvorul se trase și o lumină slabă umplu șopronul.

— Ieși ! Repede !

Doi polițiști îl escortară până [illegible] porni dudуind pe ulița satului.

Rudin crezu că îl duceau să-l împuște la marginea satului. Dar nu, camionul își continuă drumul, cu aceeași viteză, mai departe, tot mai departe, în josul drumului. În depărtare apăru

o cetate mare, obiectivul misiunii lui Rudin. Apoi pe neașteptate, camionul frână brusc. Șoferul coborî și le spuse polițiștilor în germană că nu poate să i ducă mai departe că erau lângă lagărul de aproape de lagăr, că aceasta era un camion militar și nu un autobuz de călători și că avea o altă misiune de îndeplinit. Rudin înțelese chiar că îl ascultase pe locotenent și făcuse o greșeală.

Observând că polițiștii nu înțelegeau o iotă din ce le spunea șoferul, Rudin le traduse că lagărul se afla dincolo de terasamentul de cale ferată din fața lor. Un lung tren de marfă aștepta pe șine. Se auziră strigăte de comandă, lătrat de câini și un huruit străniu. Traversară calea ferată și fură opriți de o santinelă.

— Stai ! Cine-i acolo ? strigă ea în germană.

— Am adus un partizan, bombăni unul dintre polițiști.

Santinela se uită cu ochii holbați, mai întâi la Rudin, apoi la polițiști. Înțelesese evident doar un singur cuvânt — „partizan" — și nu știa ce să facă.

— Sună să vină un ofițer, spuse calm Rudin în germană.

După câteva clipe își făcu apariția un caporal neamț.

— Ce s-a întâmplat ? întrebă el pe santinelă.

— Au adus un partizan, răspunse santinela arătând spre polițiști.

Caporalul se apropie de ei și polițistul îl împinse pe Rudin în față.

— Explică-i tu, spuseră ei.

Rudin îi spuse că este un partizan capturat și că a fost trimis în lagăr.

— Imposibil ! exclamă caporalul. Nu puteau să te trimită aici. Lagărul acesta a fost desființat. Unde sînt documentele de trimitere ?

Rudin întrebă pe însoțitorii săi dacă le aveau. Unul din ei smulse plicul din buzunarul de la piept și-l înmână caporalului, care scoase o lanternă și scrută cu privirea conținutul hârtiei din plic.

— E o încurcătură la mijloc, mormăi el, îndesându-l în buzunar. Așteptați-mă puțin aici până mă întorc.

Caporalul alerga în lungul trenului unde erau urcați mai mulți prizonieri.

Rudin văzu cîțiva dintre ei ajutînd pe tovarășii lor slăbiți și bolnavi.

— Ia uite cum îi duc pe ai noștri ! spuse unul din polițiști. Jar era greu să ghicești dacă acesta voia să exprime compătimire sau altceva.

Doi ofițeri se apropiară de ei. Pelerinele lor negre, lungi și ude păreau confecționate din fier. Caporalul care-i însoțea arată spre Rudin.

— Acesta-i partizanul.

Ofițerii se uitară cu mirare la el și schimbară priviri. Unul din ei se uită la documentul înmînat de caporal, apoi spuse :

— Să fie urcat în ultimul vagon. Cu el mi se pare că se fac o sută cincisprezece prizonieri, cifră rotundă.

Un soldat lung și slăbănog se apropie de Rudin și-l conduse spre ultimul vagon, așa cum i se poruncise. Nici nu intră bine, că ușa se și închise. În vagon era întuneric, se auzeau murmure și zgomote.

Rudin se gîndi că trebuia să evadeze. Nu era altă alternativă. Poate că ușa n-a fost bine încuiată. Dacă a fost așa, [illegible] să sară prin sîrma de la fereastră. Se ghemui pe [illegible] ascultînd atent gălăgia de afară.

Cînd nimic altceva nu se mai auzi, în afară de zgomotul [illegible] împinse ușa. Atunci, se ridică și se izbi de ea cu [illegible] puterea. Același rezultat.

CAPITOLUL 7

După bătălia simulată de la Nikolskoe, detașamentul lui Olhovikov s-a dus direct la cantonamentul de iarnă. Budnițki îl aștepta lîngă un mic loc defrișat. Îi conduse direct la Martov.

— Olhovikov raportează. Totul s-a desfășurat potrivit planului. N-au fost morți.

— Cum e cu Rudin ?

Sergentul ridică din umeri săi masivi.

— Nu pot să spun prea multe. Tot ce știu este că a plecat.

— Cînd l-ai văzut ultima oară ?

— Înainte de terminarea focului

— A spus ceva ?

Olhovikov ridică iar din umeri.

— N-am putut să discutăm prea mult. Cînd oamenii mei au început să se retragă, l-am lăsat acolo, în tufișuri.

— Înțeleg. Martov vru să-l întrebe altceva, dar își schimbă gîndul. Mulțumesc. Du-te și odihnește-te, spuse el.

Cîteva minute mai tîrziu, Galea Gromova trimitea următorul mesaj codificat Moscovei :

„Prima fază terminată. Rudin a plecat în sat. Se simțea stăpîn pe el. Nu se cunosc alte amănunte. Așteptăm desfășurarea evenimentelor. Salutări, Martov".

La miezul nopții, ea primi o radiogramă de la „Alexei", care îi îngrijoră mult pe cei din bordeiul principal.

Caporalul alergă în lungul trenului în care erau urcați mai mulți prizonieri.

Rudin văzu câțiva dintre ei ajutând pe tovarășii lor slăbiți și bolnavi.

— Iată cum îi duc pe ai noștri ! spuse unul din polițiști dar era greu să ghicești dacă vocea lui exprima compătimire sau altceva

Doi ofițeri se apropiară de ei. Pelerinele lor negre, lungi ... ude păreau confecționate din fier. Caporalul care-i însoțea arătă spre Rudin.

— Acesta-i partizanul.

Ofițerii se uitară cu mirare la el și schimbară priviri. Unul din ei se uită la documentul înmînat de caporal, apoi spuse :

— Să fie urcat în ultimul vagon. Cu el mi se pare că se fac o sută cincisprezece prizonieri, cifră rotundă.

Un soldat lung și slăbănog se apropie de Rudin și-l conduse spre ultimul vagon, așa cum i se poruncise. Nici nu intră bine, că ușa se și închise. În vagon era întuneric, se auzeau murmure și zgomote.

Rudin se gîndi că trebuia să evadeze. Nu era altă alternativă. Poate că ușa n-a fost bine încuiată. Dacă a fost, trebuia să iasă prin sîrma ce la fereastră. Se ghemui pe podea, ascultînd atent gălăgia de afară

Cînd nimic altceva nu se mai auzi, în afară de zgomotul [illegible] încă să o împingă înapoi. Fără folos. Atunci, se ridică și se izbi de ea cu toată puterea. Același rezultat.

CAPITOLUL 7

După bătălia simulată de la Nikolskoe, detașamentul lui Olhovikov s-a dus direct la cantonamentul de iarnă. Budnițki îl aștepta lîngă un mic loc defrișat. Îl conduse direct la Martov.

— Olhovikov raportează. Totul s-a desfășurat potrivit planului. N-au fost morți.

— Cum e cu Rudin ?

Sergentul ridică din umerii săi masivi.

— Nu pot să spun prea multe. Tot ce știu este că a plecat.

— Cînd l-ai văzut ultima oară ?

— Înainte de terminarea focului

— A spus ceva ?

Olhovikov ridică iar din umeri.

— N-am putut să discutăm prea mult. Cînd oamenii mei au început să se retragă, l-am lăsat acolo, în tufișuri.

— Înțeleg. Martov vru să-l întrebe altceva, dar își schimbă gîndul. Mulțumesc. Du-te și odihnește-te, spuse el.

Cîteva minute mai tîrziu, Galea Gromova trimitea următorul mesaj codificat Moscovei :

„Prima fază terminată. Rudin a plecat în sat. Se simțea stăpîn pe el. Nu se cunosc alte amănunte. Așteptăm desfășurarea evenimentelor. Salutări. Martov".

La miezul nopții, ea primi o radiogramă de la „Alexei", care îi îngrijoră mult pe cei din bordeiul principal.

Conform [illegible] primite [illegible] lagărul prizonierilor de război situat [illegible] oameni pe [illegible] oamenii [illegible] a fost mutat. Motivele [illegible] [illegible] [illegible]

— De unde ești și încotro te duci ? îl întrebă luînd locul lîngă el pe o lavită. Încercă să ajungă la ținta frontului ?

— Mă duc cu treburi a răspîndit Rudin cu o voce obosită.

— Nu prea arăți a soldat. Ce fel de treburi ar putea exista cînd e război ? Sau poate te-ai hotărît să-ți încerci norocul la noii stăpîni ?

— Nu, nu m-am hotărît.

— Ești partizan ?

- Nu, replică Rudin. De ce ?

— Așa, din curiozitate.

— Credeți că o să dau de nemți, dacă o țin drept înainte spre oraș ?

— Dacă mergi cam la trei kilometri distanță de calea ferată s-ar putea să nu te întîlnești cu ei.

Se opri o clipă, medită la ceva, apoi reluă :

— Ți-e frică de partizani ?

— Nu

— Atunci mergi cam la o distanță de șase kilometri de calea ferată. Pe acest drum ești sigur că nu întîlnești nici un neamț

— Mulțumesc, spuse Rudin, ridicîndu-se de pe lavită să plece Cum vă cheamă ?

— Stepan, dar toți îmi zic Vrăjitorul, răspunse bătrînul și rise încet. Asta pentru că trăiesc în mlaștină

— Mulțumesc mult. Rămîneți cu bine

— Drum bun

... i se lipea de tălpi și acum, dar mersul era mai ușor ; probabil se simțea mai bine după întîlnirea cu bătrînul.

— Hei, tu ! Stai ! strigă o voce răgușită din beznă. Mîinile sus, dacă nu vrei să .

Rudin se opri și ridică mîinile

Din tufișuri apăru o umbră care se mișcă spre el.

— Cine ești ?

— Un cetățean sovietic.

— Toți sînteți cetățeni sovietici. Vreau să știu cine ești, de unde ești și încotro te îndrepți.

— E o poveste lungă. Dacă ești partizan, du-mă la comandantul tău

- Ești înarmat ?

Nu

Atunci mergi ... direct ... [illegible]

Tufișurile deveneau mai dese. Curînd pătrunseră într-o pădure. Apărură [illegible] După vreo trei kilometri, îi opri o santinelă. Unul din oameni îi spuse [illegible] unde doi oameni bărboși, fără o vîrstă precisă, stăteau în jurul unei lăzi întoarse cu gura în jos și beau ceai. Masa lor improvizată era slab luminată de o lampă de gaz, cu sticla spartă și afumată, atîrnată de tavan.

Unul dintre ei își așeză jos ceașca de ceai pe jumătate goală, cu un gest de nemulțumire.

— Mi s-a spus că vrei să mă vezi. Ce dorești ?

— Dacă dumneata ești comandantul acestui detașament, aș dori să-ți vorbesc confidențial.

[illegible] că n-am secrete față de comisarul meu. Spune-ne cine ești și ce vrei !

— Spune-i să plece, zise Rudin, uitîndu-se la partizanul care stătea lîngă ușă

— Bine, Petro, ieși pentru o clipă. Te ascult

— Aveți vreo legătură cu „tovarășul Alexei" ?

Bărbosul se uită la el cu indiferență.

— De ce ?

— Aș dori să-i transmiteți o radiogramă.

Comisarul îi înmînă lui Rudin o foaie de hîrtie.

Rudin scrise următorul mesaj :

„Informați pe Martov că, datorită unor circumstanțe neprevăzute, am întîrziat în [illegible] pînă la sfîrșitul războiului. Am evadat și în prezent sînt la...". Aici Rudin lăsă un spațiu. „Sînt gata să-mi reiau misiunea".

Comp[illegible]
[illegible] timp după co-
mandantul [illegible]
[illegible]
[illegible]
— Cu p[illegible]
Du[illegible]
[illegible]ste f[illegible]

— Nu voi spune nu. Tot ce-am mîncat în ultimele [illegible] zile a fost o bucată de turtă de secară, tare ca piatra.

— La casa Vrăjitorului ? întrebă comisarul, inocent.

— Da.

— Nu fi surprins. Oamenii noştri au fost de multe ori acolo.

— Bravo, zise Rudin şi rise

Comandantul se întoarse,

[illegible] negră şi o bucată de carne de porc sărată.

— Asta-i tot ce avem să-ţi dăm

Rudin remarcă cînd radiotelegrafistul raportă că primise răspunsul.

detaşament pînă la noi ordine".

[illegible]

CAPITOLUL [illegible]

[illegible]

Cu toate că Martov îşi dădea bine seama că era prea devreme să aştepte vreun cuvînt de la el, nu putea să-şi ascundă un [illegible]mînt de teamă.

A doua zi, spre seară, Savuşkin se întoarse dintr-o zonă, unde se presupunea că nemţii construiau un mare aerodrom [illegible] Munca de construcţie la marele aerodrom, despre care ne-a informat Moscova, este în toi, raportă el. Mai precis, reconstruiesc şi extind unul din vechile noastre aerodromuri militare. Au terminat deja o pistă de aterizare din beton, iar alta este pe jumătate gata. Am reuşit să-l cunosc pe colonelul Konrad Hormann, din corpul inginerilor. În viaţa mea n-am întîlnit un om mai naiv ca el. A fost cu adevărat un noroc pentru mine

— Nu poţi să fii mai explicit ? îl întrerupse Martov. Acum sînt foarte ocupat

— Ceva veşti despre Rudin ? întrebă Savuşkin, dar, întrucît Martov nu răspunse, continuă : Da, voi fi mai explicit. Dacă mai tau o dată legătura cu el sau îl lichidez, sau îi şterpelesc servieta cu documente ; ori, şi mai bine, îl determin să lucreze pentru noi

— N-avem nevoie de oameni ca el, îl tăie Martov scurt

— E sîrb în orice, afară doar de inginerie, explică Savuşkin. Este cel mai bun în domeniul său. Mi-a spus că i s-a decer-

nat o medalie pentru construirea aeroportului Tempelhof din Berlin. Mi-a spus atunci: „O fotografie pregătită de pe de cînd ploaia în buzunarul de la spatele pantalonilor.

— Cum l-ai prins? întrebă Morton.

Totul a fost o chestiune de [illegible]

Savuşkin îi povesti cum se împrietenise cu un parcagiu Anatoli hotărîse bucureze **război, care lucra la aero**drom [illegible] întrebat de mecanicul Savuşkin [illegible] fusese profesor [illegible] la Moscova [illegible] Ivan [illegible] propusese [illegible] Savuşkin [illegible] mecanic [illegible] Ivan [illegible] fără [illegible] Ivan [illegible] Savuşkin [illegible] Ivan [illegible] aparţinea [illegible]

[illegible] strîns pe talie.

— Cînd vine şeful aici?

— Trebuie să vină, i-a răspuns el vag

Cînd [illegible]

tău, care te-a căutat mult timp şi [illegible] răsească. Ce-ai să-i [illegible]

[illegible]

Cum şi-a făcut apariţia s. Hermann. Era un om în patruzeci şi cinci de ani, destul de rar întîlnit în aceşti ani, cu părul bătut şi îşi ştergea mereu fruntea şi ceafa cu o batistă murdară.

Cînd i-a fost prezentat pretinsul prieten al Tosei, Hermann s-a întristat dintr-o dată şi s-a lăsat moale pe un fotoliu. Anatoli jubila. În explicaţiile lui Hermann că totuşi Vera [illegible] atît de mult pe Tosia [illegible] se putea aranja. În continuare, Anatoli i-a relatat despre propunerea lui Vera de a [illegible] mulţi bani. La auzul acestor cuvinte Hermann [illegible] mediat de acord la tratative [illegible] Vera persecra fata prezentată [illegible] dosar [illegible] pentru [illegible]

După părerea lui Anatoli, Hermann, [illegible] pentru [illegible] pentru fericirea lui Hermann şi a Tosei. [illegible] şi Hermann [illegible] aşa [illegible]

CAPITOLUL 9

[redacted]

mentului. Cea adresată lui Rudin cerea să-si „continue dru-

sprijine in acest sens, dindu-i o călăuză pină in oraș.

Urmind sfatul partizanilor, Rudin intră in oraș dinspre vest, merse pină la un stadion, o lua la stinga și curind ajunse intr-o piață. Nemțu pe care-i intilni in drum nu-l băgară in seamă, deși ar fi preferat să-l fi observat sau chiar să-l fi oprit.

[redacted]

inventase. Dar nemții erau ocupați cu alte treburi.

Rudin luă hotărirea că, dacă-l găsește pe Babakin in piață, se va lăsa observat, dar nu se va apropia ne el.

Deși era aglomerată, piața avea totuși un aspect neobișnuit, ciudat. Lipsea acea agitație comună tuturor piețelor ; și erau mai mulți bărbați decit femei.

Rudin știa că Babakin trebuia să aibă o prăvălie cu imbrăcăminte de ocazie. Tinindu-se mereu in spatele unui om care vindea bucăți subțiri de slănină, Rudin scrută in jur și curind il zări pe Babakin. Acesta stătea lingă o gheretă deschisă, discutind aprins cu un invalid cu picior de lemn. Se apropie la trei pași de el și se opri. Privirile lor se intilniră. Mina lui Babakin, ridicată spre mustață, ingheță pentru o clipă, fără ca

să trădeze în vreun fel faptul că-l recunoscuse pe Rudin. Continuă să discute cu invalidul. Lui Rudin îi încreți pe buze un zîmbet fugar, se întoarse și se îndreptă spre marginea pieței. Încă o dată îl năpădi simțămîntul apartenenței la o mare tovărășie de arme.

O luă încet spre centrul orașului. Se opri cîtva timp lîngă un soldat neamț care umfla cauciucul unei motociclete, apoi continuă drumul

Părea să fi ieșit pentru o scurtă plimbare, bine dispus, cu privirea pierdută înainte și zîmbind absent. Cînd Rudin se opri în fața sa, ofițerul tresări și chiar se dădu în lături ; ochii i se îngustară și duse mașinal mîna dreaptă la buzunarul mantalei

— Ce dorești ? întrebă el în germană.

— Vă rog să mă scuzați, răspunse Rudin tot în germană. Sunteți atît de bun să-mi spuneți unde se află clădirea comandamentului militar ?

Ofițerul [illegible]

tate, apoi spuse :

[illegible]

Locotenentul se uită prevenit [illegible] răspunse Rudin în germană. și murdară

— Puteți să-mi spuneți pentru [illegible] Mai aveți

Despre asta voi vorbi numai șefului dumneavoastră spuse Rudin cu o urmă de iritare în glas

Locotenentul dădu din umeri se gîndi un moment și întrebă

— Este o chestiune pur militară sau are de a face cu munca în rîndul populației ?

Rudin își dădu seama că locotenentul era în încurcătură și îi era teamă de răspunderea ordinelor sale germane care guvernau așezarea

— Da, e vorba de munca cu populația, zise el.

Locotenentul se lumină. Se aplecă peste biroul său și apăsă pe un buton. Din spatele unei uși apăru imediat un soldat cu ochelari. Locotenentul arătă spre Rudin și-i ordonă :

— Condu-l pe acest om la camera nr. 4

Rudin [illegible] al ei stătea un ofițer cu spatele la fereastră. Putu observa numai [illegible]

[illegible] corectă.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

spate e fron[illegible] pe partizani. [illegible] Am trăit [illegible] fost o hartuială [illegible] sătul. [illegible] metri de ar[illegible]

[illegible] sertat de [illegible] bine. Şi ce-a urmat ?

[illegible] predat

Maiorul consultă hîrtia şi-l întrebă :

— Ai fost trimis într-un lagăr de prizonieri de război ?

— Da, din nefericire aşa s-a întîmplat.

— Cum de eşti liber acum ?

— Am evadat

— Nu minţi ! Nimeni nu evadează dintr-un lagăr ca acela, spuse maiorul cu o voce din care răzbătea ingrijorarea.

— Nu din lagăr, domnule. Tocmai se evacua cînd am fost adus acolo. M-au urcat într-un tren şi am sărit din el pe drum.

— Şi toate acestea numai pentru ca să vii aici ? întrebă sarcastic maiorul. Ai impresia că sînt atît de naiv încît să te cred ?

— Nu-i ceva de rîs, se supără Rudin

— Te-am întrebat de ce ai venit aici

— Vă rog să mă înţelegeţi, domnule maior, că mă aflu într-o situaţie destul de complicată. În ce-i priveşte pe partizani [illegible]

Ştiţi că partizanii noştri nu se predau niciodată vii. Dacă mă întorceam la ei, mă împuşcau. Să ştiţi că nu mi-a fost uşor să iau această hotărîre. În cursul primelor zile ale războiului, cînd eram încă la Moscova, am primit o scrisoare de la tatăl meu, în care îmi [illegible]

[illegible]

Îmi-a venit să cred că oamenii aceştia sînt [illegible] ceva

[illegible] au fost [illegible] Iată ce [illegible] a aşteptat [illegible] Nu [illegible] vorbească [illegible] Am [illegible] în spatele [illegible] Dumneavoastră [illegible] evadat

De [illegible] aşteptat [illegible] faţa [illegible]

Nu [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] mă-m o unitate cu caracter pur militar şi pe inamicii noştri ori [illegible] îi împuşcăm, ori îi trimitem în lagăr. Tot ce pot să fac este să te trimit înapoi într-un lagăr de prizonieri de război. Faptul [illegible] poate servi prea mult. În plus, eu n-am timp să mă ocup de [illegible] de treburi.

— De interpreţi nu aveţi nevoie ?

[illegible] nu ştiu dacă au nevoie, pentru că nu sînt serviciu de cadre.

Maiorul se uită la Rudin, care stătea descurajat cu capul [illegible]

[illegible]

Maiorul îi aruncă o privire pătrunzătoare

— Nu vrei ? Bine, atunci poate o să găsim ceva în altă [illegible].

Apăsă pe o sonerie şi apăru acelaşi soldat cu ochelari de [illegible]

CAPITOLUL I

În acest timp, Kravţov ajunsese şi el în oraş. Misiunea lui, asemănătoare cu a lui Rudin şi la fel de periculoasă, era să se treacoare în aparatul Gestapoului.

Imediat ce ajunse în oraş, Kravţov luă legătura cu un [illegible] al rezistenţei — cu cel care-l înlocuise pe Rusakov [illegible] acesta din urmă fusese trimis la Moscova. Numele lui era Trofim. Un om la cincizeci de ani, neobişnuit de încruntat şi de tăcut.

Îl duse pe Kravţov la noua sa reşedinţă, care, situată în [illegible]ocul unei grădini mari, semăna cu un teatru în miniatură

— Grădina aparţine unui grădinar din localitate, îi explică [illegible] timp ce aprindea o lampă cu petrol. Pentru că ne-a închiriat casa trebuie să-i lucrăm grădina. Aş vrea să-ţi spun că proprietarul e considerat de lume nebun. Toţi îi spun unchiul Igor. Aşa să-i spui şi tu. Acum te las, pentru că mai am multe treburi de rezolvat.

După plecarea lui Trofim, Kravţov întinse paltonul pe [illegible] şi se lungi pe el. Neputînd să adoarmă imediat, mai repetă o dată în gînd noua versiune a biografiei sale. Se numea Konopilov şi era absolvent al facultăţii de drept de la Moscova, dar nu fusese admis în barou, deoarece obţinuse referinţe proaste de la facultate, unde-l caracterizaseră ca avînd o atitudine servilă faţă de dreptul burghez. Nu i s-a dat nici măcar prilejul de a lucra ca jurisconsult în vreo mică întreprindere. În cele

din Smolensk au fost evacuați, dar trenul lor a f
de avioanele nemțești și deținuții, care n-au fost omoriți,
evadat. Konopliov era unul dintre ei. Venise la oraș în căutare

putea să-l ajute

Kravțov a trebuit să „trăiască" noua sa biografie de n
multe ori, până când „s-a convins" că fiecare episod din
ul s-a întîmplat atunci. Trebuia să cunoască foarte multe d
tal.i istorice geografice de famine și de altă natură.

reții din Smolensk, trebuia să cunoască prețurile tuturor s
turilor de carne. Mai era și problema procesului sau din Smo-
lensk. Dosarul era în arhivele tribunalului de acolo și

de la Moscova în timpul procesului.

nuți din Smolensk și, pentru că acest fapt putea fi stârnind veri-

raidului aerian.

aduse de mine noi ordini am
'oru. unei fabrici de pâine
acum avem o întâlnire cu
Nu uita că meritele mele

de fiecare dată la remarcile pe care le face, ca să-l mențin această părere, dar tu trebuie să fii atent. Este foarte bănuitor. Te-am recomandat drept fiul unui vechi prieten, a cărui urmă

slujbă.

Traversară o curte, ieșiră într-o stradă pustie și pătrunseră într-o clădire veche de piatră. Pe coridor era întuneric, dar Trofim făcu câțiva pași și ciocăni scurt, de două ori.

— Intră! se auzi o voce.

Încăperea spațioasă era mobilată ca o cameră dintr-un hotel

Trofim îl salută plin de respect pe ?imbov și arătă cu

capul către Kravțov.

plov.

:

I

rvastră, astfel ca ei să stea cu fața la lumină.

cat la Dorogobuj. Apoi am fost la Behi. Demidov, iar recent la
Velij. Nu-i prea departe de aici

vrei inadins serioasă.

tice. Cel puțin, așa mi-a spus Trufim.

drept.

— Vrei să colaborezi cu noi ?

— Firește că vreau

— Sincer sau pentru că te afli la strimtoare ?

— Nu-i nevoie să puneți la îndoială sinceritatea mea. Vo.

— Estl cunoscut în acest oraș ?

cîbuit și acolo.

— Da, sigur că m-au găsit ! Și-mi place să spun că m-au încadrat într-adevăr bine. Cînd eram încă la facultate, am scris un referat intitulat „Formele interogării cînd suspectul își neagă vinovăția". A fost litografiat și distribuit studenților. Profe-

Exista [illegible]. Trebuie [illegible] stilul [illegible] partid.

Kravtov observă [illegible] poate [illegible] Nu [illegible] un [illegible] pot [illegible] pot [illegible] torităţii sovietice a făcut cîteva [illegible]

Zimmer asculta cu atenţie.

[illegible] cum că germanii nu fac nici un efort pentru a atrage tinerete şi copiii

— Nu veţi schimba generaţia mai virstnică, zise Kra[illegible] autoritar. Dar tînărul este ca lutul, trebuie numai să ştii să-l modelezi. Un adolescent poate fi transformat în partiz[illegible] sau agent al Gestapoului. Acesta se dă în vînt să aibă o armă [illegible]

Zimmer dădea mereu din cap, în semn de aprobare şi poate că reflecta : „Acest om cu siguranţă e o descoperire care merită [illegible] Kleiner însuşi la o conferinţă a Gestapoului acum două săptămîni. Este uluitor cum de a putut ajunge la această concluzie".

Simplu (dar Zimmer n-avea de unde să ştie asta). Comisarul Starkov îl informase pe Martov că, potrivit informaţiilor primite de la Berlin, Gestapoul lucrează la un plan special, îndreptat spre folosirea tinerilor sovietici pentru propriile sale [illegible] putea să vadă că informaţiile lui Starkov fuseseră corecte

Unde ti-ar plăcea să lucrezi ? întrebă Zimmer [illegible] să umblu peste tot în căutarea hranei, adăugă el cu un zîmbet trist

Bine. Ia hîrtia aceasta şi fă-ţi o scurtă autobiografie [illegible]

Kravtov [illegible] Zimmer îl trase pe Trofim deoparte

[illegible]

Ştiu ca pot [illegible] Trebuie [illegible] pentru [illegible] [illegible] [illegible]

— Da, iar este la Smolensk.

— Poți s-o obții?

— Cred că la Arhivă dosarul de acolo este, pentru a fi diplomă spre păstrare gazdei la care am locuit înainte de a fi arestat. Sper să mai pot face ceva pentru el.

— Bine. Atunci vom face împreună o cerere către procuratura rea ta.

Kravțov îi spuse totul.

— Ai vreun document în legătură cu...?

— Nimeni nu mi-a dat nici un document, răspunse Kravțov. La tribunal sau chiar la închisoare. Singurul lucru ce-l am este o copie a unei petiții, cu un timbru fiscal, care spune că originalul a fost acceptat de către tribunal.

Kleiner îl asculta cu o expresie împietrită.

— Infracțiunea comisă de tine a fost de natură economică?

— N-am săvîrșit nici o infracțiune, răspunse Kravțov iritat.

— N-ai vrea să-mi relatezi în amănunt? ceru Kleiner politicos, dar cu o voce seacă.

— M-am mutat la Smolensk... începu Kravțov.

— De unde?

— De la Moscova.

— De ce?

— Pentru că nu mi-au dat posibilitatea să lucrez în domeniul meu la Moscova. Înainte de a pleca, lucram la un magazin universal, dar am fost dat afară.

— De ce?

— Pentru că i-am descoperit pe cei din conducere furînd și am scris o scrisoare la procuratură. Iar ei m-au concediat pe baza aceleiași vechi referințe de la facultate, care mă însoțea pretutindeni.

[illegible] pur și

simplu să nu am nimic de-a face cu ei. N-am luat în seamă gesturile și aluziile lor de a fi devenit complice. Cîțiva bani mai tîrziu au fost arestați, la fel și ei. Apoi a urmat procesul. N-au [illegible] am fost [illegible] arestat, dar cum șeful [illegible] fi răspunzător de toți cei care pierd bani în unitatea sa, au luat minimum trei ani, cu drept de [illegible] ulterioară.

— Ai zis că ai evadat dintr-un tren cu deținuți. Spune-mi data exactă, ora și locul unde a fost bombardat trenul.

— A fost în doi iulie, cam pe la cinci dimineața, într-un loc între Iartevo și Dorogobuj.

Kleiner notă totul. După o scurtă pauză reluă discuția.

— Propun să pleci la Smolensk și să aduci diploma și toate celelalte documente.

— N-aș putea să fac asta cu ajutorul dumneavoastră? întrebă Kravțov. Vă dau adresa gazdei mele și scriu un bilețel pentru ea. Vedeți, orice călătorie a unei persoane în situația mea este foarte riscantă. Deja am fost oprit de cîteva ori. Pe lîngă asta, nu cred că cineva va începe să caute prin arhive numai pentru că îl rog eu.

— Telefonează la Smolensk și vezi dacă s-au găsit documentele! îi ordonă Kleiner lui Zimmer.

— Am înțeles, răspunse Zimmer, bătînd din pinteni.

Curînd, Martov primi următoarea radiogramă de la „tovarășul Alexei".

„Kravțov cere ca gazda sa din Smolensk și dosarul de con[illegible] să fie prezentate"

CAPITOLUL II

Soldatul cu ochelari îl escortă pe Rudin de la un capăt la celălalt al orașului.

[illegible] scăzuse brusc. Traversară un bulevard, dădură colțul unei case mari și se treziră în fața unei bariere păzite de o santinelă. Rudin cercetă strada și inima începu să-i bată [illegible] de emoție. Dacă descrierea sediului *Saturnului*, primită de la cei din ilegalitate, era corectă, atunci acesta nu putea fi decât în clădirea ce se înălța în fața lui, pe partea stângă a [illegible]ii. Ținta lui Rudin era aproape. Zîmbi în sinea sa și-și [illegible]unti de vorbele lui Martov : „Un agent se găsește adesea în [illegible] printr-o pură întîmplare, ci pentru că mintea sa este în permanentă stare de alertă, pentru că urmărește un scop bine definit".

Ciuli urechea și ascultă ce discută soldatul cu santinela. Nu se înțelegeau asupra unui lucru. În cele din urmă, santinela ceru ca soldatul și prizonierul său să se dea zece pași [illegible]. În spatele gheretei santinelei veni un ofițer îmbrăcat într-o manta lungă, cu guler de blană. Vorbi ceva întîi cu santinela, apoi se apropie de Rudin și de paznicul său.

Soldatul raportă că primise ordin să-l escorteze pe prizonier [illegible]

Ofițerul aruncă o privire fugară spre Rud[illegible] se întoar[illegible] fără a scoate un cuvînt și dispăru prin poartă. Trecură [illegible] minute.

În cele din urmă, prin poartă își făcură apariția doi soldați, înarmați cu puști-mitralieră, urmați de ofițerul de mai înainte. Acesta arătă spre Rudin și ordonă :

— Duceți-l la locotenent-colonelul Greiss, blocul [illegible] camera 8.

Soldații îl încadrară pe Rudin, iar unul făcu semn cu [illegible] că erau gata să pornească.

Îl conduseră la o clădire mică, cu două etaje. Un soldat rămase afară la intrare, în timp ce celălalt intră cu Rudin. În întîmpină un tînăr în haine civile, care îi spuse lui Rudin [illegible] urmeze. Urcară scările la etajul doi, o luară la dreapta pe coridor și se opriră la ușa a doua.

— Intră, îl îndemnă ei pe Rudin, deschizînd ușa.

Rudin păși într-o încăpere mică. Ofițerul de la birou vorbea la telefon pe un ton nervos. Cînd îl văzu în pragul ușii, încheie repede discuția.

[illegible]

[illegible]

[illegible] pe birou și spuse încet.

— Să vină Androsov. Imediat.

[illegible] putea s-o audă cineva.

[illegible]

Rudin stătea încă în mijlocul [illegible] să [illegible]

[illegible]

[illegible]

tunică de ofițer german, dar fără grade pe umăr, iar pantalonii îi avea băgați într-o pereche de cizme lustruite.

— Pe omul acesta mi l-a trimis prietenul meu, maiorul Oberstleutnant de la comandatura orașului, zise Greiss absent, în timp ce continua să răsfoiască prin hîrtiile sale. Vreau să l audiez.

Aveți ceva deosebit de ordonat? întrebă Androsov.

— Nu. Hotărăște singur asupra problemei și mă informezi asupra deciziei dumitale.

Androsov se întoarse spre Rudin și-i spuse :

— Urmează mă!

Prima impresie pe care Androsov o făcu asupra lui Rudin fu destul de vagă. Nu putu remarca decît o ținută îngrijită și interes. Deși era ziuă, în biroul mare în care intrară storurile erau coborîte, iar luminile aprinse.

— Stai jos, îi spuse Androsov arătîndu-i [illegible] lîngă biroul său. Apoi, poate un minut întreg, îl examină pe Rudin [illegible] o atitudine de așteptare.

Androsov trase [illegible] pe ea.

— Cum ai ajuns la comandamentul partizanilor?

— M-am dus nesilit de nimeni.

— Ești localnic?

— [illegible] Rudin răspunse. Vorbește probabil o [illegible] foarte bună.

Răspunde numai la întrebările mele, îi atrase atenția Androsov cu răceală. Numele, prenumele?

— Mihail Kramer.

— Naționalitatea?

German. Mama este rusoaică. M-am născut în 1911 în orașul Engels din fosta Republică Autonomă a Germanilor de pe Volga. Nu sînt membru de partid. Sînt inginer electrician și am lucrat la Moscova. În ziua în care a început războiul, am fost mobilizat la partizani, pentru că am cunos-

Androsov tacea. Rudin se [illegible] Androsov nu exprimau nici [illegible] altceva, erau goliți de o[illegible]

— Așadar, trebuie să înțeleg că te-ai predat ca ap[illegible]

[illegible]

părea. [illegible] întîmplat de cînd m-am [illegible]

— Presupun că cei la care te-ai predat nu hotăriseră să te trateze ca pe un prizonier, zise Androsov fără nici o urmă de zîmbet

— Nu, nu știu dacă au urmărit expres acest lucru, dar în loc să fie atenți la rugămintea mea de a mi se permite să colaborez cu ei, m-au trimis într-un lagăr de prizonieri de război. Asta s-a întîmplat chiar în noaptea în care lagărul tocmai era mutat [illegible]

m-au urcat în trenul cu prizonieri. Am evadat în timpul mersului. M-am întors aici și m-am dus la comandatură. Sînt [illegible] că puteți verifica tot ce v-am declarat. Am fost în ultimul vagon și probabil că soldatul, care răspundea de paza vagonului, încă mai are actele mele

Androsov tăcu un timp, apoi spuse cu sarcasm :

— Și ai sărit din tren cu unica intenție de a ne oferi serviciile tale, aici, în acest oraș și nu în alt loc ?

Da, replică Rudin ferm.

[illegible]

— Nu te-ai gîndit că, atunci cînd trenul ai [illegible] mai pașnică decît aici, autoritățil[illegible] mîineze problema mai temeinic ?

— Dimpotrivă ' protesta Rudin apr[illegible] privit de[illegible]

Rudin văzu că Androsov a acceptat [illegible] privi țintă pe Rudin.

De ce te-ai predat ?

Rudin s[illegible] de[illegible] haine plicul cu colțurile înd[illegible] tatălui său și-l înmînă lui Androsov

— Iată primul meu [illegible]

Androsov [illegible] Cîtva timp stătu în așteptare, după care [illegible] înfierbîntat [illegible] t, ascultînd de glasul lui, te-ai decis să [illegible] fapte măreț[illegible] Zîmbi ironic, Nu sună prea convingător, nu-i așa ? De ce nu încerci să spui adevărul ? Va fi mai bine pentru tine în toate privințele.

[illegible] se uită la Androsov și bolborosi :

— Vă rog să mă iertați, n-am crezut...

Androsov îl privi cu surprindere.

— Ce n-ai crezut ?

— Că poate fi neplăcut pentru dumneavoastră să vi se amintească de glasul singelui. Vă rog să mă iertați.

— Ești nebun ? Ce-i absurditatea asta ? întrebă Androsov. [illegible] Dar [illegible] prevăi ?

[illegible] cu o voce abătută

— Bine, ia să vedem ce alte motive ai avut.

— Nu mă înțelegeam cu comandantul.

— Încearcă să fii mai explicit. Care era natura acestui dezacord ? Politică sau personală ?

Rudin se uită la Androsov surprins.

— Eram tratat ca un simplu interpret fără soț[illegible]
se ia tinerețea în luptă. Nimeni nu mă sur[illegible]ra, ba, mai [illegible]
mă privească simplu. Tu ai auzit despre o adunătură [illegible]
mea [illegible]

[illegible]

— Mlaștina Ligovinski ? repetă Androsov cu surp[illegible]
[illegible] ele. Spui adevărul ?

[illegible]
care se poate ajunge pe cîteva poteci sigure.

Androsov continuă să-l privească fix în ochi.

— Cîți oameni numără detașamentul ?

— Aproape două sute. Cei mai mulți sînt localnici, [illegible]

— Comandantul este băștinaș ?

— Da

— Cum se numește ?

— Îi știu numai pseudonimul — unchiul Nikolai.

— Ce a fost înainte de război ?

[illegible]
opțiune, stînd într-un adăpost sigur d[illegible]
chipurile, cu ironie.

[illegible]
[illegible]
[illegible]

cu mine nu putem să ne așteptăm ca [illegible] să fie implinite atit de ușor. Mă refer numai la o chestiune simplă: resursele Germaniei, comparate cu resursele Rusiei [illegible] nicilor săi aliați.

— Aliații Rusiei sînt un bluf, îl întrerupse [illegible]

[illegible]

să fiți pregătiți pentru o luptă de lungă durată.

Androsov tăcea și aceasta era un indiciu că Rudin preluase [illegible] încet și cu o notă de compătimire în glas.

— Nu v-ați înfiorat niciodată la gîndul că...

— Unii unde te găsești ? strigă Androsov.

— N-am uitat, pentru simplul motiv că nu știu unde mă aflu, protestă Rudin fără energie. Vorbesc sincer unui concetățean care, în ansamblu, împarte cu mine o situație aproape nesigură. Hadeți să discutăm despre aceste lucruri în mod [illegible] nimic de pierdut. La ce bun să țipați. Nu mă veți speria.

Rudin văzu că Androsov era încurcat. El își dăduse cu siguranță seama că nu avea de-a face cu tipul de prizonier cu care se obișnuise.

Da, Androsov era dezorientat. Dar niciodată nu fusese [illegible] și altă dată se hotărî să [illegible]

— [illegible] spui ce vrei ? întrebă el. Mi se pare că vorbești pe ocolite, iar timpul meu este limitat.

— Aș dori să revin puțin asupra unui lucru, începu Rudin [illegible] i fost foarte sarcastic [illegible]

[illegible]

[illegible] de [illegible] vorbit [illegible] dumneavoastră de [illegible]

[illegible]

— [illegible]

Dar [illegible] fost cel al dumneavoastră ? Ați fost în vreun [illegible]

[illegible]

[illegible] poate [illegible] și mai rău, s-ar putea [illegible] să corecteze cazul mai îndeaproape. Mai tîrziu, cuiva îi va veni greu, cu siguranță, să creadă în obiectivitate. Dumneavoastră puteți, desigur, dar este cam dificil...

[illegible]

Rudin își ținu răsuflarea. Androsov înainta încet spre făgașul pregătit.

— Bineînțeles că da, răspunse el repede, dar cu convin-[illegible] soană este că nici o clipă să nu-și închipuie că cei care au săvîrșit greșeala reprezintă întreaga societate.

Androsov tăcea. Umerii îi căzură și lasă privirea în jos.

— Ce-ar fi dacă v-aș spune că și acum colonelul Maslov susține că ați fost totuși nedreptățit ? întrebă Rudin și observă [illegible]

Rudin continuă ca mai înainte. Și, mai mult, colonelul Maslov [illegible] pînzător de pierderea documentului secret. Spun „încă este", [illegible] chemase pentru revederea cazului, cînd i s-a spus că sînteți bol-[illegible]

— Acum știu cine ești, spuse Androsov încet.

[illegible]

să vă [illegible] mi s-a pu
viața în joc numai pentru a vă salva. Miza [illegible] mult mai mare

— Înțeleg totul [illegible] Androsov [illegible]

Pe Rudin acest [illegible] îl [illegible] a
[illegible]

[illegible]

răspunzi la telefon ?

[illegible]

pus bine receptorul în furcă.

Rudin îl văzuse pe Androsov cu cîteva minute mai înainte ducînd mîna la receptor, dar crezuse că voia să cheme pe cineva [illegible] nu fi deranjat.

— Cine-i ? întrebă ofițerul, întinzîndu-se la Rudin.

— Un prizonier trimis de comandatură, răspunse Androsov.

— Cînd termini cu el, vino la mine !

— Da, domnule

Colonelul plecă. Androsov îl privi pe Rudin și se întoarse cu spatele.

— Mi-a făcut impresia că șovăiți și că discuția noastră atît de [illegible] colonelul Müller

— Cum de-l cunoști ? întrebă Androsov surprins.

— Toate [illegible]

[illegible]

[illegible]

[

CAPITOLUL 12

[illegible] două ori la interogatoriu. Prima dată, alături de Androsov a fost prezentat unui colonel cu părul cărunt, care n-a scos o vorbă, dar care l-a privit fix pe Rudin cît timp a durat întrevederea. Androsov a raportat, cu glasul său pietrit, că cele declarate de Rudin fuseseră verificate. Apoi a pus cîteva întrebări formale : data şi locul naşterii lui Rudin, cine erau părinţii [illegible] chemat cu scopul precis de a fi prezentat tăcutului colonel.

A doilea interogatoriu a avut loc în ziua următoare, cînd Rudin a fost chemat din nou în biroul lui Androsov. Acolo a [illegible] îndeplini sincer şi cu devotament ordinele Serviciului de informaţii german".

Androsov îi spuse lui Rudin că, în foarte scurt timp, unul din oamenii de frunte ai *Saturnului* va avea o discuţie cu el.

Iarna nu era pe placul lui Sombach. Auzind că feldmareşalul [illegible] spuneau că „avea cheile Moscovei în buzunar", se afla în oraş, i-a telefonat solicitîndu-i o întrevedere pentru o discuţie importantă.

- V[illegible] bun[illegible]

Sombach a pus receptorul în furcă şi a r[illegible] tot a recheb[illegible] nuta bun[illegible] [illegible] maşina lîngă vila în care [illegible] mg[illegible] [illegible] [illegible] [

evenimente neplăcute, cu atît mai mult cu cît el
cu o notă de iritare. Apoi adăugă repede : Dar,
deşi stai la îndoială, va părea ca un complot urzit

von Kluge fusese atît de nerăbdător să-i vadă : dorea să
însuşi n-a îndrăznit să le raporteze Führerului.

— Noi am raportat regulat despre dificultăţile ir
trate ca rezultat al norocaielor de toamnă, spuse Sombach.
rîndu-se să-l liniştească într-un fel pe von Kluge şi să-i ofe

Nu pot decît să-ţi mulţumesc. Apropo, sînt informaţiile voastre pe deplin demne de încredere cum că ruşii deplasează un număr considerabil de trupe proaspete ?

— Da. S-au verificat şi reverificat. Am confirmat cîţiva dintre agenţii noştri.

— Eşti sigur că agenţii voştri vor putea afla exact cînd intenţionează ruşii să treacă la atac ?

nată, în zona liniei frontului, oameni destul de capabili.

— Oamenii aceştia ai voştri uneori mă fac să am îndoieli. I-aţi verificat bine ? Sînt oameni curajoşi ? Mi s-a spus că toţi sînt ruşi. Este adevărat ?

— Da, aproape toţi.

echipăm bine şi-i plătim din belşug pe cei care desfăşoară o activitate bună. Vă amintiţi rapoartele noastre asupra zonei Gjatk-Viazma ?

— Desigur ! exclamă von Kluge. Datorită informaţiei pe

— Puteţi semna un ordin care să ne permită să avem acces la prizonieri luaţi direct de pe front, pînă se reface lagărul de unde ne-am aprovizionat pînă acum ? Îi vom trimite, iar pe cei care nu-i vrem îi vom trimite celor mai apropiate lagăre.

Von Kluge scrise ceva în blocnotes cu o mişcare largă a mîinii

că armata trebuie să vă fie de mai mare ajutor, dar şi voi trebuie să ne sprijiniţi mai mult pe noi.

— Am făcut şi vom face şi de acum înainte tot ce ne stă în putinţă în acest sens, răspunse Sombach cu demnitate. Dar vă imaginaţi că n-a fost prea uşor să creezi o reţea întinsă de agenţi în spatele liniilor inamicului în mai puţin de şase luni.

— Armata nu va uita sprijinul vostru, spuse von Kluge. Cred însă că trebuie să menţinem legătura şi nu ezita să-mi telefonezi ori de cîte ori consideri necesar. Sînt întru totul de acord să colaborăm cît mai strîns, colonele. Von Kluge întinse mîna. La revedere, colonele. Îi dorise succes.

— Dorinţa este reciprocă.

Cînd Sombach se întoarse la sediul *Saturnului*, întîi să-l viziă pe adjunctul său Muller şi-i relată despre discuţia avută

— Cînd Javedov a ieșit și amănuntele [illegible] de Serviciul de informații [illegible] Müller. Mi se pare că bătrînul Nicolai a fost cel care a spus că [illegible] a mai aflat multe amănunte despre frîngerile cu Serviciul de informații.

— Exact, chicoti Sombach. Ce e nou?

Müller deschise un dosar și scoase [illegible] din cele folosite pentru dactilografierea rapoartelor [illegible] de la [illegible]

[illegible] Ivan Ivanovici [illegible] cinci treisprezece trenuri cu trupe din Siberia, îndreptîndu-se spre Moscova. De două ori mai mult decît ieri și de cinci ori mai mult decît alaltăieri. Al doilea mesaj este de la Oscar. El insistă asupra veridicității raportului său anterior — cum că Moscova nu este pîndită de foamete. Müller repuse cele două hîrtii în dosar și continuă: Cred că ambele informații trebuie să fie incluse în Raportul nr. 1.

Sombach reamînti conversația sa cu von Kluge și susținu că numai nota informativă referitoare la trenurile cu trupe din Siberia trebuia inclusă în raportul principal. După părerea lui, n-avea sens să-și creeze singuri greutăți. În ziarele germane [illegible] cînd totul a fost zis și făcut, acest fapt nu mai era semnificativ [illegible]

— Altceva?

[illegible]

Sombach [illegible] cu [illegible] avută cu von Kluge [illegible] cînd timpul [illegible] Androsov. În momentul [illegible] ofițerului [illegible] cărui [illegible] Androsov.

— Omul despre care vă [illegible] Androsov [illegible] Poate [illegible]

[illegible]

— Da.

— Are o mutră simpatică. Arată ca una din stelele noastre de cinema. Probabil că de aceea mi se pare că l-am mai văzut undeva.

— L-ați văzut în biroul meu, răspunse Androsov, atunci cînd ați intrat să mă întrebați de ce nu răspund la telefon.

Apoi, Androsov relată versiunea vieții lui Rudin în cîteva cuvinte și adăugă că, atît cît a putut verifica, datele prezentate de el la interogatoriu s-au confirmat

— N-ar fi exclus să fie așa cum spune, remarcă Sombach, întorcîndu-se spre Müller. Eu, în ce mă privește, cred în che-

[illegible]

[illegible] făcu Rudin că se bîlbîie și că nu era pregătit să răspundă imediat.

Tăcu un timp, semn că medita. Apoi reluă :

[illegible] avea posibilitatea să aleg.

— Ce te-a făcut să nu te [illegible] continua Sombach.

— Au existat mai multe motive. In primul rînd, scr[illegible]rea tatălui meu, apoi atitudinea față de mine a [illegible] conducerea detașamentului de partizani în care am fost, ap[illegible]

— De ce nu te-au agreat comandantu tau ? il întrerup[illegible] Muller

— Agreat sau neagreat nu sînt, de fapt, cuvintele potrivite, spuse Rudin, zîmbind cu modestie. Această atitudine a fost determinată de nivelul general de cultură al comandant[illegible] începu el să lanseze una din versiunile stabilite din timp, care consta în denigrarea partizanilor, pentru a și atrage încrederea nemților.

— Ce vrei să spui ? întrebă Sombach.

— Mulți nu-i simpatizează pe oamenii culți, deoarece aceștia au un evident avantaj asupra lor.

— Nu prea sînt de acord cu această afirmație. Dimpotrivă, mie mi se pare firesc să respecți asemenea persoane, protestă Sombach.

— Așa se poate întîmpla, dădu din cap Rudin, în orice alt loc din lume, afară de Rusia. Gîndiți-vă la soarta tragică a intelectualilor Rusiei din întreaga sa istorie. Factorul de bază [illegible] autorități niciodată nu pot recunoaște inteligența și talentul unor astfel de oameni. Luați-i pe Puskin, Sevcenko, Lermontov, [illegible] ? [illegible] a avut o dezvoltare istorică. Aici Rudin zi[illegible] [illegible] [illegible] [

dar cruzimea nu trebuie [illegible] în această țară. Cînd luați [illegible] executați fără să le cunoașteți [illegible] neavoastră, ne [illegible] prieteni și rude au ostaticii. [illegible] încetează cînd el se înfurie. [illegible] grabă o întrebare: ostateci [illegible] gului lor sat, ori în alt loc, [illegible] Încă o dată, clasica tărie morală a poporului rus [illegible] luată în considerare.

— Gestapoul [illegible] curăța vastele zone ale Rusiei pe care le-am ocupat, replică Müller pe un ton ponderat.

— Înțeleg, zise Rudin. Dar, n-ar fi mai bine să se facă acest lucru treptat? Așa n-ar mai crește mînia populației și n-ar mai apărea atîția dușmani periculoși în spatele liniilor germane. Luați-l, spre pildă, pe comandantul detașamentului nostru de partizani. În momentul cînd ar descoperi că trupele dumneavoastră au făcut execuții într-un sat, ar trimite acolo oameni săi, care s-ar întoarce încărcați cu alimente și ar aduce și noi recruți. Rudin spuse totul ațintindu-se drept în ochii lui Müller. Acesta, în sfîrșit, își îndepărtă privirea fixă de la Rudin. Nu se putea aduce nici o obiecție spuselor acestui jumătate-german. Problema fusese de fapt discutată la o întîlnire secretă de la Minsk, la care participase Müller recent.

Sombach îl privea pe Rudin cu interes crescînd. Tînărul [illegible] germane. Desigur, arăta ca o stea de cinema. [illegible] urmă, cînd Canaris sosise cu avionul la centrala *Saturnului*, nu îi spusese Sombach că Gestapoul se grăbește prea mult. [illegible] atenție acestor considerente, s-a mulțumit doar să dea din umeri și să spună că nu răspunde de ceea ce face Gestapoul.

[illegible] partizani. Dar [illegible] pe oameni de [illegible] stăpîniți în vreun fel? Problema aceasta poate și trebuie să fie rezolvată.

— Bine, zise Sombach. Tot ce spui este interesant, dar nu are nimic de-a face cu munca noastră. Știi unde te afli acum, nu?

— Da, mi s-a explicat. Și Rudin se uită la Androsov.

— Atunci cum propui să colaborezi cu noi?

— Cum propun? repetă Rudin și se uită la Androsov descumpănit. Deja am semnat o hîrtie, angajîndu-mă să îndeplinesc cu devotament fiecare ordin al Serviciului de informații german. Aștept ordinele și voi face totul...

— Te vom trimite într-un detașament de partizani ca agent [illegible] ai retrimis un partizan la un grup ce staționa în pădurea Zadvinski. Ei l-au chestionat, iar el n-a rezistat și le-a spus tot. Atunci ei l-au spînzurat de un copac lîngă șosea și i-au atîrnat de spate o tăbliță pe care scria: „Soarta unui trădător". Nu știu [illegible] face totul ca să-mi îndeplinesc sarcinile în bune condiții.

— [illegible] răspunse Sombach. Asta-i tot ce am [illegible] afară, în camera de [illegible]

Ajunși în biroul său, Androsov căzu p[illegible] în fotoliul
vlaga.

– Ei bine, din toate lucrurile... șopti el.

— Ce s-a întîmplat? Totul părea că merge mir[illegible]at. Ar
greșit cu ceva?

— E mai mult decît minunat. Sombach vrea [illegible]
munca imediat aici, dar Müller a insistat să înceapă serv[illegible]
într-un detașament de partizani.

— Da, înțeleg. Vor să mă mai verifice. Pentru început
va trebui să fac?

— Deocamdată mi s-a ordonat să te duc la dormitorul r[illegible]
tru comun de la sonată.

Voi avea posibilitatea să merg în oraș?

– Da, ca oricare alt cursant, numai duminica, între orele 12 și 15.

— Au făcut vreo mențiune cu privire la detașamentul în care voi fi infiltrat?

— Müller a sugerat pe cel din pădurea Zadvinski, pe care l-ai pomenit

Babakin către Martov

Afacerea prosperă. Încă n-am lust le[illegible]
transmit. «Totul merge excelent. Androsov este un om de nădejde și a făcut deja multe pentru mine. Angajamentul său scris l-am lăsat la Babakin. În viitorul nu prea îndepărtat voi fi trimis la detașamentul de partizani staționat în pădurea Zad-[illegible]
probă. Dacă o trec cu bine, potrivit tuturor indicilor, voi fi

[illegible]

„Am primit prima radiogramă de la Rudin prin intermediul lui Babakin. Raportează că totul este bine. Androsov este om de ispravă și lucrează deja pentru noi. Rudin va fi trimis cu o misiune la partizani, ca să-l verifice. Voi lua măsuri de asigurare a securității acestei operații. Această sarcină o va primi Dobrinin, care n-a făcut nimic recent. Kravțov continuă să pro-
[illegible]
reducă la minimum transmisiile noastre și voi emite din diverse puncte. Voi folosi mai mult curierul și serviciul poștal. Salutări, Martov".

Martov către „Ivanovul Alexei"

„Polesciuk, comandantul detașamentului, a primit ordin să se ocupe personal de asigurarea succesului operației. Omul său
[illegible]
sprezece până la ora douăzeci, lîngă ruinele unei biserici situate

[illegible] Parola est[illegible] de Dumneze[illegible] mîine Salutari, «Alexei».

Moscova către Marlor

[illegible] noastre o[illegible] evoluția activității sale. Descoperirea lui Savușkin s-ar putea dovedi valoroasă în viitor. Dezvoltă și încurajează legătura sa cu Hormann. Ce știri ai despre Kravțov? Gazda și dosarul de închisoare din Smolensk sînt pregătite de cîtva timp, dar nimeni nu s-a interesat încă de ele. Hotărîrea ta asupra legăturii radio este corectă, dar vom asculta totuși la orele stabilite pentru mesajele tale. Avînd în vedere importanța extremă a instalării lui Babakin și întinsa rețea radio inamică din oraș, el trebuie [illegible] deosebită Salutări, Starkov".

CAPITOLUL 15

La ora nouă fix, așa cum i s-a ordonat, Kravțov apăru la Gestapo. Își scutură zăpada de pe cizme și se apropie de santinelă.

— Obersturmbannführerul Kleiner mi-a ordonat să mă prezint aici la ora nouă.

Numele lui Kleiner își făcu efectul dorit, deși santinela nu înțelesese, evident, un cuvînt din ce spusese Kravțov.

— Un moment, mormăi soldatul și-l chemă telefonic pe [illegible]

Apăru un bărbat mai în vîrstă și cu o înfățișare adormită.

— Vedeți ce vrea, îl rugă santinela.

Kravțov repetă ce spusese mai înainte. Omul traduse cu- [illegible]

[illegible] gul numai după gradul de plic- [illegible] în care aceasta le [illegible]

el in poziția de drept.

— Deci, a venit, își spuse Kravțov, oftînd de ușurare, în timp ce se așeza din nou pe stivă.

După zece minute apăru Zimmer. Îi făcu semn cu mîna și-i spuse santinelei că venise să-l ia pe Kravțov, după care intrară împreună în clădirea Gestapoului.

— Ce să fac, Konophov, cu tine ? mormăi Zimmer

Kravțov își dădu seama că Zimmer era în încurcătură și se oferi să-l ajute

— Nu-mi puteți da nici un fel de muncă ? întrebă el plin de respect.

Zimmer trase sertarul de la biroul său și scoase o foaie de

— Am primit-o acum cîteva zile. Nu poartă nici o semnătură, iar Kleiner îmi ordonă s-o examinez. Uită-te și tu poate ca și spui-mi ce părere ai

Kravțov citi hîrtia, remarcabilă prin veninul ei :

Declarație

Comandamentului de jandarmerie municipală — Gestapo

De la un neîmpăcat dușman al comunismului și una din victimele sale, în trecut slujitor credincios al monarhiei

Dorind cu mult devotament să cooperez în distrugerea fără milă nu numai a tiranților comuniști, ci și a tuturor la dreptul lor în prezenta raportez următoarele nume pe care să le aveți în vedere

[redacted]

[redacted] Actualmente este o persoană în vîrstă și are pensie [redacted]

[redacted]

[redacted]

3. Egor Starodubțev, din strada Kirpicinîi nr. 17. Pentru dușmănia la îndeplinirea unei sarcini comuniste, s-a opus naturii, [redacted]

Această activitate păcătoasă l-a făcut pe comuniști să-i acorde titlul de horticultor de onoare. Ei l-au scutit de plata taxelor pentru livada întinsă pe care o posedă.

— Ha, ha, ha ! rise Kravțov. Ce mică este lumea ! Omul despre care se vorbește aici este grădinarul nebun ce mi-a închiriat mie camera. Idiotul acesta care scrie îl numește compace al comuniștilor. Kravțov puse hîrtia pe masă

— Nici eu nu cred în ceea ce scrie aici, spuse Zimmer pompos, fluturînd hîrtia. Dar ce să fac ? A trecut prin biroul registraturii și trebuie să prezint un răspuns oficial asupra măsurilor luate.

— V-aș ruga să-mi permiteți, înainte de a întocmi raportul, să merg să verific persoanele de la adresele respective.

Zimmer ezită.

— Cum veți explica apariția ta și motivul ducerii investi-[redacted] ?

[redacted]

reală. Cred că domnul Kleiner n-o să se opună.

Zimmer plecă să ceară aprobarea lui Kleiner. Se întoar peste cîteva minute.

Şefu l este o fat dar n a trăsnit pri aghiotan t.l sau ca n ere im e împotriva Te rog să trec de la îndepli. nirea mis g să copiez ad e pe trei hîrt a astă o pe trez la mine.

În timp ce scria adresele, Kravţov observă o greşeală făcută

„De la fereastra mea pot vedea catedrala şi sfinţele sale portaluri, iar gîndurile mele se îndreaptă pline de rugăciune spre Dumnezeu, implorîndu-l să vă ajute în pedepsirea comuniştilor care au îngenunchiat Rusia". Kravţov se lumină.

Plecă spre mica piaţă din faţa bisericii, unde se opri lîngă intrare şi încercă să ghicească fereastra prin care autorul anonimei privea spre biserică şi portalurile acesteia. Exact în faţa ei era o clădire veche de piatră, cu ferestre nuci. „Una din acele ferestre este a lui", hotărî Kravţov şi se îndreptă spre clădire.

Pătrunse înăuntru printr-o poartă laterală şi se trezi într-un coridor întunecos. Cînd se obişnui cu întunericul, ciocăni puternic la o uşă, dar nu i răspunse nimeni. O deschise şi intră. La o masă şedeau două femei, care se uitară la el cu groază.

— De ce nu răspundeţi ? întrebă el autoritar. Sînt de la Gestapo. Cine locuieşte aici ?

— Noi două, răspunse una dintre ele.

Kravţov cercetă cu privirea camera mobilată sărăcăcios.

— Mda, cred că nu putem muta pe nimeni aici. Are cineva, în casa aceasta, vreo cameră liberă ?

— Aşa ceva este greu de găsit aici, răspunse una dintre

— Sîntem ca nişte sinistrate. Poate că v-ar putea fi de folos

— Cine este această persoană ?

— Fostul păznic al bisericii mea spune că a furat aurul şi pietrele de la icoane.

— De la fereastră este ?

— La a doua uşă pe stînga.

Kravţov intră în camera lui M a fără a se mai d a bate la uşă. Cele două f e ale p ă erau ac

pat veche de f m ă

(

— Mda ?

— Sînt de la

Mihailovski sări din pat şi începu să-şi tragă pantalonii în

— O clipă... mă îmbrac într-o clipă, îngăimă el.

— Stai jos aici şi ascultă.

Kravţov scoase peticul de hîrtie cu adresele ce le copiase şi, înainte ca bătrînul să aibă prilejul să-şi vină în fire, strigă autoritar :

— Ne-ai trimis o declaraţie, nu ? De ce n-ai semnat-o ?

— Păi, vedeţi... am crezut... şi dacă... se bîlbîi Mihailovski.

— Sper că-ţi dai seama că nimeni nu poate să se ascundă de noi, nu ?

— Da, desigur, eu sînt întru totul de partea dumneavoastră !

roate, spuse Kravţov ridicînd şi mai mult vocea

— Fereşte-mă Dumnezeu ! Nici prin gînd nu mi-ar trece să fac aşa ceva.

— Şi totuşi ai făcut. Noi ne pierdem zilele şi nopţile ur-

crezi că ştim de ce ai făcut asta ?

Ochii palizi ai lui Mihailovski se umplură de spaimă.

borosi el

- Dacă ai vrut sau nu, rămîne că ai încercat să te amesteci în munca vei fi tras în răspundere. Nu ne place să

Mihailovski începu să se foiască

se tîngui el, în timp ce se agăța de marginea mesei

ordonă Kravțov.

— „Subsemnatul Mihailovski, recunosc că am trimis Gestapoului o declarație anonimă, dorind să mă amestec în treburile administrației germane...".

Mihailovski căzu de pe scaun în genunchi

Jur pe tot ce-i sfînt! N-am vrut! Aveți milă de un om bătrîn! Mi-a luat Dumnezeu mințile la bătrînețe! Înduraţi-vă! strigă el, de parcă își dădea duhul

Kravțov așteptă un timp apoi spuse:

Bine, bine, nu te mai smiorcăi atîta ca un copil de trei

Atunci scrie „Subsemnatul Mihailovski, prin prezenta re-

mare, fără a mă gîndi că scriu despre niște oameni neînsemnați

că aș putea să înșel Gestapoul pe o urmă falsă și să-i abat atenția de la adevărații dușmani ai Germaniei Îmi cer scuze în toată inima și vă rog să nu mă arestați, luînd în considerare înălțarea mea inocentă" Semnează, dar clar

Mihailovski semnă Kravțov luă hîrtia, o împături cu grijă și o băgă în buzunar Extrase o ofta neliniștit și se lumină mereu în timp ce privea în direcția ușii

- Stai, nu te grăbi să-i mulțumești lui Dumnezeu. Unde sînt valorile furate din biserică?

Ochii bătrînului se bulbucară, gata să-i iasă din orbite.

- N-am luat nimic. Pe cuvîntul meu că n-am furat. Jur pe Dumnezeu, chiar așa, în fața sfîntului Nicolae, jur că n-am luat.

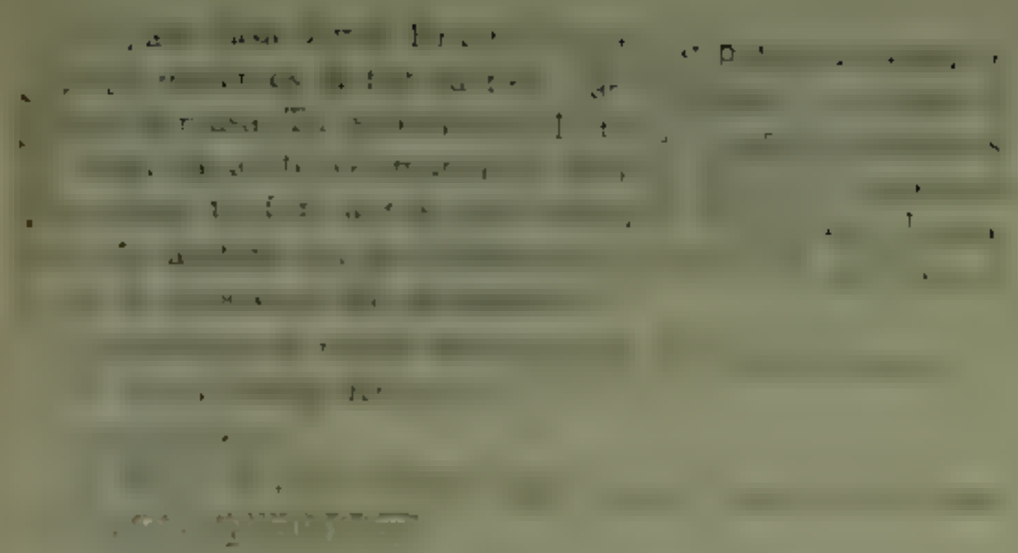

Mihailovski făcu cîțiva pași și se prăbuși pe pat

— Scoate-le și pune-le pe masă. Și mai repede!

Bătrînul alunecă de pe pat și trase valiza pe podea cu mîinile înfrigurate. Sub ea erau cîteva rame de icoane din aur, o cruce mare cu lănțișor, tot din aur, și o bocceluță învelită în pînză albă

— Doar atît? Vezi că îi mai ai. Dacă nu, mută-te!

Bătrînul îndepărtă cu grijă cameră, dădu cupeul la o parte și scoase un lănțișor și o cruce mare de aur, cadelnița și niște cești

— Asta-i tot ce am, zise el oftînd Poți să mă împușcați

— Stai jos și scrie! Singurul lucru care te poate salva acum

— Ce să fac, lucrătura diavolului Și mi-a scos capul și

— Atunci scrie așa: „Eu, Mihailovski, am jefuit biserica de obiectele de aur". Ai scris? Mai departe: „Recunosc această crimă furat, ca să-mi aduc obolul la întărirea puterii Germaniei Trăiască Adolf Hitler!". Ai trecut tot pe hîrtie? Acum semnează clar. Și dă-mi hîrtia

După ce puse hîrtia în buzunar, Kravțov [illegible] diverse [illegible] obiecte scrise o chitanță „În numele G[illegible]. Konopliov, am primit de la [illegible] Maximovici [illegible] a furat din biserică, în total treizeci și [illegible] de articole [illegible] Pastrăzarea [illegible] sfîntului Nicolae [illegible] temeinică [illegible] de Maica [illegible] [illegible] [illegible]

pentru că satele erau sărăcite. Cît privește cot
șaizeci de ani, un fost diriginte de farmacie, un c
care-și pierduse un braț la începutul războiului, doi
încă cîțiva. Nu exista, deci, nici un pericol de îngrijorare,
ales că Rudin nu spusese nimic despre cele două poduri de c
ferată aruncate în aer de către dirigintele de farmacie, nici
pre cei nouăsprezece naziști uciși de el, nici despre multe

Spre sfîrșitul zilei, Sombach îl chemă din nou pe
în biroul său și-i aduse la cunoștință că va fi angajat în ap
Saturnului.

— Vei fi instructor la școală, dar o să primești și alte sar-
cini. Vei lucra și aici la centrală, unde cunoștințele
despre Rusia contemporană vor fi prețioase. Marea
a oștilor care luptează aici nu cunosc prea multe despre Rusia
Vreau să lucrezi în strînsă colaborare cu Androsov la verifica-
rea oamenilor pe care-i punctăm în vederea recrutării lor ca
agenți. Sînt convins că munca asta poate fi făcută numai de
cineva care cunoaște Rusia de astăzi. Și, ultimul considerent,
dar nu și cel mai puțin important, am încredere în dumneata.
Nu aș mai putea să
ori am greșit în judecarea oamenilor și n-aș dori să greșesc toc-
mai în privința dumitale.

— Voi încerca să justific încrederea dumneavoastră, replică
Rudin cu toată modestia cuvenită momentului.

— Vei locui în clădirea
camer ombach se ridică. Asta-i tot pentru acum. Du-te și
dormi liniștit.

În tot timpul acestei co
colț al camerei, răsfoind
mai viclean și mai prudent decît Sombach.

Androsov
pe
durile.

Era Androsov.

— Ascară, după ce ai plecat, Muller a analizat raportul tău
la miezul nopții. E totul în ordine?

— Fii fără grijă, este adevărul pur, răspunse Rudin.

— Müller a ordonat secției radio să-i dea o listă cu toate
lungimile de undă folosite de partizani.

— În acest caz, va fi dezamăgit. Lungimea de undă citată
de mine aparține într-adevăr unuia dintre detașamente.

— Are de gînd să cheme la el pe omul recrutat de tine din
Koniscevo. Este demn de încredere? Știi că Muller nu se lasă
dus de nas cu una cu două.

— Nu-ți fie teamă, Androsov. Ce noutăți ai?

— Astăzi termină cursurile ultimul grup de agenți ai școlii:
[illegible]
roștință pentru prima oară cu astfel de lucruri.

— Va fi și Müller acolo?

— Cu siguranță. De obicei, el trimite pe fiecare al doilea
agent.

— Asta-i minunat. Îi voi da și eu o mînă de ajutor.
[illegible]
nemți din convingere.

— De unde este?

— Cred că și el a fost militar. Este foarte muncitor și docu-
mentele ce le falsifică sînt perfecte. Chiar și Müller îl respectă,
deși este un om morocănos și răutăcios.

— Crezi că [illegible]

— Nu știu sigur, dar presupun că da. Andreev se uită la ceas. E timpul să plecăm. Examenul începe peste o oră și pui atunci trebuie să servești micul dejun.

[illegible] la masă stăteau Müller [illegible] Andreev [illegible] Rudin [illegible] bați care, după aparențe, erau [illegible] separat la o măsuță umplută cu [illegible] și-l cercetă cu interes. Avea o față osoasă, ascuțită, și o privire severă. Ochii îi erau ascunși cu totul în orbite, sub niște arcade [illegible] multă siguranță.

Șciukin strigă un nume și imediat intră cîte un cursant. Examinarea se făcea cu interpret. Întrebările puse se refereau la diverse amănunte din geografie, istorie și artă militară. Cele mai multe întrebări erau puse de Müller și de ofițerul necunoscut, care s-a dovedit a fi locotenentul-major Vogel, directorul școlii de instruire și șeful legăturii cu agentura din teren. Întrebările lui Vogel nu erau prea grele și aparent urmau îndeaproape cursurile predate. De fapt, ca șef al școlii, dorea ca elevii săi să apară bine pregătiți. Dar întrebările puse de Müller erau mult mai dificile. Era evident că Müller cunoștea fiecare aspect al muncii de informații și specificul ei în Rusia. Chiar de la începutul examenului a respins trei candidați și le-a acordat [illegible] câte o lună de studiu.

— Următorul! strigă Müller.

— Zilov, răspunse Șciukin.

[illegible] atrăgătoare făcu un vag surîs afectat. Se opri în fața catedrei și, așteptînd întrebările, roti ochii prin sală pe deasupra capetelor ofițerilor.

[illegible] are și la obiect. Apoi [illegible]

[illegible] La numi cîțiva candidați, ofițerul îl întreba pe Zilov [illegible] deținea fiecare. Tînărul răspundea bine și la această întrebare. Müller își mișcă mulțumit [illegible] Tînărul [illegible] făcea semn să stea jos. [illegible]

— Pot să-i pun o întrebare? [illegible]

— Da, vă rog, aș [illegible]

[illegible] cu metroul la Moscova? Dar cu tramvaiul? Depinde [illegible] de ora călătoriei?

[illegible] se întoarse [illegible] mutată. Tînărul [illegible] Rudin.

— Voi afla cînd merg acolo, spuse el în cele din urmă.

— Poate că greșesc, dar consider că trebuia să cunoști asemenea [illegible]

[illegible]

— Examinatorul are absolută dreptate. [illegible]

[illegible] noastre, spuse Vogel, încercînd să salveze situația.

— Ar fi trebuit, remarcă Müller.

[illegible]

La acest [illegible]

— Nu. Nimeni, în afară de personalul Saturnului, compania comandantului și cursanții.

[illegible] de ieșire?

[illegible] toarele douăzeci și patru de ore.

[illegible]

Probabil [illegible]

[illegible] se tăcerea.

- Nu-i nici o îndoială. Prima noastră sarcină este să descoperim și să împiedicăm Moscova să afle despre activitatea diferiților agenți din spatele liniilor sovietice.

[illegible]

Scutkin știe ceva?

— Mă îndoiesc. Treaba lui este să falsifice documente. În

[illegible]

și i făcea impresia că el însuși era pus la încercare [illegible] asculta [illegible] pe care [illegible]

CAPITOLUL I

a secretului în cadrul *Saturnului*

...ri de ste...ri Soma... ...sulte pe unul
...sau pe altu... ...e extrică
sau chimic. Dacă informaţiile se refereau ...pur ru
seşti, erau chemaţi pentru consultaţii ori Androsov, ori Gureev.
Numai aşa avea Androsov prilejul să citească cite un raport
legat de o anumită circumstanţă.

...tare sau cutare agent, deoarece toţi trecuseră prin şcoala sa de
spionaj. Iată de ce, ori de cite ori superiorii lui doreau să cu-
noască ceva despre caracterul, capacitatea sau defectele unui
anumit agent, îl chemau pe Vogel. Era un lucru bine gîndit,
căci el era atît directorul şcolii, cit şi şeful secţiei radio. Totul
fusese chibzuit cu grijă. Cunoştinţele lui Vogel asupra laturii
pur umane a fiecărui agent erau de mare importanţă în mi-
siunile lor viitoare.

De aceea, Rudin şi-a propus ca obiectiv de atins în viitorul
foarte apropiat să-l cunoască mai bine pe Vogel.

Către sfîrşitul lunii noiembrie, Rudin se hotărî să meargă
în oraş. Era o zi întunecată şi friguroasă. Un vînt tăios visco-
lea zăpada de-a lungul străzii. Starea lui sufletească se po-
trivea vremii. Lucra de aproape două luni la *Saturn* şi încă nu
realizase nimic cu adevărat de valoare.

Întrucît Rudin a dorit să plece în timpul orelor de ser-
viciu, a trebuit să primească aprobarea specială a lui Müller.

— De ce vreţi să plecaţi acum? întrebă Müller.

Rudin motivă că-i erau picioarele tot timpul îngheţate şi
că dorea să cumpere o pereche de ciorapi groşi de lînă de la
piaţă. Alesese acest articol, deoarece ştia că deşi *Saturnul* era
...
duroasă nu se prea putea lăuda.

— Puteţi face asta deseară, mormăi Müller.

...

...a mai mult de cinci mi-

...

...

...

— Salut, Petro! răspunse Babakin la fel de calm, și în ochii lui Rudin putu să vadă reflectarea propriei sale emoții.

— Am nevoie de ciorapi din lînă, împletiți de mînă și nu m-aș supăra dacă mi-ai da chiar două perechi.

— Ai nevoie urgentă de ei, îi vrei chiar acum?

— Nu, Sania, dacă nu-i ai acum, am să încerc să revin peste trei zile.

Bine, îi poți avea dacă vrei chiar și poimîine. Firma pe care o reprezint te va ajuta răspunse Babakin zîmbind.

— Mulțumesc, prietene.

[illegible] Babakin, punînd pe tejghea o șubă mare și veche.

În timp ce pipăia șuba, Rudin strecură sub ea o bucată de hîrtie împăturită.

— E urgent? întrebă Babakin în șoaptă.

— Nu, nu prea, răspunse Rudin cu un oftat.

— Atunci n-o voi expedia prin radio, continuă el tot în șoaptă.

— Nu.

Își strînseră călduros mîinile și Rudin simți în palmă o hîrtie făcută sul, subțire ca un băț de chibrit.

— La revedere, Petro!

— La revedere, Sania, și să ne vedem cu bine!

— Are să-ți pară rău că n-ai cumpărat șuba asta, o s-o ia altul, continuă să strige Babakin în urma lui Rudin.

Dar Rudin nu se mai întoarse. Ieși repede din piață și se grăbi să intre într-un W.C. public, unde desfăcu hîrtia și citi:

„Pentru Rudin. Sînt convins că totul merge bine. Felicitări [illegible] Vom trece, și fii to[illegible] ă le spun, revederi. Caută [illegible] cuvinte [illegible] de preț amorțit din ju[illegible] cor [illegible] grăsun [illegible] Loteria pe care [illegible] o [illegible] Asta îți va [illegible] Trebuie să avem [illegible] Vîntul său este în [illegible] Încă o dată [illegible] Așteptăm răbdă-

[illegible] Cu [illegible] bune urări, Martov".

Rudin citi radiograma de cîteva ori, apoi o distruse.

Reîntors la *Saturn*, raportă imediat lui Müller:

— Am fost plecat patruzeci și cinci de minute.

— Și unde sînt ciorapii? întrebă Müller, sarcastic.

— Îi voi avea poimîine, zîmbi Rudin. Tot ce aveau astăzi [illegible] tablete pentru [illegible] dentiri [illegible] vorba, am comandat [illegible] — una pentru [illegible] domnule. După [illegible] pre [illegible] pre [illegible] neliniștit pentru o pereche de ciorapi.

Pentru prima dată Müller se uită la Rudin cu sinceră cunoștință și spuse:

— Bine, mulțumesc. Vom vedea.

CAPITOLUL I

să evita cu desperare cuvintele „ofensivă"

se întîmplase lîngă Moscova era doar un eşec local, unul din multele ce se găsesc în oricare război. În cele din urmă, s-a

ternică ofensivă contra Moscovei. Aşa declara Goebbels în emisiunile sale regulate. Ce a urmat însă a fost o avalanşă de

dire cît de cît independentă puteau ghici că lîngă Moscova se întîmplase ceva asemănător cu un cataclism.

a împrumutat cuvîntul pentru propria sa folosință. „Recunoașterea trebuie să fie, de asemenea, de natură totală", spunea el. Planul întocmit de el îl încîntă pe Hitler :

— Da, Canaris, exact cum trebuie să fie făcut ! spuse el, devenind tot mai înfierbîntat. Inamicului nu trebuie să i se dea nici un moment de răgaz ! Tot iadul trebuie să se năruie în spatele lui ! Vreau să-i văd ceafa și să știu totul despre el ! Dacă Kremlinul este gata să facă un nou pas, vreau să știu totul, înainte ca el să cunoască propriile lui intenții ! Atunci lovitura totală dată de armatele mele se va contopi cu distrugerea totală a frontului intern comunist și a centrilor săi nervoși !

Cînd se întoarse la birou, după raportul prezentat lui Hitler, Canaris își aminti cu plăcere că führerul fusese foarte prietenos, vorbise cu el intim și folosise de două ori formula familiară de acreșare. Începu să răsfoiască planul, pe care Hitler [illegible] format care să acopere toată Rusia. Planul îl ispitise pe Hitler. Problema care se punea era doar aceea dacă se putea sau nu realiza [illegible] Rusia [illegible] Totul trebuia [illegible] joc. Or, întîmpina greutăți încă de la început cu acea limbă [illegible] Hitler [illegible] timp [illegible] care se potriveau mai bine unor amatori decît unor experți pur și simplu [illegible] găsească sau să descopere ce era necesar. Iată de ce Canaris însuși, cînd trebuia să facă un raport general cu privire la anumite situații, era obligat să [illegible] lipsa de fapte concrete [illegible] Centrul principal [illegible] Secția a 2-a

Abwehrului, care răspundea de sabotaj și teroare. Asta nu reclama din partea agenților nici minte și nici experiență deosebită.

Telefonul direct cu Praga sună și întrerupse firul gîndirii lui Canaris. Era Reinhard Heydrich, locțiitorul protectorului Boemiei și Moraviei. La auzul vocii familiare, Canaris se crispă ca și cum ar fi avut o durere de dinți, dar vorbi pe un ton prietenos plăcut. Deși se urau reciproc, și unul și altul erau lipsiți de [illegible] să-și facă vreun rău [illegible] De aceea fiecare [illegible] să păstreze aparențele, mergeau chiar pînă acolo încît pretindeau că erau în termeni amicali.

La început vorbiră despre vreme, sănătatea soților lor și alte lucruri neînsemnate. Canaris aștepta. În cele din urmă, [illegible] tului că era fir direct și nu exista nici o posibilitate de a fi interceptat, Heydrich vorbi în parabole.

— Lucrez încă la lichidarea moștenirii liberale a Barocului [1]. Dar aici, ca și în Franța, mă izbesc de aceleași vechi greutăți. De ce trebuie să ne urmărim unul pe altul ? [2]. La [illegible] extraordinar proiect de curățire a mlaștinii și am nevoie de fiecare sergent. În acest timp, oamenii dumitale se ocupă de calierea [illegible] agentură a puterilor apusene. Nu e timpul să se pună capăt unor astfel de stări de lucruri, dragul meu ?

— De ce întrebi ? îl întrerupse Canaris. La conferință am [illegible] trebuie menționată [illegible] ocupat [illegible]

lăsat în proiectul tău asupra acordului nostru [illegible] virgulele

— Nu cred că opinia lui Huppenkotten poate fi luată drept etalon, spuse Canaris sarcastic.

[illegible] alb, veni răspunsul de la Praga

— Prefer să am de-a face cu oameni care au vederea normală a întregii game de culori.

Heydrich tăcu. Dacă se ajunsese la această fază a jocului, știa că nu el era nașul pentru Canaris.

— Prietene, zise el și, deși cuvintele erau conciliante, vocea i se ascuți aproape de furie, să revenim la treaba noastră. Nu cred că noi cucerim vaste întinderi de dragul de a duce acolo o luptă veșnică cu rușii și cu plutocrația evreiască. Nu ești de acord cu asta?

— Desigur. Iar noi amîndoi facem tot ce putem pentru a valorifica pămînturile noi.

— Mă tem că părerea ta nu coincide cu una mai înaltă. Și dacă această inconsecvență n-ar deveni prea aparentă și n-ar lua o formă neplăcută, te-aș sfătui cu tărie să-ți revezi imediat proiectul. Reflectează asupra lui încă o dată, luînd în considerare tot ce depinde de proiect, incluzînd și destinele noastre, și fă-l corespunzător acordului nostru de la conferință. Poți face asta?

— Keitel are deja proiectul, replică calm Canaris.

Nu el îl are, obiectă Heydrich, ci asistentul său.

— Bine, o să văd ce se poate face. Dar îți spun sincer că proiectul conține tot ce am convenit la conferință.

— Vezi, de aceea este bine să se stea [illegible] negocierile, exclamă Heydrich cu o voce ce suna destul de vesel. Dar te voi ajuta, prietene. Huppenkotten are notele întîlnirilor noastre. Poate să ți le aducă chiar azi, dacă vrei.

[1] Huppenkotten este cel care, în aprilie 1943, din ordinul lui Hitler, a arătat ziariștilor de știință pe cîinii lui Canaris în celula din închisoare.

— Nu e nevoie să se deranjeze atît de mult, poate să le [illegible]

— Față de consecvența atît în dragoste [illegible] rămîne [illegible] la revedere, prietene [illegible]

Canaris puse receptorul în furcă fără să rostească [illegible]. Huppenkotten avea notele conferinței [illegible] le a [illegible] mai puțin [illegible] sau, mai degrabă, de toți cei care, înainte sau altul au [illegible] pe brațul fotoliului, [illegible] Huppenkotten, a cărui stea se înălța atît de repede. În [illegible] de trei sau patru [illegible] de Reinhard Heydrich [illegible] necat ce prevestea ceva rău.

Canaris chemă pe aghiotantul său, colonelul Encke, și pe colonelul von Bentevinje și le ordonă să-i arate notele lor asupra conferinței. Le citi și le spuse cum trebuia să fie refăcute. Canaris hotărîse să aibă propria sa versiune a notelor, un document egal ca valoare celui ticluit de Huppenkotten.

Apoi, cerînd ultimele știri furnizate din Cehoslovacia, Franța, Anglia și America, dădu dispoziție secretarei sale să nu-l deranjeze nimeni.

Anglia. Un agent experimentat și demn de încredere [illegible] porta că Aliații începeau să-și concentreze trupele terestre și în special aviația în Marea Britanie. Agentul mai raporta că [illegible] debarcare și bombardamente, acum se vorbea de combativitatea [illegible] de apărare civilă, la care participau chiar și femei, de activi-

...mnătura unuia dintre favoriții săi Hugo Bleicher Canaris vorbise despre el de cîteva ori la diverse conferințe, citindu-l ca exemplu în susținerea tezei sale că talentul unui agent înflorește exact ca talentul unui poet. Acesta era un fost funcționar neînsemnat la o firmă din Hamburg. A fost rugat să colaboreze și cu timpul a devenit unul din cei mai buni ai săi din Franța. Ca de obicei, raportul lui Bleicher era detaliat, poate un pic prea lung, dar extrem de interesant. El raporta că englezii s-au [illegible] cu aparate radio transmițătoare radio pe unde scurte partizanilor francezi și că [illegible] era fiul lui Churchill.

Canaris [illegible]. Se îndoia oarecum de spusele lui, întrucît îl știa că obișnuia să-și ia friu liber imaginației. Totuși, o informație ca cea referitoare la fiul lui Churchill nu trebuia să-i scape neexploatată. Dădu imediat ordin reprezentantului său în Franța să ia măsuri ca fiul lui Churchill să nu încapă pe mîna Gestapoului, [illegible] ...ă țină la curent cu toate evenimentele ce se vor ivi.

După ce dădu aceste două ordine, Canaris reluă lectura rapoartelor. Desigur, Serviciul de informații britanic se infiltra [illegible], dar acest lucru nu trebuia să-l alarmeze [illegible] pe agenții săi. Totuși, cîteva măsuri nu puteau fi decît binevenite. Avînd în vedere tradiționala aversiune a [illegible] campanie rapidă de descoperire și de executare a cîtorva [illegible] ...ă din [illegible] ...ul putea trimite din [illegible] cîte ceva Gestapoului, inclusiv date privind Rusia

[illegible] Care [illegible] baroul lui Hitler [illegible] America pot să [illegible] din gură în gură [illegible] Lanțul erau totul [illegible] ...ul militar [illegible] general. [illegible] ...le poporului, fapt pe care și cei mai mari dușmani ai săi nu puteau să nu-l aprecieze. Agentul cita numeroase exemple care arătau posibilitatea crescîndă a intrării Americii în război în fapt, și nu în vorbe.

Deși informația îl îngrijoră, Canaris se întoarse la gîn[illegible] asupra [illegible] cheate în viitorul apropiat, capitalul american n-ar mai [illegible] nicicînd o mînă de ajutor. Odată nu [illegible]

[illegible]

triva Uniunii Sovietice. El era un om inteligent și poate de aceea și-a dat seama, mai devreme decît alții, că Hitler n-avea sorți de izbîndă în războiul cu Rusia. Atunci, folosind autoritatea și influența sa, a început un joc viclean cu puterile occi-

nia pentru terminarea războiului din Răsărit.

Canaris zbura la Smolensk să-și instruiască cadrele, în

ției de pe front

tantă respectuoasă.

timp ce strîngea mîna amiralului.

Știți că urăsc asemenea lucruri! Unde-i mașina mea?

și eu, adăugă Lachausen nesigur. Dar ...ați pe Sombach: el are o mulțime de motive obiective și o mulțime de pretenții pe lîngă toate celelalte.

...

...

...

ţintă. Şi totuşi, chiar din acea zi n-am auzit nic. mu ar de
singur dintre ei. Ar putea exista mai multe v
a transmitat
treg grup să fi fost arestat. Ruşii însă au dat
dou agenţi pe care i-au prins separa

— Aţi verificat asta prin alte canale ? întrebă Canar.

— Aici e ael, spuse Canaris ridicînd solemn deget
trivit experienţei mele, acest lucru este absolut necesar cînd

De rîndul, continuă Canaris, scoţînd o foaie de hîrtie din dosar, noi am trimis Înaltului Comandament informaţii asupra numărului tancurilor inamice din zona oraşului Kalinin. Semnalat că numărul tancurilor existente era, de fapt, de două ori mai mare decît cel semnalat de noi. Cum vă explicaţi acest lucru, colonele ?

Este greu de
a persoana în cetu
a luat se foloseşte de inf
le întreci adînc ed în

— Aşa pe care au jucat ruşii a fost egală cu a noastră ? întrebă generalul Lachausen. Douăzeci şi unu de avioane nu este

— Domnul Muller are ceva de adăugat ? întrebă deodată Canaris, amintindu-şi de adjunctul lui Sombach.

— Împărtăşesc teama domnului colonel Sombach în prezenţa agenţilor reduşi la tăcere, începu Muller fără grabă, în timp ce mintea-i lucra febril, încercînd să hotărască cum să

ite doi iar uneori chiar trei agenţi, în acelaşi loc şi cu aceeaşi

misiune. Această metodă de verificare s-a dovedit a fi eficace; întrucît am avut cazuri cînd al doilea agent a descoperit de ce tăcuse predecesorul său.

Văzîndu-l pe Canaris dînd din cap încurajator, vorbea [illegible] Muller deveni mai sigur de

In legătură cu [illegible] armată, credea [illegible] într-o anumită măsură avem [illegible] pentru noastră de Vină. Trebuia [illegible] am mai stabilit [illegible] ale armatei sovietice, fiecare fiind [illegible] trăsăturile [illegible] le-am [illegible] trăsăturile [illegible] ușoară.

— Ce-ar fi dacă v-am numi aghiotant al unuia din comandanții unei divizii S.S.? sugeră Canaris surizînd.

Toți înghețară. Muller se gîndi că undeva greșise și încercă să schimbe întreaga chestiune într-o glumă

— Nu cred că aș merita încă o astfel de avansare, zise el.

— Mă bucur că ești atît de modest, replică Canaris. În cazul acesta, nu te vom transfera, deocamdată. Dar aș dori să ascult răspunsul dumitale la întrebarea ce vă îngrijorează cel mai mult?

— Rușii, răspunse prompt Muller.

Canaris izbucni în rîs, iar ceilalți îl imitară

Vorbesc de acei ruși care lucrează pentru noi, se grăbi Muller să explice, și deveni roșu la față. Cu foarte puține excepții, n-am deplină încredere în nici unul dintre ei. În afară de asta, felul lor de a gîndi pentru mine este un mister. Recent a fost adus la noi un hoț de meserie. A petrecut zece ani în închisorile sovietice. Secția a 2-a l-a propus să-l trimită ca terorist la Moscova, dar el n-a vrut nici măcar să audă de așa [illegible] „Sînt hoț, a spus el, dar niciodată n-am omorît pe cineva și nici acum n-o voi face". Refuză, de asemenea, să în[illegible] bombăn

— L-ai citit vreodată pe Dostoievski? întrebă Canaris

— Nu

— Ar fi trebuit să-l citești. Mulțumesc

[illegible] un an întreg de război, era cu totul evident că atît serviciul sovietic de informații cît și cel de contrainformații [illegible] o forță ce trebuia luată în seamă. Aceasta era forța care [illegible] pe dușmanul lor cel mai mare. Fără îndoială, serviciile sovietice [illegible] așa cum afirmase chiar el, Canaris, într-o cuvîntare de [illegible] un an întreg de război, era cu totul evident că atît serviciul sovietic de informații cît și cel de contrainformații [illegible] o forță ce trebuia luată în seamă. Aceasta era forța care [illegible] Germania

Sombach ceru din nou cuvîntul

— Pot să fiu sincer? începu el

— Asta este ceea ce doresc și eu

[illegible] ce mi se oferă [illegible]

— Ne va spune fuhrerul. Intre timp pe : într-o continuă stare de neliniște. P[illegible] să ni se dea oamenii necesari.

— Ar fi foarte bine dacă ar fi așa, replică S[illegible] sent și continuă : De asemenea, nu mi-e clară [illegible] de la S.D. asta și așteaptă, să-și bage nasul în [illegible] noastre

— Da, desigur, asta este o problemă destul [illegible] ce acord Canaris și oftă. Dar ea este dictată de [illegible] zentă de pe front Înainte de campania rusească totul a fost mai simplu. Führerul propunea ceva nou. Serviciul de informații verifica noua direcție și pregătea operația, cum se spune, dinăuntru. În ce privește S.D.-ul, el se ocupa mai ales cu probleme privind interiorul Germaniei. Noi eram mîna dreaptă a führerului. Acum situația s-a schimbat. S D.-ului i s-au trasat și sarcini pe linia teritoriilor cucerite. Sincer vorbind, nu e o treabă ușoară. În ajunul campaniei rusești, atît Himmler cît și Heydrich l-au asigurat pe führer că trupele S D., mergînd pe urmele armatelor, le vor fi un scut de nădejde, vor fi arieregarda lor. Dumneata știi, fără să-ți mai spun, că scutul s-a dovedit a fi făcut din lemn, iar arieregarda un cuib de viespi. Aici, în arieregardă, suferim pierderi mari. În plus, S D.-ul are și el pierderi. Nimeni nu îndrăznește să rostească cuvîntul „partizan" în prezența führerului, căci îi stîrnește furia. Cînd totul e spus și făcut, șeful S.D.-ului reclamă zgomotos ajutorul nostru și al serviciului nostru de informații. Lachausen s-a întîlnit înainte de conferința noastră cu marii S D.-ului. A fost uimit cît de slab informați sînt și cît de orbește se bizuie pe eficacitatea unui regim de teroare totală. Așa că vezi, dragul [illegible] strînsă cu S D.-ul în asta mă gîndeam. Le vom da orice informa[illegible] [illegible]. Spre pildă, dacă descoperiți un grup de partizani [illegible] intrați [illegible] și agenții cu ei, veți transmite pur și simplu informația la S D.

— [illegible] informație. Sînteți [illegible] pe front, [illegible] [illegible] pe partizani. [illegible] [illegible] să numească S.D.-ul ca să numească grupul Te rog [illegible] crezi că rapoartele de genul zece avioane au fost transfe[illegible] un aerodrom lîngă Tula nici nu sînt citite pînă la capăt [illegible] Marele stat major. Pe cei de acolo îi interesează noile [illegible] de arme. Führerul se interesează de datele privind situa[illegible] din Rusia și planurile ei strategice de viitor. Acum este misiunea voastră de capetenie. Asta și infiltrarea principal pe profilul Serției a 2-a Chiar dacă numai [illegible] de front. În ce privește munca de contrainformații în cadrul [illegible] În a[illegible] [illegible] [illegible] [

PARTEA A DOUA

ZILLE ÎNCEPE JOCUL

CAPITOLUL [illegible]

[illegible] pregătit. În școala lui Vogel, Zilov și Leonov, sînt [illegible] la două sute de metri depărtare unul de [illegible] tufișuri, iar pămîntul sub picioare [illegible] parașutele și încep să caute con- [illegible]

[illegible] tă. Din timp în timp, se putea auzi [illegible] tren. După ce s-au odihnit, au con- [illegible]

[illegible] a noua stație, care era marcată pe harta lor, [illegible] [illegible] împachetîră rațiile lor cu ei și, în timp ce stăteau [illegible] era ultimul [illegible]

Trenul trase într-o stație suburbană de mărfuri a Capitalei. Cei doi agenți își luară rămas bun de la tovarășii lor de drum și se îndreptară spre oraș.

Norocul era pînă acum de partea lor. Traversară orașul în siguranță. Apoi, conform [illegible] se urcară într-un tren suburban la gara Kazanski. Era încă ziuă cînd coborîră la o stație numită „Kilometrul 42". La scurt timp după aceea discutau cu proprietarul unei mici vile, un om în vîrstă, care purta ochelari cu lentile groase ce-i ascundeau ochii.

[illegible] toarcem pe front

Omul dorea, desigur, să [illegible] renot să ia bani de la sold[illegible] camera fără plată

— Credeți cumva că sîntem hoți sau tîlhari de drumul mare? întrebă Zilov rizînd Uitați-vă la actele noastre

— Văd că nu sînteți hoți, răspunse omul fără a se deranja să privească hîrtiile

— Nu vă faceți griji cu prețul, continuă Zilov. Avem bani destui. Cum se spune: soldatul doarme, iar solda-i merge. Așa că avem mai mult decît suficient

În cele din urmă, omul le arătă o cameră mică, confortabilă, cu o ușă ce da în bucătărie și o fereastră ce se deschidea spre o livadă pustie, în spatele căreia se vedea calea ferată [illegible] tren, zăngănean vasele în bucătărie

- Trenurile acestea ne vor ține treji toată noaptea [illegible]

[illegible]

[illegible] pe [illegible]

[illegible] p[illegible]

[illegible] oiscuiți.

— Am avut noroc cînd am obținut casa asta, spuse Zilov, [illegible] vom încerca să stăm aici cu orice preț. Azi-dimineață l-am [illegible]

[illegible]

[illegible] gîndi la altceva.

Coborîră din trenul personal la stația [illegible] [illegible] tăpeme de om. Traversară linia ferată și se așezară pe o [illegible] [illegible] apoi o luară spre locul defrișat.

[illegible] are dorind cîte o ca[illegible] [illegible] de la un muncitor ad[illegible]

[illegible]

[illegible] ce să facem acum!

- Nu-i nimic, putea fi mai rău ... Chiar ... Stamp, lăsați-vă buletinele și ... Vă rog, oricum, în favoarea ...

Pînă la ... Poate ...

— Șoseaua e la o depărtare de un kilometru și jumătate, dar luați de bună ce v-am spus eu; s-ar putea să nu prindeți nici o ocazie.

... nemți. Zilov îi răspunse cu plăcere, iar apoi, după ce se notară ... îi dădu un pachet de țigări. O oră mai tîrziu, Zilov și Leonov goneau într-un camion deschis. Șoferul fusese de acord să-i ia la Moscova pentru o sută de ruble.

— Iertați-mă ca-n filme, spuse Zilov înghiontindu-l pe ...

Cum nu se poate mai bine, spuse și Leonov și rise.

Nu știau că norocul îi părăsise. Milițianul nu era chiar atît ... își urmăriseră cu privirea pînă dispăruseră în spatele terasamentului. Asta în primul rînd.

În al doilea rînd, în cursul discuției cu Zilov despre front, își dăduse seama că interlocutorul său nu fusese niciodată aproape de linia frontului. Se hotărîse să le ceară actele pentru a le verifica, dar, tocmai cînd să facă acest lucru, Zilov i ... darul un pachet de țigări Kazbek. Milițianul a fost pus atunci în ...

Leonov, milițianul a intrat în biroul șefului de gară să vadă dacă trenul sosește conform orarului. Cînd a scos pachetul din buzunar ca să-l servească pe șeful de gară cu o țigară, a observat pe el o etichetă pe care scria „Restaurant-Hotel Bielo... Părut ciudat că un soldat avea un pachet de țigări nou-nouț

... la Minsk după ... de la ... război ... pe persoanele ... calile prin ... Marea, a ... al ...

... mai ... și comisarul Starkov fuseseră înștiințați ... de parașutarea în apropierea Moscovei a ... dintre care unul se numea Zilov, Rudin, ... radiogramei, dădea și o descriere a înfățișării agentului ...

... coborau ași din tren, în timp ce locotenenții Axionov și Ciuvidespre Tula.

... zori însă, a apărut un camion în care lîngă șofer se afla o per... identitate. Mașina aparținea unei uzine de armament, iar omul de lîngă șofer era agent de aprovizionare.

— Pe parcurs ați luat pe cineva în mașină? întrebă Axionov cu severitate.

Agentul de aprovizionare deschise gu... dar șoferul i-o luă înainte:

— N-avem voie să facem acest lucru. Cunoaștem instruc-

Axionov începu să-l chestioneze pe agentul de aprovizionare, iar Ciuvihin pe șofer.

Chestionarea nu ținu mult. După ce scoaseră din timp, agenții de aprovizionare relatară că în drum fuseseră opriți de către doi indivizi care i-au rugat să-i ducă până la „Kilometrul 42", în schimbul a o sută de ruble. Întrucît era noapte, nu putuseră vedea prea bine fețele celor doi necunoscuți. Axionov i-a cerut șoferului suta de ruble primită și i-a dat voie să plece cu mașina mai departe.

A doua zi dimineața, în biroul căpitanului Bespalov, avu loc o consfătuire. Erau prezenți Axionov, Ciuvihin și locotenentul Zagorski, care primise și el sarcini pe linia rezolvării acestui caz. Locotenentul-major Vesenin, care nu sosise încă de la gara Kazanski, era singurul absent. Pe masa de lucru a lui Bespalov erau împrăștiate o bancnotă de o sută de ruble, fotografii ale amprentelor luate de pe bancnotă și pachetul de țigări Kazbek, despre care am amintit mai sus.

— Nu încape nici o îndoială, începu Bespalov, că indivizii care au coborît la „Kilometrul 42" sînt cei pe care îi căutăm [illegible] împrejurimi în noaptea cînd au fost parașutați agenții nemților. Totuși, pachetul de țigări atestă, fără putință de tăgadă, că avem de-a face cu o parașutare de agenți ai inamicului. E greu de [illegible] supus că în timpul evacuării rapide a Minskului și în atmosfera aceea de panică, cineva ar mai fi putut să se gîndească să transporte stocul de țigări de la restaurant. Domnii de la școala de spionaj nazistă, ori au uitat să scoată eticheta, ori — și cred că acesta este mai degrabă adevărul — au lăsat-o intenționat. Dacă arhivele Băncii de Stat sînt în ordine, vom descoperi curînd de unde provine bancnota. Bespalov ridică [illegible] bancnotele? Înțeles. Mulțumesc. Bespalov așeză telefonul în furcă. Ei bine, iată [illegible] serie au fost distribuite în regiunea Baltică la în-

[illegible] război. Aceasta este [illegible] să [illegible] ca și cum tatăl [illegible] pe cei [illegible] spuse. Pe [illegible] [illegible] [illegible]

odihniți. Avem multe de făcut.

La ora 21,10, pe biroul căpitanului [illegible] scurte a transmis un mesaj codificat, timp [illegible] pe lungimea de undă 29. Emițătorul n-a putut [illegible] Se continuă urmărirea"

CAPITOLUL [illegible]

[illegible] Leonov s-au sculat dis-de-dimineață.

[illegible] bine: de dotera această [illegible] care

[illegible] deci, spre gară. Când a văzu trenul [illegible] abia se abținu să nu strige de emoție. Era [illegible] soldați care se așezau pe o bancă lungă două [illegible] erau oamenii pe care îi căuta. Se [illegible] întru totul descrierea pe care l[illegible]

[illegible] au trenul spre Moscova, sau în direcția opusă, spre Vo[illegible]? Dar timpul trecea, trenurile circulau în ambele [illegible] supraveghere. Apoi s-a gândit că ar fi putut să-l [illegible] și să remarce că nici el nu se urca în nici un tren. A [illegible] spre Moscova și a coborît la Ivatovo, stația

merg pînă la Otdih şi-i trimit pe Zagorski să te

despartă de bancă şi s-au îndreptat spre uşă. Vesenin

În vreme de război locurile acestea fiind păzite, nu

intrare.

praveţelare.

Spre seară, Leonov a început să regleze aparatul de radio iar Zilov să redacteze raportul. Trebuiau să transmită la ora 2 şi până atunci mai aveau aproape o oră. Zilov se grăbea. Raportul nu ieşea bine, era prea lung şi nu conţinea suficiente fapte. Spre Moscova treceau în total nouă trenuri de marf. dar ei au putut să observe numai într-un tren cîteva tancuri şi tunuri acoperite cu prelate. Chiar şi simpla enumerare a trenurilor era destul de impresionantă. Începu să codifice mesajul. Leonov transmise semnalul de apel al lui „Zile" exact după program. După zece minute răsuci butonul pentru recepţie şi scrise răspunsul lui *Saturn-1*:

tru începutul foarte bun. Continuaţi acţiu-

Zilov stătea lîngă Leonov cu emoţie.

Tocmai atunci Axionov bătu la uşa de la bucătărie. Leonov apucă aparatul şi-l împinse departe sub pat. Zilov

ascunse, apoi se duse fără grabă

— E acasă Dimitri Petrovici ? întrebă cineva.

— E plecat la Moscova, răspunse Zilov. Se întoarce mîine seară.

a amîndoi suspecţi şi neciopliţi, aşa că des-

bine îmbrăcat, de vreo treizeci şi cinci de

Sidu în lături ca să-l lase înăuntru şi vru să în-

lui. Exact în acel moment se trezi cu faţa

încercă frenetic să-şi reamintească loviturile de judo.

„Îl lovesc cu ambele picioare", se gîndi el. Îşi adună forţele şi izbi puternic, dar picioarele nu întîlniră nici o rezistenţă. În cîteva secunde se afla întins şi cu picioarele la podea.

— N-are rost să opui rezistenţă, auzi el o voce calmă. -i percheziţie şi leagă-l

Oră mai tîrziu erau la Moscova.

Axionov conducea ancheta. Întîi îl chemă pe Leonov, deoarece părea mai uşor de învins. Nu greşea. Leonov îi spuse tot ce ştia. El arătă sincer şi faptul că, deşi nu era Zilov, a fost prins de multă vreme.

— Zilov ştie mai multe decît mine

cursant la şcoala de spionaj şi ofiţerii îl respectau cu toţii.

— De unde este ? A fost prizonier de război ?

— Cine sînt părinţii lui ?

— Spunea că tatăl său este muncitor

— Ea trăiește ?

— Cred că da. O dată l-am văzut trimițînd un mandat poștal la Osipovici. Probabil expedia bani numelui său.

— Cine a falsificat documentele voastre ?

— Acolo există un specialist. Șciukin îl cheamă.

— A fost prizonier de război ?

— Nu știu.

— Cine-i „Doctorul" ?

— Locotenentul-major Vogel, directorul școlii de spionaj și șeful secției radio.

Axionov se uită la Leonov cu un simțămînt de dezgust amestecat cu curiozitate. Buza inferioară a tînărului din fața sa se pieptise de teamă și mereu o atingea cu mîna. „Trebuie că o duc greu în privința cadrelor, dacă au fost nevoiți să trimită asemenea agenți", reflectă Axionov.

— Abotașul făcea parte din misiunea voastră ?

— Ne-au vorbit despre asta, dar n-am avut nici un fel de instrucțiuni precise.

— Zuov știe să folosească emițătorul radio ?

— Nu prea bine. Eu sînt radiofonistul.

— Aminaod, cunoașteți codul ?

— Da, dar eu cifrez mai încet mesajele.

În timp ce Leonov era condus afară din cameră, se întoarse brusc și strigă :

— Ne împușcați ?

[illegible]

— Papă-lapte ! spuse el, cînd ușa se închise, în sfîrșit, în urma lor.

Fu introdus Zilov. Se așeză pe un scaun, se uită calm în [illegible]

[illegible] de cînd începuse războiul ! [illegible] a dat să mărturisească Axionov știa că toată puterea le stătea în

[illegible] și dacă putea să le găsească [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] ? întreba Axionov.

[illegible] Ziuov. Vera [illegible]

[illegible] mele tau te l [illegible]

[illegible] mobil

— [illegible] meu [illegible]

[illegible]

[illegible] a fost [illegible]

[illegible] Ziuov

[illegible] l-ați văzut ?

[illegible] dar în ochi i se putea citi un sentiment de groază.

— Ah... nu, răspunse el, în cele din urmă.

[illegible]

— Ce laș trebuie să fie fiul care nu vrea să-l vadă tatăl un soldat care a plecat la război să apere libertatea și onoarea fiului [illegible]

— Tocmai de aceea nu dorese, puse Ziuov [illegible], dar [illegible]

— [illegible] care-și apără țara, tu ești un trădător, un dușman, un [illegible]

[illegible]

despre voi. Și ei sînt oameni ca și voi, numai că ei au [illegible] [illegible] [illegible]

— Cît ciştigai ?

— Nu prea mult. Dar asta n-avea importanţă. Aveam totdeauna destul ca să mănînc, adăugă el, zîmbind cu gerusinare. Atunci, a[illegible]

— Totdeauna mi-au plăcut filmele.

C[illegible]

F[illegible]

Ş[illegible] propriile tale aventuri ?

– Poate.

Afirmaţia lui Zilov putea fi adevărată. Un alt tînăr, anchetat de el, îi spusese că devenise spion după ce citise „Omul [illegible]

– Atît doar că este locotenent-colonel şi superiorul [illegible] tru imediat.

„Mă întreb de ce-l avansează pe Vogel ?" se gîndi Axionov. „Probabil pentru ca şi el vrea să apară mai important decît este"

— Cum se numeşte locotenent-colonelul ?

Voge[illegible]

– Este de mult locotenent-colonel ?

— Da, cred că da. Întrucît mi-a spus că în curînd va fi avansat la gradul de colonel. Chiar a lăsat să se înţeleagă că asta va depinde de succesul muncii mele de aici.

— Acum, mi se pare că vei fi cauza directă a retrogradării locotenent-colonelului tău

— Aşa se par[illegible]

— La şcoala de spioni te-au învăţat şi să minţi ?

— Nu mint, replică Zilov cu fermitate, deşi îi apărură pete roşii pe obrajii bronzaţi

— A[illegible]. Vogel se schim[illegible] [illegible] [illegible] fiecare dată c[illegible] [illegible]

Privirea lui Zilov se umplu de dispreţ.

– [illegible]ov e un las. Nu ştie absolut [illegible] [illegible] pe cap

– [illegible]r adevăr, Vogel [illegible]

– [illegible]

– [illegible] dar în realitate este [illegible] [illegible] explică Zilov [illegible]

– [illegible] Ce ţi-a promis [illegible]

– [illegible] importantă [illegible] [illegible] [illegible]

— Am înțeles. Fiindcă ciudat în legătură cu actele lor. În faptul că au fost internați în spitalul respectiv, că li se dă concediu medical.

Starkov se uită la hîrtii, dar nu observă

— N-ați observat nimic?

— Nimic, răspunse Starkov

și aceiași

Da, e ciudat, fu de acord Starkov.

Și, acum altceva. Hotărîrea comisiei medicale pentru acordarea permisiei și carnetele de identitate militară au fost completate de aceeași mînă. E greu de crezut că cineva ar fi putut face o asemenea greșeală pe documente atît de bine contrafăcute ca acestea

De acord, (Starkov privi documentele mai atent). Trebuie să reflectăm asupra lor. Aflați cine le-a făcut.

I-am spus lui Axionov despre ele. Acum îi anchetează

Cercetați cu atenție. S-ar putea să descoperim ceva de mare importanță pentru noi. Nu este exclus ca falsificatorul să fi făcut greșelile cu un anumit scop, dacă luăm în considerare faptele ciudate despre care ați amintit

Bespalov intră în biroul lui Axionov și se așeză pe un scaun lîngă ușă. Zilov îl auzi intrînd și deveni agitat. Simți [illegible] dorința de a se răsuci, dar se abținu pentru a nu arăta că era îngrijorat.

— Deci, Zilov, ai început [illegible]

[illegible]

[illegible] întîmplă pe insoțitorul de escortă să-l ducă pe Zilov.

[illegible] veni și-l bătu pe umăr, dar Zilov nu se mișcă

Continua să se uite în podea

— Ridică-te! ordonă tăios Bespalov.

Zilov se ridică încet, îl privi și zise:

— Vă spun adevărul.

— Veți plăti cu viața crimele comise. Du-l de aici

Zilov își tîrî picioarele spre ușă, de parcă se întreba dacă trebuie să se oprească și să spună ceva

Cînd ușa se închise, Bespalov îi povesti lui Axionov despre sugestia lui Starkov.

— Ce crezi?

— Leonov va accepta, fără nici o cîtuși de vițiune, dar nu [illegible] aventurier. Dacă n-ar fi devenit spion, ar fi devenit hoț sau falsificator de bani.

— Putem să-l folosim în sensul de care ți-am vorbit?

[illegible] să-l mai anchetez.

— Ai aflat cine a contrafăcut documentele?

— Amîndoi au spus că un oarecare Semion

— Au dat amănunte despre el?

— Leonov nu știe nimic, iar pe Zilov l-am întrebat

tot separat, pe Leonov și pe Zilov, și lăsă
exista, totuși, o vagă posibilitate de aminare a
Leonov fu de acord imediat. Zilov ezită.

cu codificarea unui mesaj, sub ochiul atent al lui A

Citeva minute mai tîrziu, primră răspunsul: „V-am re-
ceptionat clar. Succes. «Doctorul»".

- „Doctorul" e la post

primirea lui Axionov

Curînd, Leonov, Zilov, Axionov și un radiofonist, Pr-
valski, își instalară reședința într-o vilă de lîngă gara „Km
metrul 42".

În seara următoare, Zilov cifră un mesaj dat de Axionov
a-l citi lui Leonov:

„În sfîrșit, ne-am stabilit. Locul este lîngă calea ferată
Blagarskaia. De la fereastră se pot vedea liniile de tren. Re
zam legături folositoare. Leonov a făcut cunoștință cu o dispe
cră de la gara locală. Va încerca să obțină informații prin es
Astăzi a trecut spre Moscova un tren cu patruzeci și nouă de
vagoane-platformă. Pe fiecare platformă erau cîte două katiuș
acoperite cu prelată și însoțite de un grup de zece-douăsprezece
oameni. Salutări. «Zilov»".

Răspunsul „Doctorului" fu primit peste o jumătate de
oră. În acest interval, Axionov îi urmări atent pe cei doi lăsați

pe D
Acesta d
a
d
b
Nat
M
a
l
b
ved, însă, dacă poate sau nu să fie recrutată. Fi
concret. Încercați să aflați numărul uni-
tinația trenului etc. Succes «Doctorul»".
. Leonov se duse să se culce în ca-

CAPITOLUL I

ce aluma în biroul lui Starkov era

era numai începutul jocului — o ope-

subtilă, ce avea drept țintă finală dez-

ui la scară mare. Jucătorii trebuie să actio-

se întîmpla nimic neobișnuit, îndeplinin-

a fel încît să prevină chiar și cea ma.

jucători era o sarcină grea, care revenea

Dacă i se pasau Abwehrului numa

putea dura prea mult: nemții ar f.

analizată temeinic, discutată din toate

le. Fiecare fapt era verificat și reverificat. Exista un întreg

era o sarcină foarte complexă și delicată.

cifrate.

Descoperire. Cunoaște o mulțime de lu-

Informațiile următoare le deținem de

...ța că Națiunea [illegible] trupe, care trec spre Moscova, s-a [illegible] înnoptat pe [illegible] ultimele explicații. [illegible] spre sud. Ieri, fratele ei, un locotenent-colonel [illegible] ...dănțuri este transportată de la Tula către [illegible] e încîntată de noi și de generozitatea noastră. Mîine intenționează să petrec ziua la Moscova, observînd și ascultînd. «Zille»"

Saturn *către „Zille"*

„Informațiile sînt foarte importante, dar reclamă exploatarea lor pe mai departe și detalii mai multe. Nu fi prea generos ca gazda ta ar putea să-i trezească suspiciuni. Dă-i fetei cîteva cadouri, nu prea scumpe. În Moscova fii mai mult decît atent. Cele mai bune urări și succes. «Doctorul»".

„Zille" către Saturn

„Călătoria la Moscova n-a dat rezultatele scontate, afară doar de o conversație între doi locotenenți de aviație, pe care am ascultat-o și din care am dedus că au absolvit școala din Kuibîșev. Următoarea informație este primită de la fată: trenuri formate din vagoane-boxă sînt deplasate constant spre Siberia, evident pentru trupe proaspete, pînă la zece garnituri zilnic

...ant. «Zille»

...ceptia ? «Zille».

Saturn *către „Zille"*

„Curierul este pe drum. Mergeți în fiecare zi la locul fixat. Va aduce tot ce aveți nevoie. Puteți da informatorului ...uri în valoare de pînă la 300 000 de ruble. Restul de ruble ...ți-le rezervă. Curierul este demn de încredere. «Doctorul»"

...un bărbat la vreo cincizeci de ani, scund, avea părul cărunt

legat cu o chingă de pînză de sac. În ca[illegible] care [illegible] urma să aibă un fulgarin albastru pe braţ.

Leonov trebuia să-l conducă la apart[illegible] l de ca[illegible] chela, unde îi aştepta Zilov şi de unde urmau [illegible]

Se întuneca. Vîntul stîrnea nori de praf şi f[illegible] piaţa mare din faţa gării să plutească bucăţi mici [illegible]

[illegible]

să-mi caut niste rude

[illegible]

Va sanit. Cam tremurata, sau vă temeţi de ceva ?

Am cam înghetat stînd aici, în vînt. Să mergem ! răspunse Leonov repede şi se îndreptară spre partea opusă a pieţei

Unde mergem ?

Zilov

- Deci, tu eşti Leonov. Iar eu - Savcuk

Intrară într-o casă mare şi urcară la etajul trei, cufundat complet în întuneric

[illegible] Şi n-ar fi avut încredere în sonerie, loveau puternic de două ori

- Intraţi ! Repede

În hol era întuneric. [illegible] venind [illegible] uşi pe jumătate închisă, ce dădea spre bucătărie.

– Aiolo, zise Zilov, este singurul loc unde-i lumină.

[illegible]

[illegible] masă. Pe o bancă [illegible]

[illegible]

[illegible]

[

Savciuk înțelese la ce se gindea el și s-a supărat.

— Nu mă privi așa. Eu voi da socoteală pentru ceea ce s-a întîmplat, nu voi. Mi s-a spus că bateriile sînt cel mai important lucru. Și mi s-a încredințat și verificarea [illegible]

— Pot să văd bateriile ? întrebă Leonov.

— Sînt aici, nici o grijă. Sînt destule, ca să dureze [illegible] vouă. Vreo 40 000 de ruble. Nu vă temeți, vă vor mai [illegible] ceva. Singurul lucru la care nu se zgîrcesc sînt [illegible] că ei, oricum, îi obțin pe degeaba

— Ce e nou la bază ? întrebă Zilov

— Nimic deosebit. Așteptăm să înceapă contraofensiva [illegible] nu știu ce e de făcut

În acest timp, ușa bucătăriei zbură în țăndări. Înainte ca [illegible] al camerei [illegible]

Trădătorilor [illegible]

Zille" către Saturn

[illegible]

voi. Spuneți-i lui Savciuk să vă dea [illegible]

[illegible] de [illegible] [illegible] [illegible]

Saturn către „Zille"

„Informațiile primite de la dispecer s-[illegible] de mare vă [illegible]. Amîndoi ați obținut gratificații mari, ca[illegible] fost deja [illegible] ferate în conturile voastre. Felicitări. Contr[illegible] fiul [illegible] lui Busarov, a tatălui și a familiei sale a [illegible] format în forț[illegible] voastre. Recrutați-i cu orice preț. Transmiteți-i sal[illegible] tea lui Gustav. Numele său, pe vremea cînd lucra pe [illegible] era «Luptătorul». Este o descoperire minunată. Sav[illegible] [illegible] [illegible] [

— Nemții n-au deschis focul ?

— Nu.

— Stați jos, aici.

[illegible] oferi lui Tihomirov o țigară.

[illegible] repeta [illegible]

[illegible] nemții au ochi

Generalul zîmbi :

— Desigur că au. Dar, de ce trupele noastre n-au deschis focul ?

[illegible] de divizia a II-a. Dar, [illegible] într-un unghi [illegible]

[illegible] observat în [illegible] vinuese. Acum nopțile sînt ca smoal[illegible] de asta, ploua, iar cei trei înaintau foarte precaut. [illegible] în sfîrșit, ripa, erau deja în spatele liniilor [illegible] Atunci deschiderea focului nu mai [illegible]

[illegible] trave[illegible] [illegible] hartă. So[illegible] [illegible] masă. Gene[illegible]

— Veniți să ne [illegible] [illegible] dimpotrivă.

[illegible] miros [illegible] focul.

[illegible] [illegible] [illegible] [

scrise re[illegible]

[illegible]

„Aici stația trei: totul e în ordine"; „Stația cinci raportează: sîntem în așteptarea ordinului". Stația [illegible] așteptînd pe omul care urma să treacă linia frontului.

Unde și cine era cel căruia i se acordat un astfel de tratament special?

[illegible] conformitate cu ordinul regimentului [illegible] KOROKOV s-ar fi hotărît să [illegible] la Ramenskoe ca să [illegible] drept fiu. Intrucît [illegible]

[illegible] gardist, trimis, de asemenea, sub alt nume, [illegible] preot într-un mic sat îndepărtat. Astfel [illegible] cinstea făcuseră [illegible] ca și ura față de țara lui [illegible] oficialii sovietici. Odată, tatăl său s-a [illegible] hîi copilului, a rupt [illegible]

[illegible] și Crimeea, pa-
ra anului 1939,
Simferopol, dar îi
condamnat la opt
la închisoare, dar, pe la sfîrșitul toamnei anului
s-au aseuns în pădure, trăind în bîrloguri de lupi și mîncînd
tărît să treacă în Finlanda. Singurul care a reușit a fost Gureev
în primăvara anului 1940. Serviciul de spionaj
lem l-a trimis Abwehrului. Gureev a fost adus [illegible]
să stăpîni și-au dat seama că putea fi o achiziție de preț. A fost
[illegible]
rest. Acțiunile sale criminale au reușit și, imediat ce pă înapoiera în Germania, a fost chemat de Canaris. Acesta i se părea că poate să-i încredințeze și alte misiuni; dar, după o întrevedere, care a durat numai zece minute, a spus: „Gureev nu este inteligent și asta-i periculos. Nu cred că ar putea să-și însușească biografia cuiva. Este un executant de rînd și nimic mai mult".

Cînd s-a constituit grupul *Saturnului*, Gureev, la cererea lui Muller, a fost inclus printre membrii lui, tot cu intenția de a-l folosi pentru sabotaj. Între timp, urma să fie profesor la [illegible]

De data aceasta, Abwehrul îi încredința o dublă misiune. Prima și cea mai importantă era aceea de a duce bani pentru [illegible] iar în secret să verifice activitatea celor doi agenți. Ei acționaseră cu atîta succes, încît pe Muller îl sicîia gîndul că totul [illegible]

acesta era adevărul, Gureev urma să-l lichideze. A doua misiune era să arunce în aer o clădire din imediata apropiere a Kremlinului.

Serviciul sovietic de contrainformații aflase de proiectul Abwehrului de a trimite un nou agent în Uniunea Sovietică atît din mesajele trimise lui „Zille" cît și dintr-o radiogramă primită de la Rudin. Acesta din urmă nu știa care era misiunea [illegible] pe locul aproximativ în care va trece linia frontului, iar această informație era de cea mai mare importanță.

[illegible] și a hotărît ca acest criminal periculos să fie ținut sub [illegible]. Gureev putea fi arestat chiar în momentul în care traversa linia frontului [illegible].

[illegible] a posibil ca, pe lîngă misiunea de a aduce bani pentru [illegible] să fi primit și alte însărcinări care, dacă nu erau cunoscute, puteau duce la compromiterea jocului cu *Saturnul*.

Trecuse de ora unu noaptea. Gureev se ridică, șopti „Dumnezeu cu noi" și începu să urce panta ce ducea afară din rîpă. Ofițerul neamț care-l escortase pînă acolo l-a asigurat că în linia românească era [illegible] spartură. I-a spus că, exact prin același loc, [illegible] trecuse trei soldați ruși asupra cărora nu se trăsese [illegible].

[illegible] a nemișcat vreo zece minute [illegible] nă începură să latre mitralierele. Gureev știa că asta era pentru a distrage atenția [illegible]

[illegible] de lîngă rampă, cu intenția [illegible] să alerge spre [illegible] se opri să-și tragă [illegible] a zăgăzui mult [illegible] a șoselei ferate [illegible] se pe marginea [illegible] [illegible] a mai [illegible] [illegible] a Moscovei [illegible] [illegible] [illegible]

opusa, și trase la o casă mică. În mai puțin de o jumătate de oră o altă mașină în care se aflau Bespalov și Vosenin, parcă spatele mașinii

[illegible] camaşa curată era potrivită pentru o astfel de ocazie.

Bespalov se uită la ceas

— Trenul pleacă peste o jumătate de oră. Vă pă[illegible] nu că mai am [illegible] minute, după ce pleacă trenul. Dacă nu mă întorc, înseamnă că totul e în ordine și [illegible]ova imediat

[illegible] ia poziția de drept

[illegible] documentele călătorilor la lumina unei lanterne ascunse în mînecă

— Egor Hokotov ?
— Da
— De unde sînteți ?
- De la un institut de cercetări științifice.
— Sînteți inginer ?

[illegible] fotografia care arată cînd ați intrat în zona liniei frontului ?
— Pe verso

[illegible] spre Bespalov.
— Deci, nu știți cine a semnat ?
— Nu

CAPITOLUL 22

Lanterna chioară, ce atîrna deasupra uşii, lumina locurile din faţă, iar restul vagonului era cufundat în întuneric. Bespalov [illegible] picioare lîngă [illegible].

Gureev era aşezată pe locul din faţa sa. Bespalov se descheie la guler, îşi trase pălăria pe faţă şi-şi băgă mîinile în [illegible] picioarele, îl atinse pe Gureev [illegible]

[illegible] urmă patrula v-a lăsat să urcaţi

Da, spuse Bespalov şi-şi împinse pălăria mai pe spate. că au şi ei dispoziţiile lor, dar prea teribile.

Faptul că nu purtaţi uniformă i s-a părut suspect, răs- Gureev zîmbind [illegible]

[illegible] militar. Ce voia mai mult decît atît?

[illegible] trase din nou pălăria pe faţă, ca şi cum ar fi [illegible] încheiase orice discuţie şi că dorea să doarmă [illegible] Gureev, mîinile sale încrucişate pe burtă şi picioa- [illegible] de urmărit cum îi tremurau uşor mîinile.

Gureev, evident, n-avea

Bespalov își întinse iar picioarele, așa

dorm într-o poziție incomodă, și le aduse lîngă

reev. Acesta se dădu în lături cu grijă. În cele din urmă,

au început să sforăie ușor

— [illegible] bolborosi el stingherit. Apoi, privind în jur, spuse :
— N-am mai dormit într-un pat ca ăsta de cînd eram copil. Au
putut dormi puțin ?

— Da, am dormit ceva, răspunse Gureev cu un zimbet

— Dacă aș fi în locul [illegible] voastră nu m-aș grăbi, îl
v. Probabil că veți fi oprit de ați post de control

pasagerul care vin la

se gîndi Bespalov cu maliție, dar mișcă
dînsul capul în semn de răspuns, care ar fi putut să însemne

a ajunge la Moscova [illegible] care din tren înainte de
lîngă linia trasoului.

[illegible] aproape de

[illegible]ul Bespalov întrebă :

[illegible]duc oriunde mă trim[illegible] aceea cine știe ? M[illegible]

[illegible] pe coridorul unde se afla biroul lui. Bespalov
[illegible]nul sunînd. Căută în buzunar, dar nu reuși să gă-
[illegible]. În cele din urmă își aminti că era în buzunarul
[illegible]. Telefonul continua să [illegible]
cuiele astea ! Niciodată nu poți să bagi cheia dintr-o dată
în broască !". Telefonul suna mereu.

Bespalov se năpusti în birou și smulse receptorul

— Alo !

— Aici Vesenin. Ne paște ghinionul, tovarășe căpitan

— Ce s-a întîmplat ?

— A fost luat de o patrulă militară

— Ce ?

— Cînd traversa piața din fața gării a fost oprit de o pa-
[illegible]-a reușit să urce într-o mași

Știrea era așa de neașteptată, încît Bespalov nu s
dea. Îi ordonă lui Vesenin să vină direct la centrală.

Situația era complicată. Cum de nimeni din cei care luau
[illegible]
[illegible]

trua. Se abținu, totuși, și ridică receptorul.

Bespalov raportează. Individul nostru a fost oprit de o
[illegible]ă militară.

— De ce ? se auzi la celălalt capăt al firului, după o scurtă
[illegible] vocea lui Stalinov.

— Nu știu încă. A fost luat într-o mașină

— În drum spre centrală.

— Trimite-l imediat la Comandatură să

berat, să continue conform planului. Dacă intîmpl
o să vedem cum putem să-l eliberăm. În afară de
nimeni nu trebuie să știe nimic. E clar?

— Da

— La lucru, atunci

mandaturii

Arăta cît se poate de netulburat, în timp ce
mareșalu a

Cînd instrucția mă sfîrșit, ofițerii pedepsiți se îndreptară
spre sala de primire.

cu el două ranițe și

— Ale cui sînt

Căpitanul căti apoi nu

— Sublocotenent Sumi

Cei care primeau legitimațiile înapoi salutau demonstrativ
și plecau.

— Locotenent-major Korolkov.

CAPITOLUL I

[illegible] aproape de gara Karanski. Aici trebuia să-l întîlnească [illegible].

[illegible] în Lapland cu doi [illegible] de vacanță, puțin peste [illegible] ani, [illegible] ca și cu patru ani în urmă cînd, exact în același [illegible]

Diferența era că de data aceasta majoritatea celor prezenți [illegible] îmbrăcați în uniforme militare. Și el purta o asemenea uni- [illegible]. Gureev remarcă această diferență și nu putu să nu surîdă [illegible].

[illegible]

— Nu știu, și eu sînt străin, replică Gureev iritat.

[illegible]

[illegible] o [illegible] ușoară îndoială din mintea sa. „Sînt lucid ca un [illegible]". [illegible] spuse Gureev.

Astă este ora de-a
zi și ultima în care, potrivit
trebuia să mă aștepte aci, la ora 19. Dacă
primele patru zile și, pierzînd
arestat ? Dacă este bolnav ? Nu,
s-a întîmplat. Dacă era așa, atunci îi trimitea
jumătate
amestecă niște săpun de ras
— Cum să fie pierdut ?
— N-are importanță, rise Gurev. Pe front glonțul nu ține cont de el
Frizerul oftă adînc și începu să-l radă.
— Războiul mi-
tu și cu mine nici
de moarte au venit una după alta.
fără. Tăcu, apoi adăuga
plăti pentru toate
— Un ras, un tuns și o frecție auzi el pe tînăr spunînd
„Asta înseamnă ceva timp", se gîndi Gurev. „Sper s-o pot
șterge înaintea lui".

tepture și găsi un loc care îi oferea
vreo douăzeci de minute și se îndreptă
se ridică, se uită din nou la ceas și o luă
Găsi o masă într-un colț îndepărtat și
în acel moment
Bespalov.
Locotenentul Jakov raportează, se auzi o voce la aparat
individul este la restaurantul gării și bea o bere
— În regulă. Nu-l pierdeți nici o clipă din vedere

Žilov în sinea lui regreta că îi dezmiardă pe nimeni.

El îl văzuse deseori încordat şi cu privirea pierdută, clipind din ochii săi albaştri întunecaţi şi trecîndu-şi mîna în mişchi de pe obraz. Atunci, ca şi cum luase o hotărîre, se uita în jur cu precauţie şi se înjorcea la muncă. [illegible] de modul în care se desfăşura această întîlnire. Ştia că îl cunoştea pe Gureev, acesta fiind singurul pe [illegible] se temuse în şcoală.

— Nu, nu va apărea [illegible]

— Da, pînă acum am fi ştiut. Sînt convins că deseară iese la lumină.

[illegible] crescînd. La ce se gîndea? Zilov [illegible]

[illegible] crezut că Gureev n-a ajuns la Moscova iar „Zilov" folosea [illegible] vechiul cod sau nu ştia parola.

Aksionov se uită la ceasul său [illegible] pe Zilov [illegible]

— Cît timp a trecut? întrebă [illegible]

— Douăzeci de minute.

Ieşă în stradă şi se [illegible] după Zilov [illegible] Aksionov pe un [illegible] care ieşită din curte [illegible] urmărească pe Zilov.

[illegible] intrarea în clădirea gării [illegible] dea în foc în [illegible]

[illegible]

[illegible] trecu [illegible] roului încă o dată. Un tren care [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] pe o stradă, [illegible] pe [illegible]. Dar [illegible] mașinii [illegible] erau de culoare verde și își dădu seama cât [illegible]

[illegible]

Primul lucru ce-l văzu fu o mașină verde pe [illegible] avea un pasager în spatele său. Vesenin era sigur că asta era mașina ce-o căuta. Nu greșea.

[illegible]

de seară de la vila unde plecaseră

[illegible]

măcar nu se uita la ceas.

[illegible]

la doi pași de el

— Noroc, prietene! spuse Gureev înimos și-l cuprinse pe după umeri.

[illegible]

[illegible] Pe [illegible] la locul [illegible] [illegible] [illegible]

CAPITOLUL 24

Cînd ajunseră la vilă, Zilov, Gureev și Leonov intrară ... la bucătărie. La masă se vorbea despre toate, în afară ... de misiune. Discuția era condusă de Gureev și reieșea clar ... nu se grăbea să înceapă ; hotărîse probabil să-i asculte mai ... pe cei doi. Totuși, nici Zilov, nici Leonov nu-i păreau ... Treptat, au abordat subiectul principal.

Zilov propuse un toast pentru sosirea fără peripeții a lui ...

— Nu, băieți, eu vreau să beau întîi pentru voi, protestă ...ev. Urmă o pauză lungă. Voi fi deschis, spuse el în cele ... urmă. Vă cunosc de o bună bucată de vreme. În tine ... n încredere, Leonov. Pentru mine nu păreai destul de ...ios, și despre asta am raportat superiorilor noștri. Dar con- ...t că m-am înșelat. Nici în tine, Zilov, n-aveam încredere deplină, deși te consideram băiat de ispravă. Lucrul important ... că ați întrecut așteptările noastre. Vreau să beau pentru ...ccesul vostru, care a fost deja lăudat de șefii noștri. Noroc !

Leonov propuse un toast pentru ofițerii lor superiori.

După al cincilea pahar, Gureev era vădit schimbat. Ori votca își făcea efectul asupra sa, după încordarea zilelor tre- ...le, ori devenise el însuși cel de odinioară: meschin și nein- ... față ...

— A fost grea traversarea liniilor frontului ? întrebă ... Leonov

— Bineînțeles că n-a fost ușor. Dar am trecut p
în viața mea. Odată m-am ascuns într-o mlaștin
git, în mocirlă, cu ciinii pe urmele mele. Singurul lu
t.ilor noștri.

Ciocnîră paharele. Apoi se lăsă tăcere. Și din nou v
Gurrev

vacanță, trimițînd mesaje, care nu sunt decît o grămadă
minciuni.

— Nu sîntem mincinoși, replică Zilov guturai.

— Poftim ?

— Am spus : nu sîntem mincinoși ! repetă Zilov cu v
mai tare

— Perfect, nu te supăra. Singurul motiv pentru care a
spus așa, este că eu sînt altfel. Prefer să arunc p
sau să sucer pe oricine se
instalații importante
O acțiune de-a lui
acțiunile voastre dintr-un an.

cînd se
— Haideți, băieți ! Sculați-vă !
În timp
— Să destup altă sticlă ? întrebă Leonov.
— Nu, astăzi

mesaj, după ce semnați numele vostru conspirativ, trebuie să
aveți patru puncte. Asta va însemna că totul este în ordine
și că nu sînteți urmăriți. E clar ?

— Da. Pînă aici e limpede, răspunse Altenia mai
rești pentru noi ?

— Ne putem întîlni, dar nu merg decît eu la întîlnire,
pentru că numai cu mine ține legătura.

— Foarte bine. Eu și Leonov o să te așteptăm de o parte

fiecare :

foane şi acordeoane

La 11,30, în spatele tejghelei [illegible]. Aceştia erau Vesenin şi Cuvihin. Apoi [illegible]. Unul, îmbrăcat ca feroviar, trebuia să joace rolul [illegible] pe care Zilov, chiparîle, îl recrutase. În sfîrşit, [illegible] ca lucrurile să pară şi mai naturale, intrară şi [illegible] după cumpărături

Gureev şi Leonov rămaseră lîngă uşă, iar Zilov se [illegible] spre „feroviar". Cînd să iasă împreună din magazin, Gureev întoarse să-i urmeze, dar cei doi „cumpărători" care [illegible] cară asupra lui şi, în cîteva clipe, Gureev se afla cu [illegible] maşină.

— Direct la centrală, ordonă Vesenin şoferului

„Zille" către Saturn

„Am aşteptat la locul întîlnirii în fiecare seară [illegible] s-a arătat. Ce s-a întîmplat? Zilov are nişte complicaţii de [illegible]. Mi-e teamă să chem doctorul. Noaptea are temperat mare. Camerul n-a venit. Ce facem? «Zille»".

Saturn către „Zille"

[illegible] obţii nişte medicamente de la farmacia situată la o [illegible]

„Zille" către Saturn

[illegible] informaţii [illegible] pe [illegible] [illegible] [illegible]

„Te informăm că ți s-a acordat Medalia de A[illegible] raj. Zilov a fost decorat post-mortem. Aceasta e[illegible] muncii voastre. Felicitări. Mulțum[illegible]. H[illegible] peste cîteva zile. Va aduce bani pentru tine și echip necesar pentru Busarov. Informează-ne de locul propus întîlnire. Salutări. «Doctorul»".

„Zile" către Saturn

„Mulțumesc pentru onoarea ce mi s-a acordat. Nu va alt om ca Zilov. Întîlnirea ar putea avea loc la gara suburba: Udelnaia, întrucît mi-e greu să părăsesc vila pentru mai vreme. Cel mai bun moment este după ce se întunecă, în orele douăzeci și unu și douăzeci și două «Zile»".

Saturn către „Zile"

„Timpul și locul au fost acceptate. Vom comunica mîine sau poimîine. Între timp, odihnește-te. Nici un cont afară de Busarov. Salutări «Doctorul»".

Cinci zile mai tîrziu, Leonov s-a întîlnit cu noul său pe tener, Gusev. Acesta era un bărbat posac, între două vîrste fost arestat chiar în ziua sosirii sale.

Jocul a continuat.

PARTEA A TREIA

LUPTA CONTINUĂ

CAPITOLUL 25

[illegible]

[illegible]

În ce a privește pe Kravțov, acesta fu invitat în biroul lui Kleiner pentru a fi felicitat cu ocazia cooptării sale printre membrii serviciului său. Totodată, Kleiner i-a înmînat suma de 50 de mărci, drept recompensă pentru serviciile aduse.

— Și vă rog să nu vă simțiți ofensat, a adăugat Kleiner, fiindcă astăzi la adunare n-a fost menționat numele dumneavoastră. Continuați cu ceea ce ați început atît de bine. Noi vă vom pune la dispoziție, în acest sens, un grup operativ special compus din cinci oameni. Maiorul Berg, care știe rușește, va fi, formal, șeful grupului. Am spus formal, pentru că, de fapt, dumneavoastră veți fi cel care va conduce toate acțiunile grupului. Grupul se va numi, în mod conspirativ, „Diamant". Vă doresc mult succes !

— Vă mulțumesc, răspunse Kravțov cu modestie. Voi face tot ce depinde de mine

Babakin era omul din umbră al grupului „Diamant". Dacă nu ar fi fost el, Kravțov nu ar fi cîștigat niciodată încrederea lui Kleiner. În lunile de cînd lucra ca mic comerciant, Babakin reușise să cunoască cîțiva dintre cei care prădaseră orașul în timpul evacuării și-și schimbau lucrurile furate pe aur sau bi-

ui Babakin, a executat mai multe operații. Dar nu toate obiec-

oi Hormann. Pe inginer această activitate îl interesa atît de

ca interpret și, uneori, și ca șofer. Așa a reușit Savușkin să afle că pe aerodrom

se afla la

206

banchet în cinstea predării comerciului acestuia, pentru a putea pleca devreme la Minsk, unde primise ordin de transbordare pe calea ferată la Savușkin să dea alarma.

La cîteva minute, geamantanele lui Hormann se aflau în mașină. Automobilul demară pe întuneric, se întoarse pe jumătate spre aerodrom, apoi o luă către sud. Hormann, pe bănci, complet îmbrăcat, aprinse farurile.

— Stingeți-le ! îi strigă Savușkin în ureche, dar inginerul părea surd; continuă să gonească cu toată viteza, cu farurile aprinse. În cele din urmă, Savușkin reuși să le stingă.

Întunericul se ridica în fața lor ca un zid negru. Hormann apăsă cu piciorul pe frînă, proiectînd geamantanele, ce erau îngrămădite pe bancheta din spate, în capul lor. Înjură și coborî. Savușkin îl urmă. Erau la vreo cinci kilometri de aerodrom. Pe cer huruiau avioanele, exploziile se succedau una după alta. Dar, acum zgomotul era surd și semăna cu tunetul unei furtuni din depărtare.

— Este destul de rău, Woldemar, spuse cu tristețe Hormann. Cît se poate de rău. Trenul care transporta tunurile antiaeriene pentru aerodrom, cu cinci zile în urmă, n-a mai ajuns la destinație. Sau au fost însușite de vreun comandant neamț, pe drum, sau au fost capturate de partizani.

Savușkin nu răspunse. Se prefăcu că este prea înspăimîntat ca să se mai poată gîndi la ceva.

Își continuară drumul.

Se lumina bine de ziuă cînd, în sfîrșit, se aflau la Minsk.

Au dus imediat geamantanele la un hotel. Hormann, desfăcînd o sticlă cu romul său favorit, spuse :

foarte important.

Încetul cu încetul, Savușkin află că Hormann fusese numit

director tehnic al tuturor construcţiilor de apărare din B[illegible]

— Ai documente în regulă, maşina mea la dispoz[illegible], eşti în serviciul meu, ai tot ce-ţi trebuie pentru ca să te ocupi de afaceri. La Gomel, la Borisov, la Vitebsk, la Minsk p[illegible] lucruri bune. Vom avea mulţi bani. Înţelegi ?

Astfel, zona unde trebuia să fie construită viitoarea linie de ap[illegible] [illegible] Sat[illegible] [illegible] în seamă că se [illegible] pl[illegible] [illegible] [illegible] [

felul cum era rezolvată, [illegible] om era trimis ori în teritoriul [illegible] tor, ca agent al Serviciului de spionaj german, ori înapoi în țară.

Rudin avea datoria să trimită cît mai mulți oameni în capcana școlii de spionaj. Totuși, trebuia să fie prudent, deoarece oamenii erau verificați și reverificați la [illegible]

El prezenta un raport oral și o scurtă referință pentru fiecare [illegible] care apoi le trimitea lui Martov, iar de la el luau drumul Moscovei. Dar Rudin a făcut și mai mult: a încercat să descopere nu numai identitatea diverșilor agenți, ci și misiunile cu care erau trimiși în teritoriul sovietic, locul și timpul cînd trebuia să treacă frontiera. Pentru a face acest lucru avea nevoie, într-un fel sau altul, de Vogel. Trebuia să facă totul să se apropie de el. Dar chiar de la început a făcut o greșeală care ar fi putut fi evitată dacă Androsov nu l-ar fi descris pe Vogel ca încarnarea nazistului tipic. Prima tatonare pe care o făcu a fost încercarea de a-l fata

— Dumneavoastră faceți aici o treabă extraordinară și mă surprinde că nu vi s-a acordat un grad mai mare, îi spuse Rudin

Vogel îl privi cu atenție și replică :

— Gradul nu este nimic mai mult decît un adaos la numele unei persoane. El nu-i sporește inteligența. Zîmbi rece. Uneori îi scade din valoare, dacă se întîmplă să nu-l onoreze cum trebuie

— Dar aici sînt oameni care lucrează mai puțin și au grade mai mari. Nu pot să pricep

— Într-o afacere ca a noastră, jucătorul face socoteala după ce jocul s-a terminat, răspunse Vogel cu gravitate. [illegible] Joc generalii și agenții au șanse egale. Succesul este determinat de capacitatea fiecăruia în parte.

Rudin observă, atunci, că Vogel nu era chiar așa cum îl descrisese Androsov

[illegible]

[illegible] fumul cu violență. Pe [illegible] îl atinse [illegible] Rudin și șopti

— Cu tot farmecul Sare: [illegible] credeți [illegible] să petrecem seara la cinematograf?

— Sînt cu totul de acord!

Părăsiră clădirea și se îndreptară spre centrul orașului. Era [illegible] de primăvară [illegible] stele. Pe străzi nu era suflare de om, singurul sunet care se auzea fiind zgomotul surd al cizmelor soldaților.

Patrulele îi opreau ici și colo, luau poziția de drepți și se grăbeau să plece, îndată ce descopereau cine erau.

— Sînt sătul de toată această vigilență, spuse Vogel după ce îi acostă încă o patrulă. Să mergem în parc. Acolo am o bancă favorită.

Curînd stăteau lîngă un mic lac artificial, sub un pin înalt, care scîrțîia în bătaia vîntului.

— Îmi place să ascult cum trozește acest copac, începu Vogel. Pare că scîrțîie de bătrînețe, dar privește cît de puternic este. Există mulți bătrîni ca el. Ei supraviețuiesc multor oameni mai tineri, dar ei scîrțîie și gem, încît oricine poate să vadă cît de bătrîni sînt și-i respectă. Apoi întrebă fără a face pauză : Ce părere aveți despre film ?

— Prea multe nu sînt de spus. Personal, cred că a fost în-

— De ce ?

— Păi, un film despre Ceaikovski este un film despre Rusia. Se pare că regizorul nu-l cunoaște nici pe Ceaikovski, nici Rusia. De aceea a recurs la aceste nimicuri sentimentale. Ce importanță are dacă Ceaikovski a fost ferit în viața personală sau nu ? Ce contează, este muzica sa.

— Sînt de acord. Munca noastră este în unele privințe ca în acest film. Acționăm în Rusia, dar nu ținem seama de condițiile ei specifice. Ca să vă spun adevărul, încă nimeni nu știe care sînt ele.

Rudin nu spuse nimic.

— Sper că nu vă deranjez dacă vă pun o întrebare ?

Rudin dădu din cap.

— De ce ați venit la noi ?

— Există multe motive, răspunse Rudin cu ușurință, dar împrejurările au grăbit procesul principal.

Tu ești sînteți german și trebuie că vă vine greu să vă supuneți lui Androsov.

[illegible] este un om care a venit la putere, neavoastră, într-o bună măsură, în anumite împrejurări.

- Da, cunosc cazul lui

— Cred că Androsov este demn de încredere.

— Este, dar mă întreb ce s-ar întîmpla cu el dacă s-ar schimba împrejurările

— Care împrejurări ? întrebă Rudin, străduindu-se să-și ascundă orice gest care ar fi putut însemna curiozitate

Cursul războiului, de exemplu

Nu. Dincolo nu poate spera la nimic. Singurul lucru ce-l poate aștepta de partea cealaltă este plutonul de execuție.

– Sînteți căsătorit ? întrebă Vogel.

— Nu

— Eu sînt, spuse Vogel pe gînduri, și nu-mi place să trăiesc despărțit de soție

— De ce nu aranjați să vină aici ? Cred că vi s-ar permite, nu ?

Vogel rămase copleșit

— Cum aș putea ? Soția nu știe în ce condiții lucrez eu aici. Azi am primit o scrisoare de la ea. Îmi spune să nu întîrzii [illegible] făcut la Paris. Vogel chicoti. Puteți să vă imaginați care este impresia ei despre viața de aici ! Ea a crescut într-o familie în care i se servea cafeaua de dimineață la pat

— Este dintr-o familie de oameni bogați ?

— Foarte bogați. [illegible] considerau că sînt nou [illegible] ar bogații [illegible] Astă [illegible]

— Ce fel de dezastru ar putea să existe ? Nu sînteți pe [illegible] frontului. În cel de-al treilea război veți întoarce armele și veți trăi fericiți tot restul vieții. Și veți servi în fiecare dimineață cafeaua la pat. Sună minunat, desigur.

Vogel se întoarse spre [illegible] - Cred în [illegible] - Cred în [illegible] [illegible] Dar, în [illegible] [illegible] [illegible]

— De ce nu ? întrebă Rudin cu o voce rănită. Cînd m-am predat, eram gata să înfrunt orice risc, pentru același motiv.

— Vă cred, încuviință Vogel încet și adăugă apoi cu voce brutală: Dar noi vom merge cu Führerul pînă la capăt, în timp ce dumneavoastră ați putea să blestemați ziua cînd ați început să lucrați pentru el. Vă rog să nu protestați. Vorbesc sincer și n-am nimic personal împotriva dumneavoastră.

După o pauză, Rudin zise :

— Și mie-mi place să fiu sincer. Am încredere deplină în victoria puternicului Reich și niciodată n-am avut un singur gînd despre vreun dezastru posibil. Nu știu de ce, dar dumneavoastră erați singura persoană de aici cu care mi-ar fi plăcut să fiu prieten. Iar acum, dumneavoastră să fiți cel care să-mi spună... Nu vă puteți imagina...

— Cred că m-ați înțeles greșit, îl întrerupse Vogel repede, pentru a-l împiedica pe Rudin să vadă cît de neliniștit era. Spun drept că mi se pare ciudat ca un om abia venit în rîndurile noastre să mă suspecteze, pe mine, membru al Partidului Național Socialist din 1935, ofițer de încredere și cu experiență al Abwehrului ! Eu neloial ! Nu sună nostim, domnule Kramer ? Vogel se sculă de pe bancă. Să mergem acasă, am să vă servesc cu niște coniac franțuzesc minunat.

— Sînt totdeauna gata pentru un pahar de coniac, replică Rudin vesel.

Vogel avea două camere lîngă biroul său, într-o clădire de [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] mașina la [illegible] din emulație [illegible] care erau înșirate de-a [illegible] pe [illegible] [illegible] cererea lui Vogel, sări în picioare

- Stai, stai, Wilhelm, zise Vogel amabil. Este ceva urgent?

Omul se uită la ceasul de perete și răspunse

Primul cortegiu radio va trece pe teritoriul [illegible] peste o oră și [illegible] și trei de minute.

— Cine-i de serviciu la noapte?

— Grupa lui Maxfeld.

[illegible]

Vogel deschise ușa de fier [illegible]

- Vino,

Trecură printr-o încăpere care, evident, era camera de lucru. În ea se aflau un birou mare, două seifuri și un dulap. Ușile dulapului erau sigilate în trei locuri. Trecură în camera a doua, mai mică, care era ocupată pe jumătate de un pat vechi de mahon. Pe masa rotundă, acoperită cu o față de masă brodată, era o fotografie mare a unei femei tinere și frumoase.

— Aceasta este Renata mea, explică Vogel cu încîntare, în timp ce lua o sticlă și două pahare de pe un șervin.

Se așezară la masă și Vogel turnă băutura.

— Pentru a clarifica situația, propun să bem întîi pentru victoria germană.

Bău paharul pînă la fund.

Rudin sorbea cu înghițituri mici.

— E grozav! spuse Rudin cu respect.

— Țineți legătura cu mine, domnule Kramer, și veți bea deseori așa ceva în primăvara aceasta. Mi-am adus toată provizia de la Paris.

[illegible] toasta pentru [illegible]

— Știți, nu pot să-mi imaginez altfel de muncă în afara [illegible] domnule Kramer [illegible]

[illegible] Chiar [illegible] [illegible] [illegible]

— Ce vreți să spuneți ?

— Asta înseamnă că nu mai este folositor la Secția a [illegible] taj și, dacă îl prinde, îl interesează. Așa propunea Müller de cînd cu infiltrarea la seară de masă și-a schimbat părerea. Müller este denumit portul Secției a doua, dar nu trebuie să desperăm. Atîta timp cît este Sombach aici, adevărata muncă spionaj va continua.

Era după miezul nopții cînd Rudin plecă, în sfîrșit, din camera lui Vogel, foarte încîntat de întorsătura ce o luaseră lucrurile

CAPITOLUL 27

Kravțov se afla într-o situație foarte delicată. Cînd se discutase, inițial, planul activității grupului lui Martov, se propuseseră mai multe variante prin care să atragă interesul Gestapoului asupra sa. Una dintre acestea era „Munca în rîndul tineretului din teritoriul ocupat".

Kravțov jucase această carte cu ocazia primei întîlniri cu Kleiner. Acesta din urmă a apreciat propunerea lui Kravțov ca fiind interesantă

Gestapoul a hotărît deschiderea unui club pentru tineret, iar Kravțov a fost numit organizator. Aceasta se petrecea în perioada în care Martov hotărîse să-i trimită în ajutor pe Dobrinin, devenit disponibil prin „dezintegrarea" detașamentului de partizani Zadvinski. El a fost „recrutat" ca agent de

[illegible] propus ca primă sarcină să cunoască tinerii. Dobri-

Kleiner a aprobat planul lui Kravțov și i-a spus că va trece

clubul ofițerilor, constituiau atracția principală

Cînd sosi Kleiner, în hare[illegible] seara aceea [illegible] a cărei eră acest bărbat [illegible] i-a făcut semn să se îndrepte spre ușă.

Ajunși în stradă, au dat colțul și s-au oprit.

— Magnific, spuse Kleiner. Atît de mulți tineri au [illegible] prima seară! Nici nu credeam că sînt atîția în tot [illegible] mulțumesc, herr Konopliov. Fixează încă o asemenea serată pentru sîmbăta următoare, iar eu voi aduce și cîțiva reporteri. Mîine mi vei raporta cum a decurs serata.

Kleiner dădu mîna cu Kravțov și se îndreptă spre mașină.

Cînd Kravțov se reîntoarse la club, tinerii se mutaseră din sala de dans în sala de conferințe, unde se desfășura un concurs [illegible] „cine știe cîștigă". Se așeză în ultimul rînd.

Atențiune, atențiune! strigă Dobrinin de pe scenă. Urmează a treia întrebare: Cine au fost Minin și Pojarski? De ce li s-a ridicat un monument în Piața Roșie? Aveți un minut de gîndire. Se uită la ceas și se îndreptă spre culise.

„E nebun" se gîndi Kravțov, regretînd că nu a verificat [illegible] înainte întrebările lui Dobrinin. Acum însă nu se mai putea face nimic, întrebarea fusese pusă. În sală se auzea un murmur continuu, în timp ce băieții și fetele se consultau. În sfîrșit, cineva ridică mîna în semn că este gata să răspundă.

[illegible] spuse:

— Să ascultăm răspunsul.

[illegible] o voce gravă, ca și cum ar fi răspuns la școală:

— Evenimentul s-[illegible] datorii polonezi năvăliseră în Moscova [illegible] Tau din [illegible] [illegible] [illegible]

Germania. In același timp, vrem să pregătim un grup de vreo sută de tineri dintre cei mai destoinici, pentru a forma un detașament special subordonat Gestapoului. Ai ascultat ultimele știri din Caucaz?

— Nu.

Pe Kravțov îl șocă puțin cele ce avea să audă.

— Se spune că un grup de partizani capturați a fost executat de un detașament format din localnici. Poți lesne să-ți imaginezi de ce Berlinul consideră acest lucru ca fiind de cea mai mare importanță. Kaltenbrunner mi-a telefonat în mod personal ca să-mi spună asta. Cred că ar fi nimerit să începi alegerea celor mai destoinici băieți pentru a ne forma propriul nostru detașament

— Mi-e teamă că nu sînt cel mai potrivit pentru această treabă, spuse Kravțov, cu o prefăcută exagerată, și continuă să [illegible] Întrucît eu sînt rus, băieții nu vor avea încredere de[illegible]

Kleiner îl privi cu uimire

— Pare ciudat, herr Konopliov. Nu cumva lucrurile stau [illegible]

[illegible] o medalie din Germania

[illegible], voi face tot ce-mi stă în putință.

— Am încredere în dumneata, herr Konopliov, spuse Kleiner cu un aer solemn

[illegible]

În seara aceea, Kravțov și Dobr[illegible] Kr[illegible] nimic concret.

— Toți acești tineri sînt, la urma urmei, crescuți în anii puterii sovietice, spuse el, înfierbîntîndu-se; pur și simplu le spui ce au de făcut și nici unul nu se va duce în Germania sau să se înscrie în detașamentul de execuții.

În noaptea aceea au pregătit pentru Moscova un raport de[illegible] asupra acestei sit[illegible] [illegible] [illegible] [

[illegible] pentru serviciile aduse Germaniei.

Colonelul se îndreptă spre masă. În mînă purta o cutie albastră, în care se afla medalia.

— Herr Konopliov, faceţi un pas înainte, spuse Kleiner.

Kravţov înainta.

— Îţi înmînez această medalie din partea armatei, începu colonelul cu o voce aspră şi monotonă. Mărturisesc că o fac cu o deosebită plăcere. Înaltul comandament îţi mulţumeşte pentru [illegible] armata a [illegible] în dumneata un ajutor de nădejde în toate acţiunile sale dificile.

Îi strînse mîna lui Kravţov şi-i prinse medalia pe piept. Toată lumea aplauda, iar fotografii îl fotografiau.

— Doriţi să spuneţi ceva? întrebă Kleiner.

— Da, aş dori să spun cîteva cuvinte. Kravţov părea mişcat. Mă simt [illegible] printr-o activitate viitoare şi mai bună.

Micul său discurs a avut succes. Toată lumea a aplaudat îndelung.

— Herr Konopliov, spuse Kleiner, va primi acum o nouă şi importantă misiune. Îi doresc să aibă tot atît de mult succes în aceasta, cum a avut şi în cea precedentă.

[illegible] Germania [illegible] [illegible] [illegible]

CAPITOLUL 25

Seara pe care Rudin şi Vogel au petrecut-o împreună a contribuit mult la îmbunătăţirea relaţiilor dintre ei. Vogel a început să-l consulte pe Rudin în diverse probleme legate de agentură şi, în cele din urmă, acesta deveni un fel de consilier al său.

De exemplu, o dată a fost sculat cu noaptea în cap de către un trimis al lui Vogel şi dus la camera radistului. Cînd a ajuns aci, Vogel l-a întîmpinat plin de veselie şi i-a spus:

— Ei, dar arăţi ca o epavă. Ia loc. Am să-ţi dau ceva care o să te mai trezească. Agentul despre care ţi-am vorbit ne-a trimis o informaţie extrem de valoroasă. A recepţionat ordinul pe care l-am dat tuturor agenţilor de a descoperi locuri importante unde să se comită sabotaje.

Rudin citi mesajul pe care i-l înmînă Vogel. „În legătură cu ordinul «Unu plus doi», sugerez următoarele: locuiesc exact vizavi de clădirea Comitetului sovietic pentru radio. Fereastra mea dă spre o încăpere mare, situată la etajul doi. Aceasta apar-

[illegible]

ferastră. Îmi va veni foarte uşor să-l împuşc. Ce părere aveţi? Răspuns".

[illegible]

Lui Rudin îi dispăru somnul pe loc. Mintea îi lucra cu repeziciune.

— Nu cumva are imaginaţia prea bogată? întrebă Rudin.

[illegible]

[illegible] nostru viața pentru el? La urma urmei, poliției n[illegible] să constate de unde s-a tras.

— De acord cu tine.

— Dacă, totuși, trebuie făcut ceva, cred că ar trebui [illegible] nu-i va fi prea greu să facă asta.

— Nu prea se pricepe la astfel de acțiuni.

[illegible] importantă a fost ucisă. Dar așa, [illegible] nică în însăși inima Moscovei, [illegible] dacă pagubele nu vor fi prea [illegible] pre asta. Efectul moral va fi uimitor

În timp ce vorbea, [illegible] pra acestei chestiuni [illegible] pune. Și nu era pr[illegible]

Vogel tăcu o cl[illegible]

[illegible] importantă a fost ucisă. Dar așa, [illegible] nică în însăși inima Moscovei, [illegible] dacă pagubele nu vor fi prea [illegible] pre asta. Efectul moral va fi uimitor

În timp ce vorbea, [illegible] pra acestei chestiuni [illegible] pune. Și nu era pr[illegible]

Vogel tăcu o cl[illegible]

— A[illegible]

CAPITOLUL 20

Kravţov făcea tot ce depindea de el pentru a sabota acţiunile Gestapoului în rîndul tineretului. Numărul celor care veneau la adunări era din ce în ce mai mic. Ultima adunare cu tinerii care doreau să meargă în Germania a trebuit să fie amînată, pentru că nu veniseră decît patru băieţi, dar şi aceştia s-au făcut nevăzuţi cînd şi-au dat seama că nu mai erau şi alţi amatori. Această acţiune fusese pusă la cale de Comitetul de partid ilegal, iar tinerii selectaţi de Kravţov şi Dobrinin nu au înşelat aşteptările.

Kleiner a ordonat imediat o verificare la zece adrese, pentru a vedea de ce nu veniseră tinerii la adunări. La nouă dintre ele nu a fost găsit nici un tînăr. Unul plecase să-şi viziteze unchiul, altul se dusese după cartofi într-o regiune învecinată etc. Într-un cuvînt, dispăruseră toţi. Din zece, unul singur a fost găsit, dar şi acesta avea „febră tifoidă"

Kleiner l-a convocat pe hauptsturmführerul Berg, care răspundea de munca cu tineretul, şi pe Kravţov

— Credeţi într-adevăr că acestea sînt motivele : cartofi, [illegible] tifoidă ? întrebă Kleiner cu un ton aspru.

— Este foarte posibil.

— Dar nu credeţi că este foarte posibil ca şi comuniştii să [illegible] chiar sub nasul dumneavoastră ? se aplecă el peste birou. [illegible]

— [illegible]

[illegible]

bannführer, sînt juste.

— Interesant ! Şi, mă rog, de ce credeţi asta ?

— Pentru că nu pot găsi altă explicaţie.

— Logic. Foarte logic, făcu o grimasă Kleiner. Vă felicit, domnilor. Comuniştii trebuie să vă fie recunoscători pentru miopia şi stupiditatea dumneavoastră. Va trebui să verificăm mai profund activitatea pe care o desfăşuraţi. Să-mi prezentaţi fiecare cîte un raport al întregii activităţi. Vă avertizez că această insolenţă nu va rămîne nepedepsită. Dumneata, Berg, poţi pleca, iar dumneata, Konopliov, mai rămîi o clipă. Dacă ai şti cîte speranţe îmi puseserăm în dumneata, continuă el cînd rămaseră singuri. Dumneata, mai mult ca oricine, trebuia să simţi imediat că aici este mîna comuniştilor. Dumneata cunoşti metodele lor. Pare foarte suspect, herr Konopliov, că n-ai făcut-o.

— Herr obersturmbannführer, protestă Kravţov cu blîndeţe, eram sigur că nu a mai rămas nici urmă de comunist pe aici după un an de ocupaţie

— Nu va mai rămîne mult timp, bătu Kleiner cu pumnul în masă. Nu va mai fi nici urmă de ei. Îţi garantez. Dar treaba asta cu tineretul este opera lor. Sînt sigur de asta.

— La început, spuse Kravţov calm, au răspuns chemării noastre foarte mulţi tineri. Dar a fost de ajuns să se strecoare printre [illegible]

să submineze întreaga campanie

— Nu te necăji, vom pune mîna pe ei în timpul raziei noastre. Ce-ă le pară rău, Kleiner îşi aprinse o ţigară. Ce veşti ai [illegible] execuţie ? Sper că nu avem necazuri şi cu acela

[illegible] pregătit să răspund pentru misiunile mele, [illegible] Kravţov calm, ca şi mai înainte.

— Nu uita că eşti unul dintre cei care te-ai oferit voluntar să lucrezi pentru noi.

— [illegible]

— Bine, am să-i comunic lui Grünweiss să vină acolo. Altfel [illegible]

[illegible] să pe herr Grünweiss să continue

— Bine. Dar ţine minte că, în faţa mea, dumneata răspunzi pentru tot.

Kravţov înclină uşor din cap

În seara aceea, Kravţov se întîlni cu Babakin.

— Spune-i lui Martov că poimîine se decide. Dacă detaşamentul se formează, voi fi trasă la răspundere în faţa partidului ; dacă nu, nu ştiu ce-mi va face Kleiner.

— Altceva ?

— Judecînd după o frază spusă de Kleiner la întîmplare, [illegible] comunişti. Ai grijă să raportezi asta.

— Firește că voi raporta

În ziua stabilită se strînseră în sala de conferinţe vreo sută de tineri. Erau cuminţi şi-l urmăreau cu privirea pe Kravţov. Acesta se afla pe scenă şi purta o discuţie cu un ofiţer pe care [illegible] bărbi. Era mai înalt de 1,80 m, iar mîinile şi degetele sale erau [illegible]

— Atenţiune ! strigă Kravţov. Şefii de grupe să facă apelul !

Kravţov a ordonat să se facă apelul pentru a crea o tensiune şi mai nervoasă în rîndul tinerilor. Acum putea sesiza cum întîrzierea înscrie frica pe feţele lor; aceştia schimbau între ei priviri speriate şi se întrebau cu mirare ce va urma.

Şeful de grupe au raportat că lipsesc şapte băieţi. Kravţov nu s-ar fi putut aştepta la mai mult. Grupele erau formate din tineri abandonaţi într-un oraş necunoscut. În timp de război, care nu aveau casă, familie sau prieteni. Probabil că acesta era factorul ce, mai important care i-a adunat pe toţi laolaltă Printre ei se aflau şi cîţiva delincvenţi.

Kravţov se ridică şi-şi începu discursul.

Aceasta este un moment crucial din viaţa voastră Astăzi porniţi pe un drum cu totul nou. Făcu o pauză şi apoi, imitînd gesticulaţia lui Hitler, urlă : Trebuie să ştiţi că istoria nu a fost niciodată făcută de către laşi şi molii. Istoria este făcută de către eroi adevăraţi, de către militarii armatei germane şi ai Gestapoului. Apoi, reluîndu-şi stilul său concis, continuă : Comandantul Gestapoului din localitate, obersturmbannführerul Kleiner, are încredere în voi. Iată de ce astăzi este o zi de neuitat din viaţa voastră

Pe feţele speriate ale tinerilor, Kravţov citea o singură întrebare : „Ce legătură are Gestapoul cu toată treaba asta ?".

Ridică din nou vocea

Aţi căzut de acord să prindeţi hoţi, dar cel mai mare [illegible] lui Hitler şi al Germaniei nu sînt hoţii, ci comuniştii şi lacheii lor

[illegible]

a şu se uite unul la altul. Apoi începură să şuşotească. Murmurul vocilor lor [illegible]

[illegible] executaţi în numele [illegible] Cinstea şi gloria vă aşteaptă.

Kravţov se opri

Prima breşă fusese făcută : băieţii erau speriaţi de moarte.

– Acum fiecare dintre voi [illegible] să fie un adevărat viteaz al Germaniei [illegible] pe Sonderkommando [illegible] pe front, apoi. Aceasta va fi [illegible] Germaniei. Cruciada [illegible] acestei ţări, [illegible] pînă [illegible] Este [illegible] pentru [illegible] Germaniei, [illegible] I [illegible] pentru [illegible]

Grünweiss se ridică alene. Întinzîndu-se în sală fără să clipească, el spuse :

— Cred că herr Konophov a explicat cît se poate de bine cum stau lucrurile. A vorbit foarte bine, mai bine decît aş fi vorbit eu. Nu sînt un specialist în oratorie. Specialitatea mea este să reduc la tăcere pe oricine se împotriveşte Germaniei Comuniştii au strîns multe valori materiale. Aş vrea să vă spun că toate acestea vă aparţin. Am cîţiva subordonaţi care şi-au început ceva avere şi acum îşi cumpără case în Germania

Acestea fiind zise, Grunweiss îşi reluă locul şi-i spuse lui Kravţov să facă o listă cu cei ce doreau să se înscrie în Sonderkommand

Kravţov reuşise să-l convingă pe Kleiner ca tinerii să se înscrie în mod voluntar, tocmai pentru a avea un simţămînt mai mare de responsabilitate. Acum Kravţov bătea cu creionul [illegible]

— Atenţiune ! Toţi cei ce doresc să se înscrie în Sonderkommand să se ridice în picioare.

Tinerii parcă îngheţaseră pe scaunele lor. Nici unul nu se mişcă. Mai trecu un minut, dar nimeni nu se ridică.

— Ei bine ? spuse Grünweiss, nolbindu-se la cei din sală şi bătu cu pumnul în masă.

Apoi un tînăr din primul rînd se ridică. Kravţov îl recunoscu. Era un infractor cunoscut. Era acelaşi Anatoli care tratase cu Hormann angajarea lui Savuşkin.

— Aș dori să pun o întrebare spuse el repede, temîndu-se să nu fie înțeles greșit. Ce se va întîmpla acelui care nu se va întoarce ?

— Va trebui să ne gîndim serios la munca, spuse Kravțov, cu glas tare.

— Atunci avem nevoie de timp să ne gîndim serios, spuse Anatoli, lingîndu-și buzele. Nu ne-am gîndit că este vorba de o muncă atît de importantă. Ne dați timp de gîndire pînă mîine dimineață ? Vrem să dăm un răspuns sigur.

[illegible] serioasă, strigau tinerii.

Kravțov se uită la Grunweiss, care dădu din umeri și murmură :

— La dracu cu toți. Dă-le timp de gîndire.

— S-a făcut, zise Kravțov. Aveți timp de gîndire pînă mîine. Mîine dimineață, la 8 fix, ne întîlnim aici cu toții și să nu creadă cineva că se poate sustrage, că-i va părea rău pe urmă.

Băieții au dat buzna la ieșire. În cîteva minute sala era goală.

— Ce ziceți de treaba asta ? întrebă Kravțov.

Dar Grünweiss nici măcar nu se sinchisi să-i răspundă [illegible]

— Vreau să-ți spun cîteva vorbe, zise Anatoli cu un ton amenințător, și-l înghesui pe Kravțov [illegible]

— Nici eu nu am știut despre asta, răspunse liniștit Kravțov.

Minți, [illegible] la o parte și să fugi cu prada ? Crezi că noi [illegible] O să aștepți tu mult [illegible] Da a trăi, [illegible]

[illegible]

La un moment dat [illegible]

— Un singur cuvînt dacă scoți, s-a terminat cu tine, amenință Anatoli, în timp ce-și băga cuțitul în buzunarul jachetei. Apoi, se îndreptă spre biserică.

În dimineața următoare au venit doar doi băieți. Veniseră, probabil, pentru că le era frică să fugă așa cum au făcut ceilalți.

— Ieșiți dracului afară, țipă Kravțov la ei, cînd deveni clar că nu-și va mai face apariția nici un alt picior de tînăr. Apoi se duse să raporteze lui Kleiner.

Din fericire, Kravțov avusese bună inspirație să-l ia pe Grunweiss cu el. Îl convinsese pe maior să-l însoțească, pentru a confirma că făcuse tot ce i-a stat în putință și că nu avea de ce să fie blamat dacă băieții erau „lași".

Cînd Kleiner află vestea, îi năvăli sîngele în obraji de mînie.

— M-ați făcut de rîsul întregului Gestapo, răcni el. Am dat o telegramă la Berlin și am obținut aprobarea acestei acțiuni. Ce mă fac acum ?

— Nu cred că a fost greșeala mea, spuse Kravțov hotărît, uitîndu-se la Grünweiss pentru a-l sprijini.

— Da, el a vorbit foarte bine, confirmă acesta. Este inutil să vă faceți griji pentru dobitocii aceștia de tineri.

Nu vreau să [illegible] țipă Kl[illegible] dracului o misiune foarte importantă, dar voi avea grijă ca [illegible]

— Herr obersturmbannführer ! V-am spus de foarte mult timp că nu o să iasă nimic din toată povestea asta.

— Dar Konopjov mi-a asigurat că treburile merg bine, răspunse Kleiner, evitându-i privirea şi se uită fix la Kravţov. Crezi că n-ai uitat ?

— Am executat cu credinţă ordinele dumneavoastră, îl întrerupse Kravţov. Tot ce pot spune este că am împins prea mult lucrurile. Nu ne-aţi dat mai mult timp pentru a-i pregăti pe [illegible]

— Ajunge deocamdată. Lasă că descopăr eu ce se ascunde în spatele acestei chestiuni...

CAPITOLUL 30

Pe Rudin îl îngrijora faptul că Androsov slăbise foarte mult şi avea ochii tulburi. Se hotărî să poarte cu el o discuţie şi, după ce-l făcu o vizită la birou, îl invită la o scurtă plimbare.

Mult timp Androsov evită să i se destăinuiască, dar pînă la urmă spuse :

— Am descoperit că Müller, fără să aibă aprobarea lui Sombach, întocmeşte o listă cu numele şi adresele tuturor agenţilor noştri, pe care intenţionează s-o înmîneze Cartierului general S.D. Lista va fi dusă la Berlin de către căpitanul Noel. Acesta mi-a spus că Müller i-a acordat 10 zile permisie şi maşina unităţii ca să-l ducă pînă la aeroport. Bineînţeles că am dedus imediat despre ce era vorba. M-a rugat să-i găsesc un cadou frumos pentru soţia sa

— Putem să punem mîna pe această listă ?

[illegible]

întoarce la *Saturn* să ţi-o dau ţie.

Rudin tăcu un timp şi se uită cu coada ochiului la Androsov, care fuma nervos. Se apropiase mult de acest om, care era gata să se sacrifice numai pentru a se reabilita.

— Această informație este extrem de valoroasă, Mihai, spuse Rudin, adresîndu-i-se cu numele mic. Totuși, planul tău are două puncte slabe. În primul rînd, acesta nu este un plan care să fie făcut de un singur om. În al doilea rînd, nu contează nimeni nimic dacă mori tu. Hai să ne gîndim împreună. Crezi că va pleca Noel?

[illegible]

[illegible]

[illegible]

mativ 20 de km pe drumul ce ducea spre Minsk maşina se opri şi imediat se auzi o explozie care zgudui împrejurimile.

In seara aceea, pe la ora 10, Rudin ciocăni la uşa lui Androsov şi-i înmînă raportul la care lucrase aproape toată ziua. Acesta, care, spuse :

— Apropo, Androsov n-a venit să-mi aducă lista cu prizonieri. I-aţi dat cumva alte dispoziţii ?

— Nu. Unde este ? L-am sunat acum o oră, dar nu mi-a răspuns nimeni.

Rudin dădu din umeri.

— Caută-l imediat

- Am înţeles

Timp de o oră, Rudin îl căută pe Androsov cu consţiinciozitate. A dat o sumedenie de telefoane, s-a dus la popotă, dar eforturile sale au fost zadarnice

Singura informaţie pe care a obţinut-o a fost cea dată de ofiţerul de serviciu, care i-a spus că l-a văzut plecînd cu căpitanul Noel. Aceasta a fost tot ce i-a putut raporta lui Müller la telefon

— Nu există nici un pic de disciplină aici, urlă Müller în aparat. Imediat ce se întoarce, să-l trimiţi urgent la mine.

Dar Androsov nu s-a mai întors niciodată. În dimineaţa ur-

un automobil pe şoseaua ce ducea spre Minsk şi că, potrivit tuturor indiciilor, maşina aparţinea unităţii sale.

Sombach se duse direct în biroul lui Müller.

— Aţi trimis ieri pe cineva, cu maşina, spre Minsk ?

Faţa lui Müller se crispă

— De ce ? Ce s-a întîmplat ? întrebă el încet, încercînd să se comporte cît mai natural posibil.

bach pe şeful său ? I

oferindu-i şi maşina

plat ceva ?

Sombach

Müller se făcu alb ca varul

- Unde-a dispărut ?

- Nu prea departe

spre Minsk

Mai

Duminică

şinul, ajutat fiind de soldaţii care-l însoţiseră. Cînd, în cele din urmă, găsi încuietoarea distrusă a unei servietă, o puse în buzunar şi păru că-şi pierduse orice interes cu privire la accident. Apoi, recăpătîndu-şi sîngele rece, se urcă în maşină şi plecă. Lăsîndu-se pe spate în scaun, încercă să se gîndească, să descopere ce anume îl sîcîia. Deodată se ridică. Androsov îl însoţise pe Noel. De ce-l luase aghiotantul său pe Androsov cu el ? Situaţia trebuia lămurită. La întoarcere îl chestionă pe Rudin, dar acesta răspunse că nu ştia nimic. Apoi îl chemă pe Şoukin şi acesta răspunse la fel. Amiaza era aproape şi Androsov nu se mai în-

tapoul începu să facă cercetări. Din grupa de anchetă

mai tîrziu, Sombach primea de la agenţii Gestapoului următoarea

imobilizat un rus ziua în amiaza mare în cursul săptămînii precedente şi l-au executat ca trădător". Rapo

defunctului.

la tejgheaua lui Babakin.

— Cămăşi de stambă aveţi ?

a tejghea.

N-avem

trecură un bilet. Rudin îl luă şi se îndreptă spre ieşire

Mesajul spunea :

[illegible] desfăşurat cu succes. Este greu de apreciat valoarea datelor obţinute. Generalul Starkov a recomandat ca toţi participanţii la această acţiune să fie decoraţi. Care este situaţia acolo în prezent? Nu ar fi mai bine să întrerupi pentru un timp activitatea? Sarcina ta de acum înainte este să ne informezi cu privire la agenţii noi pregătiţi de Smersh. Mulţi dintre agenţii capturaţi lucrează pentru noi. Este foarte important de stabilit ce date de dezinformare sînt acceptate şi care sînt puse la îndoială. În ceea ce-l priveşte pe Şciukin, toate datele corespund. Soţia şi fiul său locuiesc în Barabinsk şi-l consideră dispărut pe front. În următoarele zile vom obţine de la ei o scrisoare pentru Şciukin. Totuşi, nu întreprinde deocamdată nimic. Androsov îţi trimite salutări şi-ţi mulţumeşte pentru tot ce ai făcut pentru el. Mine îl trimitem acasă. Toate cele bune, Martov".

CAPITOLUL 31

Cînd Hormann i-a spus lui Savuşkin că urma să fie numit director tehnic al tuturor construcţiilor militare din zona Centurii cenuşii exagerase, deoarece el se ocupa numai de instalaţiile din beton armat. Centura cenuşie era un proiect strict secret, despre care foarte puţini nemţi aveau cunoştinţă. Şefii de stat major ai armatei fuseseră asiguraţi că în viitorul apropiat urma să fie lansată o ofensivă generală victorioasă, plănuită de führer. Ei n-aveau de unde să ştie că undeva, departe în spatele frontului, se construia o centură de apărare.

În această zonă a plecat Hormann împreună cu Savuşkin într-o frumoasă zi de vară.

— Te iau cu mine, îi spusese Hormann, pentru că acolo va trebui să vorbesc cu o serie de ruşi.

Misiunea lor dură patru zile, timp în care Savuşkin reuşi să facă o hartă a Centurii cenuşii. În seara celei de-a cincea zi se întoarseră în oraş, iar noaptea Savuşkin dispăru. Nu ştim ce a crezut Hormann despre dispariţia lui Savuşkin sau dacă a încercat vreodată să-l înlocuiască pe cel care-l aproviziona cu lucruri de valoare.

Cea mai mare parte a drumului, Savuşkin a făcut-o cu mo-

[illegible]

ştia parola, trebui să aştepte pînă ce veni schimbul. Noul sosit îl conduse pînă la comandant.

— Aşa-ţi trebuie, speculantule, se amuză Martov, după ce văzu cum era escortat.

Savuşkin îşi scoase haina, îi rupse căptuşeala şi scoase o bucată de pînză albă, pe care o aşeză pe masă, în faţa lui Martov.

[illegible] atenţie [illegible] exclamă:

[illegible] părerea de prost [illegible] Dar mai [illegible] este o treabă [illegible] extraordinar. Îţi mai [illegible] Cu pasta asta [illegible] mă pot [illegible] tot! [illegible] la revedere lui Hermann?

— N-am mai avut timp.

[illegible] Scarpa [illegible] vedere. Izbucniră amîndoi în rîs.

[illegible]

— Unde?

[illegible]

Martov, Savuşkin, Galia, Budniţki şi alţi douăzeci de oameni [illegible] trebuia [illegible] oamenii lui să-i găzduiască în locuinţa rudei unuia dintre membrii grupului.

Locul era convenabil, deoarece casa se afla lîngă un cimitir care era înconjurat de un [illegible]

[illegible] în oraş un emitat [illegible] Am lucrat la pat[illegible] Aici [illegible] patrundeau [illegible] Angelul Arxer" şi oame[illegible]

[illegible] să se întîlnească [illegible] pînă [illegible] ghid pe Padvarinul Mat[illegible]

Martov s-a apropiat de Sav[illegible] şi l-a întrebat

— Ai vreo sugestie?

— Pînă acum nu, răspunse sec Savuşkin. Mă tot gîndesc [illegible] să-l întîlnesc

[illegible] afara sediului *Saturnului*.

[illegible]

[illegible]

[illegible] în interior.

— Nimic nu mi se pare simplu în această misiune, Savuş-

[illegible]

[illegible] furie

[illegible]

Martov hotărîse ca Savuşkin să fie cel care să-l contacteze.

[illegible] pe şefii *Saturnului* cît şi pe Şciukin. Dacă acesta ar fi crezut că Androsov fusese capturat şi executat de partizani, s-ar fi temut de fiecare trecător şi ar fi evitat să mai iasă în oraş. În ultimul său mesaj, Rudin raporta că nici unui rus din personalul *Saturnului* nu i se dădea parola zilnică. Ori de cîte ori un rus avea nevoie să meargă în oraş, trebuia să primească o aprobare specială. Asta însemna fie că povestea cu executarea lui Androsov a fost crezută, aşa cum a fost lansată, şi, deci, se luaseră unele [illegible] pro[illegible] timp[illegible]

[illegible]

Tensiunea în *Saturn* crescuse, atmosfera devenise mai în-

[illegible] Vi[illegible]

sfaturi, dar grupul de partizani se pregătise deja de drum [illegible] nară discuția pentru altă dată și plecară.

Ultima porțiune de drum prin [illegible] Aproape fiecare, cu excepția pădurarului, al [illegible] pînă la brîu. Matveev, singur, mergea în față [illegible] de seamă. Era un mister cum putea să vadă poteca, [illegible] tot-i dădeai mai mult de șaizeci de ani, el susținea sus și [illegible] că are peste șaptezeci.

În cele din urmă, pădurea începu să se rărească și Matveev, după ce așteptă să vină tot grupul, spuse :

— Vedeți copacul acela ? Se află la vreo două sute de pași de cimitir. Strada de acolo duce direct în oraș. Dar mai bine ați face la dreapta și ați merge prin spatele grădinilor.

Odată ajunși în oraș, Martov și grupul său s-au instalat într-o pivniță adîncă a unui magazin, făcută din piatră, o adevărătoare excelentă pe care le-o pregătise organizația de partid din ilegalitate. Magazinul, așezat la marginea orașului, fusese construit în genul unei cetăți cu ziduri groase de un metru, pe la începutul secolului, de către un negustor de făină. Era greu de presupus de ce pivnița fusese săpată așa de adînc. Cu siguranță că făina nu era depozitată acolo, deoarece ar fi fost imposibil de cărat saci aceia mari prin coridorul lung și strîmt, care avea doar un metru și ceva înălțime și poate chiar mai puțin în lățime. Un om de înălțime medie trebuia să se încovoaie și să se [illegible]

abrupt al unei ripe, ce servise [illegible]

CAPITOLUL 22

Amiralul Canaris sosi la *Saturn* pe neașteptate. Atît de neașteptată fu vizita sa, încît santinela, care nu fusese prevenită, îi opri mașina la intrare. Sombach dormea, ca de obicei, la prînz, în camera sa. Șeful Abwehrului fu primit de Muller. Conducîndu-l spre biroul său, Muller se întreba cu teamă ce vînt îl adusese pe șef într-o vizită atît de neașteptată. După moartea lui Noel, Müller nu mai întocmise o altă listă a agenților. Avea această vizită vreo legătură cu întîlnirea sa de la Varșovia cu Kaltenbrunner ? Cu o săptămînă în urmă, Muller îl întîlnise pe acesta acolo. După ce Muller îi relatase ce i s-a întîmplat aghiotantului său și lustel, Kaltenbrunner spusese posomorît

— Nu voi rămîne surprins dacă într-o zi voi afla că la mijloc a fost mîna lui Canaris. Niciodată nu trebuie subapreciat.

— Dar pot garanta că Sombach nu a știut nimic despre listă. Era în concediu de boală cînd am întocmit lista, nici nu se afla la birou

Kaltenbrunner l-a privit pe Müller cu ochii săi apoși și palizi

[illegible] vom prelua de[illegible]
[illegible] Vă arăta [illegible] pot obține pame[illegible]
vărați cu o astfel de forță, a spus Kaltenbrunner. Apoi a adă-
gat : Îți voi trimite un nou aghiotant. Este un om de [illegible]
și-ți va fi de mare ajutor.

A doua zi, noul aghiotant, locotenent-colonel Birkner, și-a luat în primire postul.

În timp ce vorbea cu Canaris, inima lui Müller bătea cu putere la gîndul că acesta ar fi putut afla despre întîlnirea sa cu Kaltenbrunner. Dar nu, amiralul părea vesel din cale afară. Îl întrebă despre familie și chiar îl certă pentru că în ultimul an nu găsise puțin timp să-și vadă soția.

Tocmai atunci bătu la ușă Birkner.

— Permiteți să intru ?

Muller se întoarse spre Canaris

— Desigur. Treburile, înainte de orice, spuse acesta și se îndreptă spre fereastră

Birkner îi înmînă lui Muller un dosar cu rapoarte de la agenți.

— Vogel așteaptă în biroul meu, îi șopti Birkner și părăsi camera, după ce aruncă o privire fugară lui Canaris.

— Vă rog să mă iertați, domnule amiral, dar trebuie să analizez cîteva rapoarte ce așteaptă răspuns urgent.

— Te rog. Ce fel de rapoarte sînt ? întrebă Canaris, trăgîndu-și scaunul lîngă biroul lui Müller.

Muller îi întinse dosarul.

— Nu, nu ! Vorbește-mi pe scurt despre cele mai importante.

Müller răsfoi rapoartele

— Unul dintre agenții noștri transmite de o lună de zile, cu îngrijorare, că [illegible]

— Se mai verifică informația și prin alți agenți ?

— Aici e aici. Nici u[illegible]
că omul nostru devine ner[illegible]

[illegible]
aghiotantul dumitale la el.

— Am să vă conduc eu. Aghiotantul este nou și nu cunoaște încă bine pe aici.

— A, da. Mi-a scăpat din vedere. Am auzit că fostul dumi-
[illegible]
ăsta ? Știți cine sînt ucigașii ? I-ați prins ?

— Pînă acum nu am aflat prea multe, dar știm că ucigașii
[illegible]

— Dacă nu mă înșel, este vorba de căpitanul Noel ? Îmi
[illegible]ădie aminte de el

Muller se ridică.

— Permiteți-mi să vă conduc pînă la colonelul Sombach
[illegible]se el

— Nu te deranja, colonele. Știu că ești foarte ocupat. Canaris se duse pînă la fereastră. Este casața aceea de lîngă
[illegible]ți doi mesteceni, nu-i așa ? Găsesc eu drumul. La revedere, pe deseară

Frica cea mare a lui Muller era întemeiată. Întrucît Canaris știa totul despre întîlnirea sa cu Kaltenbrunner. De fapt, cu asta a și început discuția cu Sombach.

— Adjunctul dumitale, dragul meu Paul, vrea să împuște doi iepuri deodată, spuse Canaris.

[illegible]
[illegible] de crea ce este în stare să facă. Acum o săptă-
[illegible]
Varșovia.

enorm.

— Am auzit că pensiile lui au fost pensionate de

Asta nu are nici o importanță, răspunse Canaris intr-e
cați. Dar vom fi mai isteți decît ei, Paul. Voi cere führerului
S.D. Asta a fost una din schemele preferate ale lui Heydrich
și-i vom îndeplini ultima sa dorință. A sosit timpul să facem
acest lucru

— De ce? întrebă Sombach surprins. Am muncit atît de
noastre altcuiva. Nu pot să vă înțeleg.

— Se spune
verb preferat
mai ai ocazia

— Este adevărat ?

— Informațiile mele sînt întotdeauna exacte. Paul, Voi cunoască agentura noastră din Moscova, dar m[illegible] că nu se vor mulțumi doar cu atît. Apropo. Cum s[illegible] Müller cînd a aflat de moartea lui Noel ?

— S-a dus direct la locul accidentului.

[illegible]
[illegible]
plate lui Noel și aceasta este singurul motiv pent[illegible] aflu aici. Noul aghiotant al lui Muller este unul din [illegible] devotați lui Kaltenbrunner. Putem mulțumi celui de sus, Paul că Noel a fost doar o victimă întîmplătoare a partizanilor. Înțelegi ? Vechea noastră luptă cu S.D.-ul se apropie de sfîrșit. Singurul lucru bun legat de aceasta este moartea lui Heydrich și ține cont că aici partizanii [illegible] ceh[illegible] ne-au făcut [illegible] serviciul lor.

— Am auzit că asasinii lui au fost parașutați de englezi în Cehoslovacia, spuse Sombach, urmărindu-l îndeaproape pe amiral.

— Asta nu are nici o importanță, răspunse Canaris întrucîtva. Lucrul cel mai important este că noi nu am fost implicați. Dar vom fi mai isteți decît ei, Paul. Voi cere Führerului să semneze un ordin pentru o cooperare crescîndă între noi și S[illegible] [illegible] și-i vom îndeplini ultima sa dorință. A sosit timpul să facem acest lucru.

[illegible]
[illegible]
[illegible]

— Informațiile mele sînt întotdeauna exa[illegible] cunoască agentura noastră din Moscova, dar mai [illegible] că pu se vor mulțumi doar cu atît. Apropo. [illegible]

[illegible]

[illegible]

[

— Şi, de fapt, ce trebuie să facem? întrebă Sombach.

Müller a promis să-l sune azi-dimineaţă ca să discute cu tine tale cu Müller, printre altele, să-i strecori şi această problemă cu spui că ai discutat această problemă cu acord cu ea.

— Dar nu sînt.

— Paul, zise Canaris dojenitor. Noi lucrăm în Serviciul secret, iar şiretenia, abilitatea, constituie arma noastră cea mai puternică. Dacă n-ai fi [illegible] conţin dosarele tale confidenţiale? Este o chestiune de tactică. Avem un singur ţel: să facem totul pentru a obţine victoria. Şi, dacă la întoarcerea mea la Berlin, am să-i fac cunoscut lui Kaltenbrunner, iar dumneata îi sugerezi lui Müller că lupta lor secretă este de fapt o încercare de a se repezi printr-o uşă larg deschisă, îi vom forţa să renunţe la astfel de tactici. Şi ei au aceeaşi meserie ca şi noi. La urma urmei, totul este foarte simplu: neamestec în treburile celuilalt.

Am înţeles, domnule amiral.

— Şi dacă împrejurările cer să ne unim forţele, noi sîntem gata s-o facem.

Mai târziu, gîndindu-se la discuţia avută cu Sombach, Canaris s-a felicitat pentru măiestria cu care se descurcase. La sfîrşitul discuţiei, colonelul nu înţelesese adevărata stare de lucruri şi nici nu avea s-o înţeleagă vreodată.

În seara aceea, amiralul a ţinut o şedinţă cu cadrele de [illegible]

Reţeaua de agenţi din Moscova şi din împrejurul ei creştea vertiginos. Totuşi, l-a surprins cît de mare era numărul de agenţi care fuseseră instruiţi în ultimele luni. La sfîrşitul şedinţei, rămînînd singur cu Sombach, i-a cerut să cheme pe unul din oamenii însărcinaţi cu recrutările.

Sombach îl chemă pe Rudin şi-l prezentă pe scurt lui Canaris activitatea [illegible] mai buni oameni ai săi.

Lui Rudin nu i se spusese cine dorise să-l vadă, dar, de cum intră în biroul lui Sombach şi-l văzu pe omuleţul cu părul

[illegible] care stătea la fereastră şi căruia [illegible] începu să-i bată mai tare inima.

Deci, Herr Kramer [illegible] Canaris după un [illegible] privind [illegible] Dialectul vorbind [illegible] neamţ. De ce zîmbeşti?

— O simplă coincidenţă. În detaşamentul de partizani mi se reamintea mereu că sînt neamţ. De fapt, ei m-au şi poreclit semifrit.

Canaris pufni în rîs.

— Semifrit! Foarte nostim.

— Dar umilitor, zise Rudin.

— Ce vezi umilitor în asta? Că eşti jumătate frit şi nu un frit întreg sau că eşti jumătate Ivan şi nu un Ivan întreg?

— Nu vă pot explica asta în cîteva cuvinte şi nu cred că este cazul să încep o lungă analiză psihologică, ştiind cît de preţuit este timpul dumneavoastră.

— Oricum, găsesc că este interesant şi, în acelaşi timp, important să ştiu cum arată un german pe jumătate din Ţara Sovietelor.

Deşi Canaris zîmbi cu gentileţe, Rudin înţelese cît de importantă, cît de hotărîtoare era această discuţie.

[illegible]

— Cred că înţeleg ce vreţi de la mine. Tot ce vă pot [illegible] avut încredere în mine, pentru că eram neamţ. Această era [illegible] mi s-ar fi reamintit într-una că nu sînt rus, nu aveam ce să [illegible] cîteva clipe, apoi [illegible].

— Înţeleg ce vrei să spui.

[illegible] trebi : „Aceasta este cauza pentru care mor ?". Pentru [illegible] fost mobilizat, în cele din urmă, şi trimis la partizani, [illegible] din nou pentru că sînt neamţ şi ştiu să vorbesc [illegible] Oamenii se burzuluiau la mine ori de cîte ori mă [illegible] pentru că aveam studii, pentru că vorbeam nemţeşte şi, ca întotdeauna, pentru că eram neamţ. Dacă îi auzeaţi cum îmi ziceau semifrit ! Era ca şi cum m-ar fi scuipat în faţă. Şi eram obligat să împart cu ei pericolul vieţii de partizan...

— Ce părere ai despre acţiunea noastră din Moscova ? îl întrerupse Canaris

Rudin aruncă o privire lui Sombach, care stătea puţin mai la o parte

Canaris chicoti şi zise :

— Nu te teme, Kramer. Doresc să fii sincer.

— Eu încă nu mă consider un expert în arta spionajului, răspunse Rudin cu un zîmbet respectuos, dar am impresia că formaţi aici greşim noi. Prizonierii pe care îi selecţionez eu constituie materie primă bună. Vorbind aşa, în general, dar nimic mai mult. Îi instruim o lună, cel mult două, şi apoi îi trimitem la lucru. Îmi dau seama că omul vrea să facă treabă bună, dar nu sînt convins nici pe departe că el este pregătit cum trebuie pentru asta. Este o chestie de măiestrie la mijloc

— Şi, ai vreo sugestie ?

— M-am gîndit, continuă prompt Rudin, că am putea [illegible] de control al agenţilor [illegible] mai eficient. Locotenentul-major Vogel mi-a spus [illegible]

[illegible] de control. Eu m-am gîndit la o analiză serioasă a fiecărui raport trimis de un anume agent, făcută aici, în sediul nostru.

— Cred că este o idee bună, zise Canaris, întorcîndu-se că-[illegible]

— Şi Müller mi-a vorbit despre acest lucru, spuse Sombach.

— Am făcut această propunere de mai multe ori, adăugă Rudin şi observă că interlocutorii săi schimbară priviri pline de înţeles.

Simţi că discuţia progresa satisfăcător şi se relaxă puţin. Chiar în acel moment prinse privirea lui Canaris asupra sa. În ochii lui se putea citi suspiciune. Era ca şi cum se afla în faţa unui nou Canaris.

— Şi acum, herr Kramer, încearcă să-mi răspunzi scurt şi precis la următoarea întrebare : Cît, din tot ce ne-ai spus, este adevărat şi cît este fals ?

— Din tot ce v-am spus acum ? întrebă Rudin ca să mai cîştige timp şi forţîndu-şi vocea să fie calmă.

— Nu, nu ! vorbi Canaris repede şi pe un ton cît mai categoric, de parcă ar fi vrut să-l biciuiască pe Rudin. Din tot ce ne-ai spus în legătură cu dumneata şi ai scris în cererea de angajare. Ei bine, te ascult !

în ochii săi o expresie fugară de oboseală [illegible] descoperit că nu mai poate rezista unui impuls [illegible]

[illegible]

[illegible]

[

CAPITOLUL [illegible]

[illegible] costum de culoare gri deschis. Părul

[illegible] drog să mergeți împreună în biroul dom-
[illegible] îți concret ce va face fiecare, spuse Müller
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] și balansă un picior, cuprinse camera dintr-o
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

...gești dacă îl faci agent.

...

Rudin nu spuse nimic.

...

de recrutare în '39 era foarte simplu. Aveam două ...
Dacă omul dorea să colaboreze, îi spuneam : „Nu vei regreta

...era și cabanul lui. Vei plăti ...

La urma urmei, Kramer, ce este omul ? Un simplu animal

Rudin zîmbi trist și zise

... cum interoghez eu un prizonier ?

... prizonier. ...

... acceptat să lucreze pentru nem... să facă ce îi ... credea capabil pentru ...

— Dar ...

— Nu, răspunse prizonierul încet.

— Mă întreb ce-o să spui după aceea

...

...ceri o clipă mai înainte, un gardian apăru în ușă.

— Ia-l de aici ! spuse Rudin

Prizonierul fu scos afară din încăpere, iar Mignet începu să umble încoace și încolo, furios și înjurînd

— Să mai chemăm unul ? sugeră Rudin.

...

Rudin nu se grăbi să cheme un alt prizonier. Încerca să priceapă dacă era bine sau rău că colegul lui era așa cum îl cunoscuse acum.

Pînă către sfîrșitul zilei, Rudin selectase numai doi candi... — Mignet ...

la el se gîndea, Miguneț intră în [illegible] fără [illegible]

— Nici nu știu ce să cred...

— Ce s-a întîmplat? întrebă Rudin [illegible] întîrzie răspunsul.

[illegible] pe [illegible]

prizonieru de război. Apoi a adăugat că nici unul dintre camarazii mei nu este capabil să devină agent. Cum crede el că trebuie să recrutezi un agent? Nu este destul că i-am făcut cu semne? Să îndrăznească numai să nu îndeplinească ordinele! Nu înțeleg, de asemenea, de ce pune atîta accent pe capacitatea agentului. Ce, agentul o să facă carieră din această muncă?

— Cred că greșești, Miguneț, spuse Rudin liniștit. Un agent trebuie să fie, mai presus de orice, un bun actor. Spui că nu vor îndrăzni să nu îndeplinească ordinele. Ei bine, și dacă în[illegible] nesc misiunile încredințate? La urma urmei, ei sînt acolo, și noi sîntem aici.

— Bine, dar ei știu că putem ajunge și acolo.

Să zicem că știu. Nu asta contează. Ei trebuie să-și facă de asemenea manieră datoria, încît să contribuie la victoria armatei germane. Iată de ce trebuie să stabilim dacă este capabil să facă treabă bună în spatele frontului, înainte de a-l trimite acolo pe agent.

[illegible] să văd cît de capabile sînt, nu-i așa?

— Da. Și aș adăuga că nu este o treabă tocmai ușoară.

— Știi ce, dă-mi voie să-ți spun că asta nu este o treabă [illegible]

[illegible]

[illegible] este [illegible]

[illegible]

[illegible]

— zise Rudin, ridicîndu-se și [illegible] Nu-i place să se întîrzie.

[illegible]

— Ne apropiem de o toamnă istorică, începu Muller cu o voce oarecum pompoasă, apoi tăcu și începu să răsfoiască iritat cîteva hîrtii ce le avea pe masă, ca și cum s-ar fi încurcat în [illegible] lui cuvinte. După aceea continuă cu tonul său obișnuit, lipsit de viață. Activitatea ce se desfășoară în zona Moscovei, cu privire la pregătirea ofensivei hotărîtoare, riscă să devină indemnă de mărețele fapte ale führerului și ale armatei germane. Noi ne-am împotmolit, chiar de la primul pas, în selecționarea viitorilor agenți. În acest sens, evenimentele de astăzi sînt cel mai bun exemplu. Din cei cincizeci de prizonieri pe care ni i-au trimis din lagăr, doar doi au fost acceptați. Nu vreau prin aceasta să-i aduc vreo critică lui Kramer, nici nouilui nostru coleg Miguneț. Greșeala pornește de la modul cum se face selecționarea lor din lagăr, dar nici noi n-am controlat felul în care decurg lucrurile acolo. Cei însărcinați cu această muncă sînt, după părerea mea, necalificați, au fost numiți pur și simplu la întîmplare.

— Va trebui ca în viitor să avem mai mult în atenție această problemă. Voi da dispoziție de rigoare în acest sens, trase, la sfîrșit, Sombach concluziile. Apoi făcu semn că ședința se terminase.

CAPITOLUL 24

...ua să recruteze agenți din rîndul populației.

...j. Zimmer și Taube, un nou lucrător, transferat ...mia, făceau aceeași muncă. După eșecul cam- ...ase în rîndul tineretului, Kravtov a trebuit să-și ...urile și să facă dovada zelului său. Dacă nu reușea ...lucru, devenea automat suspect și-și pierdea pozi- ...gase ca om de încredere în cadrul Gestapoului. Pe ...l nu putea fi niciodată complice la crimele lor. ...e cu ochii în patru în fiecare clipă. Zimmer nu con- ...stituia o problemă, avea încredere în el și, în mod implicit, era întotdeauna gata să-i asculte sfaturile.

...ube însă prezenta un pericol real. Erau unele indicii că ... bune în activitatea sa, pentru că Rezis- ...tența poloneză încercase să-l prindă și pusese chiar un premiu

la catastrofa înregistrată la Stalingrad. Bielorusia
pînzită de detaşamente de asalt pentru căutarea
Au fost planificate razii de masă împotriva ilegaliştilor
le-a cerut lui Kravţov, Zimmer şi Taube să aresteze
mai mare grabă comitetul ilegal ce acţiona în oraş.

După o întîlnire cu Martov, Kravţov îşi dădu seama că poziţia sa devenise destul de precară, pentru că grupul lui Budnitki stăruia să arunce în aer gara principală, depozitul de

în care agenţii lui Zimmer sau, şi mai rău, ai lui Taube ar fi dat de urma oamenilor lui Budnitki. Martov a spus că

Iată însă că una din întîlnirile lui Kravţov cu Babakin

ul Arthur Taube, indu

— A încercat să mă recruteze ca agent al Gestapoul răspunse aproape şoptit Babakin, ca şi cum s-ar fi temut să nu-l audă.

— Şi ce-ai făcut?

— M-am prefăcut c

Tocmai asta

Apoi Kravţov îi povesti lui Babakin cine era Taube şi cum prezenţa sa îl incomoda destul de mult.

— Ciudat, spuse gînditor Babakin. Nu mi-a făcut de loc impresia că ar fi un om inteligent. După părerea mea, este un ca oricare altul.

— Nu sînt de părerea ta, Babakin. Taube acesta, cu experienţa pe care o are, este un real pericol pentru oamenii lui Budnitki, care nu sînt decît nişte amatori.

— Bine, bine, Kravţov, n-are rost să ne contrazicem, îi răspunse Babakin împăciuitor. Am să mă prefac că am găsit

într-o casă mai dosnică şi Budnitki cu oamenii lui n-au decît să-l lichideze. Kravţov tăcu. Planul i se părea cît se poate de bun, dar se abţinu să facă vreun comentariu asupra lui. Pre-

de la Babakin şi plecă. Era timpul să se înapoieze la Gestapo.

După cîteva zile, Kravţov intră în biroul lui Kleiner să-i

Da

ută la ajutoarele sale.

— Dă-mi-l.

Kravțov întinse raportul și se ir

— Cînd a părăsit Taube sediul azi ? Ir

— Ultima dată cînd l-am văzut a fost înainte

Să-l trimit la dumneavoastră ?

— Nu. Poți pleca

A doua zi, știrea morții lui Taube se răspîndi în toate

trei etaje ale clădirii Gestapoului. Grunweiss îl întîlni pe

tos pe coridor și-i spuse :

— Rușii i-au făcut de petrecanie eroului nostru polcovn

Nu te sfătuiesc să mai ieși seara pe stradă.

Taube. Corpul său neînsuflețit a fost trimis în lagăre unde

ri de din R.ga.

Următoarea întîlnire a lui Martov

azi. Salutîndu-l pe Martov, „tovarășul Alexei" spuse zîmbind

ri în defensivă. Este planificată o contraofensivă pe

frontul, iar nouă ne revin o mulțime de treburi de făcut pentru

a ajuta armata.

„Tovarășul Alexei"

nu vom dispune

— Cum ?! Toți trei, Domcenko, Nabudțki și Soloviova au fost arestați ! exclamă „tovarășul Alexei".

Se sculă și începu să se plimbe nervos prin birou, apoi se întoarse brusc, luă o bucată de hîrtie, scrise ceva pe ea și spuse:

— Transmite asta imediat și cheamă-mă de îndată ce ai lămurit cu Șoimul !

Ofițerul plecă. „Tovarășul Alexei" continuă să se plimbe nervos prin birou, murmurînd cu durere în glas :

— Chiar din prima lună a activității noastre ilegale m-am

avut pierderi umane. Am pierdut oameni de valoare, comuniști devotați, adevărați eroi ! Nu mă pot obișnui cu gîndul acesta

pace. Niciodată nu mă voi putea obișnui

Urmă o pauză lungă, apoi vocea lui se auzi din nou

— Avem foarte puțini oameni în Velij. Nu există nimeni care să-l elibereze. Dar trebuie să facem ceva. Nu mai amin nici o clipă. Trebuie începute imediat sabotajele în oraș, cît

Martov înțelese că arestarea celor trei îl tulburase mult

tocmai o primise din Moscova. În ea se spunea

Centrul trimite spioni d

roare sau de sabotaj și apoi să se întoarcă la baza C[illegible]. i-am arestat în ultimul timp nu [illegible] despre [illegible] agenți. Unul dintre ei a terminat școala de spionaj a [illegible]. Rudin va trebui să-și îndrepte atenția spre arest[illegible] problemei. Ce noutăți aveți în legătură cu [illegible] Starkov".

Înainte ca Martov să aibă timp să studieze mai atent [illegible] trebuia să blocheze intrarea și să-i avertizeze pe ceilalți [illegible]

— A dispărut Dobrinin!

CAPITOLUL 35

Ce se întîmplase cu Dobrinin?

După eșuarea campaniei întreprinse de Kleiner în rîndul [illegible] început să puncteze cîteva elemente pe care să le poată folosi la momentul oportun.

[illegible] și i-au acordat gradul de locotenent-major.

[illegible] către un colonel cu numele de Poluhin.

[illegible] trebă Poluhin? Ei bine, noi te facem locotenent-major. Te pricepi la muniție? Foarte bine. Aș să te ocupi cu asta.

[illegible] armatei lui [illegible] fel de baze se mai [illegible]

atunci, că lucrase start bun și că, în cele
transfera la cartierul general.

Colonelul Polubin era mai mult decît încîntat că
timp, puse să pună depozitele de muniție.

la urmă se hotărî să fugă, după ce arunca mai întîi
depozitul de muniție, dar, cînd totul era precîtut, s

pușcat pe loc.

i ța fu dată brusc în

către general, cu mîna la buzunarul în care
ținea arma

a oamenii beți ai lui Polubin, s-au încremenit la perete.

Privirea lui Pulka se opri asupra lui Dobrinin.

ți-a trădat!

Dobrinin făcu așa cum se ceruse. Pulka apucă un scaun
croșarele să-i atîrne de-o parte și de alta
lui Polu-

l în să iasă afară din rînd. Acesta făcu un pas înainte

— Nu știu.

Se auzi o bubuitură. Maiorul alunecă pe podea, se zbătu de cîteva ori, apoi încetă pentru totdeauna să mai mişte

— Ia-l afară ! ordonă Pulka.

Cu cîteva zile mai înainte, Dobrinin aflase că Polulin, [illegible] oamenii săi opriseră o maşină ce transporta lucruri de va[illegible]. Printre alte lucruri, la masă, cînd beau, vorbeau şi de aşa [illegible].

Generalul arătă cu teava pistolului către următorul

— Unde-i marfa ?

— A fost împărţită.

[illegible] care conducea maşina că este [illegible]

[illegible]

[illegible] în faţa tuturor ?

[illegible] atunci

[illegible] care îl însoţeau şi le ordonă

— Arestaţi-i pe toţi.

[illegible]

— Îmi daţi voie să vă raportez ceva ? întrebă Dobrinin.

— Ce vrei ?

[illegible]

timp

[illegible]

împărţiseră marfa furată.

— Cine-i ăsta ?

[illegible]

— Sorokin, domnule general, răspunse Dobrinin bătînd din călcîie şi luînd poziţia de drepţi.

— Tu eşti treaz ?

— Da, domnule general.

— Păi atunci, ce făceai aici ?

[illegible] nu beau, pentru [illegible]

[illegible]

— Cu ce te ocupi ?

— Am pus la punct depozitul cu muniţie

— Aha ! Am auzit de [illegible] Bune trebuie [illegible] deosebească o pocitanie [illegible] Eşti [illegible] ?

— Da, domnule general

— Ce grad ai ?

— Locotenent mare

— Cu ce te-ai ocupat [illegible] ?

— Am avut un [illegible]

— Ai fost membru [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ?

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] această armată.

— Aha ! Pulka păru că se gîndeşte la ceva. Ai vreo idee [illegible] ?

— Nu, dar pot învăţa. La urma urmei, tot cu maşini se [illegible].

— S-a făcut. Acum eşti liber, dar mîine dimineaţă să te prezinţi la mine. Am să-ţi fac o propunere.

[illegible] mîinile urmă[illegible], [illegible], la [illegible] ? [illegible] [illegible] cu organizarea [illegible] [illegible] numit un fel de informator al [illegible] supravegheze pe cei de teapa lui Polulin şi să-i raporteze conduita lor.

În această [illegible], Dobrinin a făcut cunoştinţă cu un [illegible] de Kurasov, şeful [illegible] militar din localitate. Kurasov [illegible] la 50 de ani, [illegible] [illegible] dar destul de instabil [illegible] din punct de vedere [illegible] [illegible] foarte contradictoriu

[illegible]

și ce se întîmplase după aceea.

Kurasov nu vorbea niciodată despre asemenea lucruri. Cu Dobrinin era destul de amabil și chiar l-a ajutat cînd i-a solicitat [illegible] atunci cînd a trebuit să-și găsească o locuință aproape de [illegible].

O dată, cînd Kurasov, după un chef, căzuse într-o stare teribil de depresivă, Dobrinin se afla la el acasă și juca șah. Kurasov exclamă

— Să nu credeți că mă dau bătut, spuse Dobrinin, căutînd [illegible] să găsească o ieșire.

— La dracu cu toate! mormăi Kurasov și aruncă piesele de pe tablă pe jos.

Se ridică de la masă, porni să camera dintr-o parte în alta cu pași mari și din cale-afară de nervos, apoi se opri drept în fața lui Dobrinin, îl privi fix în ochi și, cu voce tremurată, întrebă:

— Cît timp se mai bă acum în norocul ăsta?

— Care noroc? întrebă Dobrinin, surprins.

— [illegible] spuse Kurasov, făcînd un gest cu mîna prin aer. Sînt sorbit [illegible] decît niște bețivi, niște asasini și niște tîlhari. Pleava Rusiei, asta-i ea. Sînt că mă sufoc. Nu-i mai pot suporta [illegible]

Părea o manifestare atît de periculoasă [illegible]

— Mai încet puțin.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Nu are importanță cît de atent a

lui Kurasov. În cele din urmă, s-a stabilit ca D

mină în expectativă, să nu se angajeze cu nimic, dar să încerce să descopere ceva din trecutul lui Kurasov. În afară de asta, el mai trebuia să stabilească cine era „aghiotantul lui Vlasov".

Dobrinin l-a întîlnit pe Martov într-o simbătă.

A doua zi, duminică dimineața, Kurasov a dat cu o simplu buzna peste Dobrinin în cameră

— De ce trîndăvești în pat pe o astfel de zi ? îl apucă el, arătînd spre fereastra sură dată în lumina reflectată de întinderea de zăpadă de un alb imaculat. Hai să schiem.

Dobrinin refuză, neavînd să părăsească așa devreme patul cald. Totuși, Kurasov insistă atît de mult, încît putu să-și seama că nu era vorba doar de a schia. Și nu greși. Abia din raza satului că Kurasov se și apropie de el și-i spuse încet:

- Aceasta este locul cel mai sigur unde putem avea o discuție. Nu avem de ce să ne temem, pentru că nu ne găsește nimeni în mijlocul acestei frumuseți.

Dobrinin nu spuse nimic.

Trebuie să ne decidem, Sorokin, ori e lapte, ori bălaur. Nu văd de ce să ne grăbim, răspunse Dobrinin.

mîine acasă la mine.

— Cine este individul acesta ?

— Pentru ce ?

Kurasov se opri și bară drumul lui Dobrinin.

trebuia să meargă la Kurasov, Dobrinin stă-

veni. Dar greșea.

Dacă Dobrinin s-ar fi aflat în momentul acela în camera lui

pentru a face

- Dar ai uitat că Pulka îi simpatizează ?

de vitalitate și spirit mucalit, dar aștepta puțin, pînă îi va face

sfîrșitul zilelor mele c.

blestemă Kurasov. Se va agăța

...ine-te doar de ...ram ...

...putea să vină chiar la el acasă

...un tip mort, de vreo 45 de ani, cu ...
...ochi ieșiți, a zornăit. Iar întreaga sa ...
...un om nu prea inteligent, a ...ului personaje legendar

— Uite cum stau lucrurile, Sorokin. Timpul ...ile ne presează, așa că nu mai putem amîna. Spune-i ...a ...esa e, lui Zaganski.

...esa în micul cabinet în penumbra clădirii cartierului general. ...de ...trebuia să plecăm cel mai târziu miercuri. Dacă reușim să ajun...
...alți de importanți, încît ar putea să ne ierte de toate păcatele ...
...firma pentru care a fost scris.

În această situație, Dobrinin a trebuit să aleagă. Nu putea ...dimi, pentru că, renunțînd să acționeze, ar fi pierdut o ocazie bună. Zaganski nu părea un orator. Atît el, cît și Kurasov ...
...dese, cu puțin timp înainte, că nemții erau pe punctul ...

...e.

— Bine, dar pe dumneata nu-s să te trimită, nu au motive ...

...Cînd detașamentul nostru a fost ...
Vineri nu o să mă credă că nu am luat parte la acțiuni armate. Kurasov a explicat totul foarte clar. El mi-a spus cît ...luați pe mine drept protector. Dacă o vom face, vom fi toți ...

— Hai să terminăm discuția, intervenă Kurasov hotărît, adresîndu-se lui Dobrinin. Știu ce vreau să știu este doca mergi sau nu cu noi. Și vreau un răspuns sincer, deschis. Ești ...

...ți-ai dat seama că ne jucam cu focul. Fiam notăriți ca, în cazul în care refuzai, să te ucidem. Știai prea multe și ai fi putut să ne ...uri treburile.

— Am o propunere, zise Dobrinin. Vreau să merg mîine în oraș, să mă întîlnesc cu cineva care ne-ar putea ajuta.

— Cu cine te întîlnești? întrebă Kurasov ...

vreau să mai știe nimeni de afacerea noastră ...

— Nu vă pripiți, spuse D... ...ți să trecem dincolo. ...u cineva care ne ...

— Cu cine? Cu partizanii? Cu comitetul ilegal? În ...

PARTEA A PATRA

SFÎRȘITUL CERCULUI DE SPIONI

CAPITOLUL 36

vorbind în cadrul procesului de la Nürn-
Keitel a numit primăvara anului 1944 „o
ă speranțe". În condițiile de atunci, însă, mașina
nazistă îi asigura pe germani că totul merge bine
e desfășoară în concordanță cu planurile führe-

a'a situație de pe front : astfel, minciunile pe care le debita

pe cei prezenți în sală că armata a și fost în-
deosebit de eficace, care va aduce poporul n

se afla în biroul lui Canaris și asculta
se termină, Canaris stinse radioul și se în-

— Incredere, Sombach, tot mai multa incredere iată ce-ți lipsește. Cineva ar putea doar invidia increderea d[illegible] Goebbels, nu-i așa ?

— Da. Acest „cineva" este un om pe care führerul se [illegible] Lizui

— Führerul se poate sprijini pe noi toți, spuse Canaris puțin obosit. Dar să vedem noi pe ce ne putem bizui ! Am să-ți spun cum văd eu această problemă. Aliații Rusiei se grăbesc să deschidă al doilea front, dar un lucru este clar : ei nu doresc ca bolșevicii să cucerească Germania și să devină stăpînii Europei. Dacă lucrurile se înrăutățesc, vor trebui să împartă Europa în mod egal. Dar asta se va întîmpla, după cum am spus, numai cu condiția să nu existe altă soluție. Pentru a evita și alte complicații, n-ar fi mai bine să se înceapă niște tratative onorabile, ținînd seama de faptul că omenirea este sătulă de acest război, iar Hitler și-a pierdut popularitatea ?

— Credeți într-adevăr că acest lucru este posibil ? întrebă Sombach surprins.

Da. Îți pot destăinui un secret cunoscut de un cerc destul de restrins de persoane. Un om foarte influent din America, care se numește Dulles, un coleg de-al nostru, a fost acum cîteva luni în Elveția. S-a dus să sondeze terenul. Și ce poate face Germania în aceste împrejurări ? Încredere, Sombach, mai multă încredere ! Iată de ce avem noi nevoie acum.

Canaris se uită la aparatul de radio și tăcu cîteva clipe.

În ceea ce privește știrile despre o armă secretă, cu care ofița a fost înzestrata armata noastră, și alte asemenea gogoși, ei [illegible] importanță. Firește, nu mă refer la datele privind planurile stra[illegible]. Sînt convins că singurele persoane care citesc rapoartele noastre din Moscova sînt [illegible] și aceștia numai atunci cînd nu au altceva [illegible]

[illegible] Trimiți [illegible] [illegible] încredere [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] armatei
[illegible] Canaris. Pe
[illegible] Fuhrer? Dă
teau lucrurile, atunci noua atitud[illegible] Sombach fa[illegible]
evident dirijată de Canaris. Pe [illegible] p
care o luaseră lucrurile, nu putea decît să-l [illegible]

— Regret că ceea ce spuneți este o [illegible]
[illegible] Mu-
ller conciliator. M-am gîndit mult la acest subiect Sombach, [illegible]
că nu l-am abordat eu primul.

Müller vru să mai mormăie încă ceva care [illegible]
dar Sombach îl întrerupse și-i cîntă în strună [illegible]
[illegible]
și pentru a păstra în continuare inițiativa, Sombach i-a spus:

– Dumneata răspunzi de tot ce se întîmplă în domeniul de activitate pe care îl conduci. Doresc să fiu informat de acțiunile ce le vei întreprinde, dar nu mă voi amesteca în munca dumitale. Și sper să aud curînd de succesele repurtate.

— Am cîteva sugestii de făcut privind personalul, spuse Müller. Poate aveți puțin timp mîine să discutăm această problemă.

– Cu plăcere. Și astăzi, dacă dorești.

În dimineața următoare, Müller s-a prezentat cu planul său la Sombach. Unele cadre, mai ales Rudin, nu trebuia să aibă cunoștință, sub nici o formă, de acțiunile întreprinse de el.

Sombach citi raportul și se uită cu mirare la Müller.

[illegible]

– Nu cred că trebuie să ne facem prea multe probleme despre ceea ce va face Kramer. Un om ca el e bun numai [illegible] de unde l-am luat.

Însă dacă pe Șoukin l-a [illegible] camarazii săi și Kramer stă pe [illegible] Tirpitz pare [illegible] este că Kramer [illegible] Șoukin.

Nu am [illegible] are [illegible] să facă altceva decît să îndeplinească ordinele așa cum sînt date. Am mai mare încredere în Șoukin decît în Kramer.

— Bine, bine, concluse Sombach conciliator, fă cum crezi. Dar eu îi voi anunța chiar azi despre decorațiile care le-au fost acordate.

CAPITOLUL II

O oră mai tîrziu, Rudin

din cadrul *Saturnului*, cunoscută sub numele de

selectau singuri viitorii agenți. Se părea că tocma

— Pot să-mi felicit colegul pentru promovarea în mun

Șciukin nu răspunse.

— Văd că, dacă te-ai urcat la un etaj superior, ai devenit

lui Sombach anunță încetarea

personal în biroul colo-

al lui Sombach. Acesta îi

al din ele, invitîndu-l pe Șciukin

Ce putea să însemne asta? Nemții, cu excepția lui M... nu știa care era scopul acestei ședințe.

— Atențiune, vă rog! Toată lumea în picioare! zise Sombach cu voce tare, în timp ce ridică o foaie de hârtie de pe ... Voi da citire unui ordin al Marelui stat major.

Ordinul prevedea că lui Kramer și Șciukin le fuseseră acordate cîte o medalie pentru serviciile aduse Germaniei. ... se apropie și înmînă fiecăruia cîte o cutiuță cu o medalie. Apoi, Sombach ținu un discurs și îi felicită pe cei decorați. Cînd ședința luă sfîrșit, Rudin și Șciukin plecară împreună. Birkner îi ajunse pe cei doi în hol și-i prinse de braț.

— Domnilor, am primit plăcuta sarcină de a organiza o masă festivă. Păcat că nu avem și cîteva doamne! Vă voi aștepta pe amîndoi la mine acasă, în jur de ora 9.

— Venim cu plăcere, răspunse prompt Rudin.

Șciukin dădu și el afirmativ din cap.

Imediat ce ajunse în camera sa, Rudin se așeză la masă și încercă să analizeze situația. De ce fusese Birkner însărcinat cu organizarea mesei? El nu știa nici un cuvînt rusesc, iar Șciukin vorbea destul de puțin nemțește. În plus, situația aceasta de a sărbători evenimentul în trei i se părea penibilă. Fără îndoială că la mijloc era mîna lui Muller, care pusese ceva la cale. Dar ... să apară cît mai relaxat, așa cum trebuia să fie un om decorat de curînd.

... masă, și-a dat seama că în seara aceea se va ... exista putință ...

... Birkner ...

Apoi, întorcîndu-se către Rudin, adăugă:

— Te rog să-i traduci și lui herr Șciukin.

Rudin tradusese.

... Rudin ...

... Birkner ...

— Haideți să începem cu votca rusească, propuse Birkner. Umplu trei pahare mari, ca cele pentru bere, și-l ridică pe al său:

— Domnilor, acum, că sînt încă treaz, aș vrea să spun ceva în ...

Apoi, se întoarse către Rudin.

— Nu avem încotro, dumneata ai să faci pe interpretul.

Rudin dădu din umeri.

— Dar sper că, de îndată ce vom termina cîte o sticlă, vom putea începe să ne înțelegem și fără ajutorul unui interpret. De fapt, ce să mai vorbim. Mie mi s-au mai întîmplat astfel de situații. Așa că, dați-mi voie să vă felicit pentru decorațiile primite, dorindu-vă să aveți parte de succese mai mari și de mecanu cît mai multe. Ei bine, am terminat cu partea inteligentă. Acum să bem.

Rudin îi traduse lui Șciukin și mulțumi pentru urări. Șciukin murmură și el mulțumirile sale, pe care Rudin le traduse ...

Se sculară și băură primul rînd în picioare. Apoi o luară cu coniac. După un timp, cu tîlu de scuză, Șciukin îi preveni:

— Aș vrea să vă spun, domnilor, că eu sînt ... am obraznic ... \ ... p...

Cînd Rudin îi traduse aceste cuvinte lui Birkner, ...

— Dacă tu crezi că noi sîntem îngeri cînd ne îmbătăm, ...

— Bine, să nu-mi reproșați că nu v-am spus, adăugă Șciukin, bîlbîindu-se.

... din plin. Șciukin în- ... taloni. Rudin gîndi

că a făcut-o intenționat. El nu se temea că se va îmbăta ... știa că atunci cînd nervii îi erau încordați puternic, ... avea nici un efect asupra lui. Îi va simți, totuși efectul p... durere de cap îngrozitoare și o stare de vomă, dar asta se ... tîmpla mult mai tîrziu.

Suspectîndu-l pe Șciukin că încearcă să se prefacă mai beat ... prinse atunci pe Birkner că se uită la el bănuitor.

... chemă la telefon. Acesta trase o înjurătură, spunînd că omul nu e niciodată lăsat în pace să se odihnească liniștit, și ieși afară în hol.

Șciukin își ridică pleoapele căzute, se uită la Rudin cu o privire foarte clară și spuse încet :

— Birkner știe rusește. Bagă bine în cap ! Apoi își lăsă din nou capul pe masă.

Rudin împietri.

Birkner se întoarse imediat. Nu era timp să se gîndească la ce se întîmplase. Rudin nu avea altceva de făcut, decît să aștepte să vadă cum se vor desfășura în continuare evenimentele, ... purtînd în minte avertizarea lui Șciukin.

— Mulțer a fost, zise Birkner. Este la o petrecere în seara ... Vasta și mi-a rugat să vă spun că închină un pahar în cinstea voastră. Trebuie să fim politicoși și să închinăm și noi un pahar în cinstea superiorilor noștri.

— Cu plăcere, spuse Rudin și băură fiecare cîte un pahar.

— Nu-mi place Șciukin ăsta de loc, spuse deodată Birkner ... începu să-i scuture. Șciukin își ridică capul și zîmbi, schi... monosit. Ce fel de rus ești tu dacă adormi după două pahare ? ...

... să nu dormi pe masă, nu este politicos.

După ce Rudin îi tradusese, Șciukin încercă să se ridice, dar se prăbuși la loc în fotoliu.

— Da, domnule, bolborosi el

... Nu e nu poate fi ... suspectat ... mai suspect ... Rudin ... Birkner ... Vrei să știi cine este mai suspect ? Vă voi spune eu. El ! ... arată spre R...

... a spus ? întrebă repede Birkner.

Acum Rudin își dădu seama unde se afla cursa. El traduse fiecare cuvînt pe care-l spusese Șciukin.

— Și ce ai de spus în legătură cu asta ? întrebă Birkner la fel de repede.

— Nimic. Nu sînt expert în delicturi spuse la beție.

Birkner rise din toată inima. Deodată se opri din rîs și zise :

— Totuși, sînt curios să știu ce vrea să spună. Întreabă-l !

Rudin făcu așa cum i se ceru.

Răspunsul lui Șciukin sună ca și cum fusese învățat pe dinafară.

— Comuniștii își trimit oamenii cei mai buni la partizani. Cum se face că te-au trimis și pe tine, jumătate neamț, care abia ... așteptai o ocazie ca să trădezi ? Cum gîndești că te-ar putea crede cineva ?

Rudin se întoarse spre Birkner și văzu că îl urmărește de aproape și cu răutate în privire.

— Să traduc ?

— Da, sînt curios să știu despre ce mormăie acolo ...

Birkner cu o voce care era aproape veselă.

Acum era limpede pentru Rudin că acest joc periculos fusese ... și făcuse-se că ... să pună o asemenea întrebare, pur și simplu, dintr-o curi... ...

[illegible] pierse Rudin calm, mai ales tocmai pe [illegible] [illegible] care să-i [illegible] bine limba germană [illegible] [illegible] mai parte Kramer să nu te mai neliniștească [illegible] [illegible] [illegible] fața noastră, zise Birkner. Își luă pardesiul, plecă cu el la fereastră și se uită afară, cu spatele

— Dă-i drumul, explică-te, insistă și Șciukin. Va fi [illegible]. [illegible]

— Nu găsesc nimic interesant, Șciukin, zise Rudin. Dacă ai fi venit de unde am venit eu, situația ți-ar fi fost foarte clară

- Poate că înțeleg, dar eu nu am încredere în tine. Nu am încredere în tine, asta e.

— De ce nu ai? Vorbește! zise Rudin amenințător.

— Nu cred că ești ceea ce spui. Este clar?

Rudin făcu o pauză și apoi răspunse:

Dacă ai fi fost treaz, ți-aș fi rupt dinții din gură. Și nu spun că nu am s-o fac, totuși. Am să vin mâine să te văd și, dacă tot îți mai menții părerile, am să-ți arăt eu ceva la care ai să te tot gândești. Apoi, voi raporta totul colonelului Sombach sau colonelului Muller

Birkner se întoarse la masă și întrebă:

— Ce se întîmplă aici?

Rudin repetă conversația avută cu Șciukin, cuvînt cu cuvînt, vorbind calm

Dumneata ești ofițer, domnule Birkner, și trebuie să mă [illegible] [illegible] [illegible] discuția mea cu Șciukin de mâine dimineață. Iar acum nu mai [illegible] [illegible] mi-a stricat una din cele [illegible] [illegible] pentru plăcerea ce mi [illegible] [illegible]

Rudin se ridică și [illegible] [illegible]

CAPITOLUL 28

După înapoierea de la Berlin, Kleiner a devenit mult mai dur în acțiunile sale. Kravțov nu-l văzuse niciodată atît de furios și de neabordabil. Probabil că „injecția" care i se făcuse acolo fusese extrem de dureroasă. A dat ordin ca razia în oraș pentru arestarea ilegaliștilor, planificată să aibă loc peste trei zile, să înceapă imediat. Asta era într-o sîmbătă

Zilele în care a avut loc pregătirea raziei au fost zile de mare încordare pentru Kravțov. Era sigur că adresele pe care le indicase, fiind vechi, nu mai puteau să ducă la descoperirea nici unui ilegalist, dar nu știa nimic despre ce se vorbea în ra- [illegible] [illegible]

trupe S.S. Acestea au fost împărțite în grupe de cîte 10 oameni și plasate în diferite puncte ale orașului. Legătura cu biroul lui Kleiner, unde se găsea comandamentul operației, se ținea prin [illegible] [illegible] [illegible]

Kravțov observă că erau în total [illegible] adrese. El fu[illegible] șapte; asta însemna că restul fuseseră date de secția a II-a.

Timp de aproape o oră, în birou a fost o liniște de mormânt, întreruptă cînd și cînd de șușotelile celor din încăpere.

— În legătură cu adresa nr. 7, se auzi la difuzor o voce răgușită, raportez că a fost arestat un om pe care îl trimit la sediu.

Puțin mai tîrziu se auziră alte cîteva voci care raportau:

— Aici este adresa nr. 15. Am arestat trei oameni și i-am expediat spre sediu.

— Adresa nr. 2 raportează: Nici un rezultat. Mă îndrept spre adresa nr. 5.

— Raportează grupul de cercetări generale nr. 3: Am arestat un om. Continuăm cercetarea în zona noastră.

Rapoartele se succedau așa de repede, încît Kravțov abia reușea să le înregistreze.

Începură să sosească și primii arestați. Erau introduși în camerele de la parter, unde mai mult de douăzeci de gestapoviști, asistați de interpreți, conduceau interogatoriile preliminare. Indiferent de rezultat, oamenii erau ținuți închiși pînă la terminarea raidului.

Kleiner semăna cu un general care conducea o bătălie; făcea notări, mai vorbea din cînd în cînd prin radio cu ofițeri să dea ordine și telefona celor ce conduceau interogatoriile.

Către ora două dimineața, fuseseră arestate 70 de persoane. Kleiner notă cifra și o încercui cu roșu.

— Chiar dacă nimerim ținta în proporție de 1 la 5, va fi totuși un succes, spuse el.

La ora 4,30 dimineața, grupurile de cercetare au fost chemate la bază, cu excepția celor de cercetare generală, care, după cum a spus Kleiner, continuau operația pentru încă o oră.

Ca rezultat al raziei din prima seară au fost arestate 76 de [illegible]. Trei carabine, un coș mare cu cartușe, o grenadă de mînă și un radioemițător.

[illegible] seară.

A doua zi dimineața, în biroul lui Kleiner a fost convocată [illegible] precedentă. Operația fusese ideea lui Kleiner. Toată lumea știa lucrul acesta, așa că nimeni n-a avut de formulat nici o critică. Dimpotrivă, vorbitorii au subliniat în unanimitate că o astfel de operație trebuia executată mai de mult.

Șeful secției de anchete a raportat că rezultatele interogatoriilor preliminare nu păreau să indice că fusese arestat vreunul dintre șefii ilegaliști, însă nu era încă timpul să se tragă concluzii.

Kleiner a arătat spre harta de pe biroul său și a spus:

- Vreau să vă atrag atenția că numărul cel mai mare de arestări a fost înregistrat de grupurile de cercetare generală. Asta nu reprezintă o surpriză. Cercetate grupuri de cercetare au răscolit cuiburile de viespi, banditul au încercat să scape și au nimerit în plasa grupurilor de cercetare generală. În seara trecută am efectuat scotocirea orașului de la nord la sud. Trebuie să închidem orice portiță de ieșire. Iată de ce în seara aceasta voi dubla numărul grupurilor de cercetare generală. Doresc ca fiecare să dea dovadă de mai multă inițiativă, mai multă intui[illegible] nici nu ne vor spune cînd pot fi găsiți acasă să-i prindem, con[illegible]cluzionă el sarcastic.

CAPITOLUL 19

... acestei nopți de groază, oamenii lui Budnițki ...

... gata să deschidă focul, în caz de pericol. ... tă lumea din pivniță era pregătită să fugă în orice moment. ... rut grupe S.S. lîngă ruine, dar, dacă nu le-a atras atenția nimic suspect, au plecat fără să mai cerceteze

În zori, Budnițki își făcu apariția în pivniță.

— În sfîrșit, au plecat să se mulce, spuse el bucuros. Acum a sosit și timpul nostru să intrăm în acțiune

... pentru duminică seara. Nici ... vor fi trăii trei nopți la rînd, ... seară înainte

seara două explozii au scuturat așa de tare depoul de locomotive al gării, încît ai fi crezut că întregul oraș l-a fost vulcanul [illegible] de la o depărtare de cîțiva kilometri.

În momentul exploziei, Kleiner se afla în biroul său. Tocmai se întorsese de la masă și asculta un buletin de știri. La auzul exploziei, verifică dacă camuflajul s-a făcut cum trebuie și continuă să asculte la radio, crezînd că este vorba de un raid aerian. În clipa următoare, aghiotantul său dădu buzna în cameră.

- Depoul de locomotive și turnul de apă au fost aruncate în aer

— Cine a raportat ?

— Comandantul militar al gării.

— Ce altceva a mai spus ?

— Nimic.

— Obține-mi legătura telefonică cu el, apoi telefonează la ofițerul de serviciu al clubului și spune-i să trimită toți oamenii noștri aici

Kleiner era calm. Încă nu-și dădea seama cît de mari erau pagubele

— Comandantul militar al gării la telefon, raportă aghiotantul și ieși repede din cameră

Kleiner ridică receptorul

Obersturmbannführer Kleiner la aparat. Ce s-a întîmplat ?

Depoul de locomotive și turnul de apă au fost aruncate [illegible] au fost distruse. Turnul de apă [illegible] asta este tot ce pot raporta [illegible] nu pot face legătura [illegible] sînt așteptat la locul acela

— Să-mi dați un telefon imediat ce vă întoarceți ! Voi trimite acolo ofițeri din [illegible]

Acum, cînd în cele din urmă știa cît de mari erau pagubele, Kleiner nu mai era calm. Își chemă aghiotantul.

— Ai dat telefon la club ?

— Da. Încerc să stabilesc legătura din nou. Mi-e teamă [illegible] de serviciu nu mă aude. Legătura este foarte proastă, iar acolo muzica cîntă prea tare

— Ce muzică ? urlă Kleiner

— Azi e duminică, domnule...

— Și ce are a face duminica cu asta ? Dă-mi legătura cu ofițerul de serviciu !

Cînd avu legătura, Kleiner zbieră :

— Toată lumea la mine ! Să vină toți aici, imediat !

Grünweiss fu primul care intră în birou.

— Unde sînt ceilalți ? țipă Kleiner.

— Nu știu, eu n-am fost la club, interogam un prizonier și am auzit o explozie. S-a întîmplat ceva ?

— Sabotaj pe calea ferată, bombăni Kleiner.

În acest moment, a doua explozie zgudui clădirea. Pereții [illegible] unară și geamurile ferestrelor se sparseră

Stinge lumina ! țipă Kleiner, [illegible] de pe birou

Grünweiss se uită uluit la el, se îndreptă spre ușă și stinse lumina. Apoi se duse la fereastră, scrută întunericul cu privirea prin geamul spart și zise :

— Cred că arde clubul

— ordonă alarmă generală.

[illegible] generală, în [illegible] de raiduri aeriene importante, era semnalul de adunare a în[illegible] oferiți în fața [illegible] a sosit Kravtov erau adunați vreo treizeci de ofițeri

Apoi sosi în grabă și Grünweiss. El ordonă adunarea pe un [illegible] după mai [illegible] anunță o trasură în curte [illegible] ofițerilor îmbarcați

[illegible] ofițerilor [illegible] pe scara unui camion

[illegible] Grünweiss [illegible] a încetat [illegible] Kravtov, care [illegible] ordonată. Pe la ora 9, a [illegible] putea prezenta imediat [illegible] în birou, pe o masă [illegible] de el, azi pe cineva [illegible] Kleiner, în cazul în care [illegible] strîngă.

- Toată lumea în biroul obersturmbannführerului Imediat!

Kravțov coborî de pe masă, își netezi îmbrăcămintea și se îndreptă spre biroul lui Kleiner.

La ușă fu însă oprit de un aghiotant.

— Numai germanii sînt convocați — zise acesta, închizînd ușa.

Kravțov merse spre capătul coridorului. Pe palier văzu trei ruși, și ei angajați în Gestapo. Unul dintre ei se numea [illegible] ker. Acesta era un ucigaș de mînă întîi și omul de încredere al lui Grünweiss.

Kravțov încercase de multe ori să stea de vorbă cu el, dar nu reușise. Acum sosise momentul. Se apropie de el și-l întrebă:

— Ce se întîmplă?

— A sosit ziua judecății, chicoti Bulocikin. Nu te teme, Konopțov, dacă va fi nevoie să plătim pagubele de ieri, au să ne cheme. Mă duc să-mi curăț pistolul. Știi, trebuie să ne menținem armamentul în stare de funcționare.

[illegible] așteptă pînă dispăru și apoi zise:

— O să fim și noi chemați. Noaptea trecută Kleiner a cerut [illegible] de morți, și toți ofițeri superiori

Toate evenimentele importante aveau loc în biroul lui Kleiner. [illegible] Kravțov se duse [illegible] Kravțov [illegible] vărul.

Kravțov [illegible] biroului de la parter. Biroul era plin [illegible] Înfundat [illegible] ușa.

Asteptă o clipă. Kravțov [illegible] se îndreptă spre [illegible] [illegible] înfundă

Bulocikin scoase încet pistolul din buzunar și-l puse pe masă [illegible]

— Puteți să-mi spuneți de ce sînt învinuit? întrebă calm Kravțov.

— Nu te teme, ai să afli

CAPITOLUL 4

Savuşkin ştia că un ofiţer din serviciul de informaţii trebuie să-şi aştepte cu răbdare şansa şi că răbdarea este o calitate tot atît de necesară ca şi curajul şi viclenia. Şi, totuşi, el era

care nu reuşea s-o prindă. Savuşkin trebuia să-l contacteze în afara *Saturnului*, cînd nu era nimeni prin apropiere. Odată acestui, trebuia să-i transmită salutări de la soţia şi copilul său, care se aflau în Barabinsk, şi să-i înmîneze o scrisoare din partea lor. Apoi, aşa cum procedase Rudin cu Androsov, urma

împărţite: dacă să-l

şi neintenţionat. Mai mult decît atît, în anul ce

pe vremea aceea

Mai exista totuşi şi altă posibilitate:

mentele sale să se [illegible]. În afară de aceasta dacă îl arăta, dosarul mentelor greșeli, ca să compromită pe unul agent al *Saturnului* care trăia [illegible] în bune condiții de joc. Multe puncte de vedere trebuiau luate în considerare, dintre care cele mai importante erau sentimentele adevărate ale lui Șciukin.

Nici chiar Rudin, care lucra cu el de atîta timp, nu îl cunoștea încă. După incidentul cu masa oferită de Birkner, cînd îl avertizase că acesta știa rusește, Șciukin devenise mai necomunicativ ca niciodată. Cîteva zile mai tîrziu, Rudin i-a reamintit de acel incident și a încercat să iasă împreună cu el în înoire, dar Șciukin i-a răspuns că fusese beat atunci și că nu-și mai aducea aminte nimic.

Singura lor armă, pe care se bizuiau, era scrisoarea din partea soției și a fiului său. Cu trei ani în urmă li se spusese în mod oficial că el plecase într-o misiune de luptă și nu se mai întor-

Și, deodată, află că el trăiește, că este partizan și că pot s[illegible]-l scrie

Dacă scrisoarea nu avea nici un efect asupra lui, iar Savușkin ajungea la concluzia că nu mai era nimic de făcut, atunci urma să-l lichideze

Șciukin parcă simțise că se va întîmpla ceva, pentru că în ultimele do[illegible]uni ieșise doar de două ori în înoire și, întotdeauna, împreună cu cineva. Degeaba l-a urmărit Savușkin de fiecare dată, în speranța că-l va prinde singur, căci nu a reușit

În ziua aceea de aprilie nu ieșise soarele de loc, dar zăpada începuse totuși să se topească. Acoperișurile picurau, troienele de zapadă se subțiau, cu fiecare zi ce trecea, sub acțiunea brizei ușoare ce venea din sud, în timp ce vrăbiile gureșe proclamau apropierea primăverii.

După [illegible] [illegible] [illegible] pe pre[illegible]. La fiecare inter[illegible] [illegible] [illegible] [

— Aşteaptă o clipă. Trebuie să rămurim cîteva lucruri înainte. Aş vrea să ştiu mai întîi cine sînt.

— Bănuiesc eu cam cine eşti. Te-am observat şi mai înainte. De fapt, astăzi am ieşit special să te întîlnesc.

— De ce ?

— Este greu să-ţi explic în cîteva cuvinte. De ce vrei să mă vezi ? Cred că este vorba de ceva mai mult decît să-mi dai o scrisoare.

Savuşkin se pregătise bine pentru această conversaţie, analizînd orice amănunt, dar a fost luat pe nepregătite, cînd Şciukin i-a spus că l-a observat mai înainte. Pe de o parte, aceasta simplifica lucrurile, de vreme ce Şciukin era de acord să discute cu el. Şi totuşi, l-a pus în faţa unui fapt împlinit, pentru că acum trebuia să dea cărţile pe faţă. Şciukin ar fi putut să-i întindă o cursă. Oricum, cale întoarsă nu mai era.

Te simţi bine ca trădător al poporului tău ? întrebă Savuşkin.

— Nu. Şi nu am fost niciodată.

— Atunci de ce nu ai făcut ceva ca să nu pari ?

— De unde ştii că nu am făcut ?

— Atunci, spune-mi. Este spre binele tău, ştii bine.

— Am făcut tot ce am putut. Ştii care este misiunea mea aici ?

— Da, confecţionarea de acte de identitate. Au fost însă perioade cînd nu prea ai fost atent.

— Deci, cunoaşteţi acest lucru ? vorbi Şciukin repede. Ca să fiu mai exact, au fost 34 de „scăpări". Şi toate au fost făcute intenţionat.

— Noi nu cunoaştem decît trei de astfel de cazuri, îl întrerupse Savuşkin, pentru că aşa fusese stabilit: să menţioneze doar trei.

— Imposibil ! Am crezut că cei de dincolo vor fi mai atenţi. Dă-mi, te rog, scrisoarea ! adăugă el încet.

Savuşkin se făcu că nu auzi ce spuse celălalt.

— Scrisoarea a fost doar o cursă ? se îndîrji Şciukin.

— O am aici, în buzunar, dar nu este [illegible] ce scrisa şi faptul că [illegible] mai înainte.

— Aş fi plătit din buzunar [illegible] mirare.

Şciukin [illegible] privire asupra scrisorii spuse :

— Da, este de la Olga. Scuză-mă, murmură el şi începu să citească.

După puţin timp, lăsă mîna care ţinea scrisoarea pe genunchi. Pe faţă i se apărură pete roşii, respiraţia începu să-i fie rapidă.

— Cine le-a spus că sînt partizan ? şopti el.

— Noi. Am gîndit că e mai bine aşa. Dacă tu eşti într-adevăr un om cinstit şi nu un ucigaş nazist, este mai bine ca familia să nu ştie niciodată despre trădarea ta. Pe de altă parte... cred că-ţi dai seama ce vreau să spun.

Şciukin citi mai departe.

— Pot s-o păstrez ? întrebă el după ce termină de citit.

[illegible]

Şciukin băgă scrisoarea repede în buzunar, ca şi cum i-ar fi fost teamă că i-o va lua cineva înapoi.

— Ce trebuie să fac ?

— Mai întîi vreau să ştiu dacă doreşti într-adevăr să-ţi recîştigi încrederea poporului.

— Vreau.

— Atunci să ştii că se aşteaptă multe de la tine.

— Am să fac tot ce pot.

[illegible] dintre camere [illegible] pentru ea şi, [illegible] întreba dacă e totul [illegible] că, de fapt, este gata. [illegible] că este gata. Nu [illegible] ca, de fapt. Este clar ?

— Da. Dar dacă nu vine ?

— Nu te teme, va veni. Ei bine, deocamdată asta este.

Savuşkin îi întinse mîna.

— Sper că vei cîştiga dreptul să te reîntorci la familia ta.

Mulțumesc, murmură Șciukin, ținînd încă mîna lui Savuşkin între-a sa. Poți să-mi dai cuvîntul scrisorii mele?

— Da, și-i dai scrisoarea persoanei care te va contacta

— Mulțumesc. Am să fac tot ce va depinde de mine

Două zile mai tîrziu, Rudin îl întîlni pe Șciukin în sala de mese. Discutară despre rapoartele primite de la agenți cu privire la schimbările făcute în actele de identitate ale soldaților sovietici. Agenții erau neliniștiți, doreau noi acte, imediat. Acesta se pare că era motivul pentru care doi dintre agenți fuseseră arestați. Rudin își observă tovarășul mai îndeaproape, pentru a vedea dacă se simțea vreo schimbare în conduita lui ca urmare a discuției avute cu Savuşkin. Dar Șciukin nu era omul care să-și dezvăluie sentimentele. Se arătă rezervat și tăcitum ca întotdeauna.

Sosise timpul ca Rudin să înceapă jocul. Cînd se ivi o scurtă pauză în conversația lor, îl întrebă dacă era gata scrisoarea pentru Olga și Kostia.

Șciukin se uită la el pătrunzător, și un zîmbet îi apăru pe față

— Da

Se priviră puțin în tăcere, apoi Șciukin spuse :

— Muler te suspectează

— De unde știi ?

— El a organizat masa aceea, pe care am servit-o la Furkner.

— La asta mă gîndisem și eu.

Șciukin adăugă :

— Mi-a fost teamă că ai să te îmbeți și ai să spui ceva [illegible] ceva care să le confirme suspiciunile. De aceea, te-am avertizat. Dar te-ai descurcat minunat. Brixner i-a spus Mulerului [illegible]. Tot așa, l-a ales pe mine pentru noua grupă „Doi X". Așa că fii atent

— Totdeauna sînt atent. Acum să trecem la treburile noastre. Sarcina noastră, deocamdată, este să descoperim care sînt planurile acestei grupe „Doi X".

CAPITOLUL 41

În următoarele două zile, Kravțov a fost chestionat de un [illegible] cu numele de Stich.

— Spune-mi cum și de ce ai venit să colaborezi cu noi. Vorbește rar, pentru că trebuie să scriu tot ce spui, zise Stich, scuturîndu-și stiloul și așezîndu-și apoi ochelarii cu rame groase pînă spre rădăcina nasului.

Kravțov își relată „biografia", includ multe detalii mărunte, voind să pară că spune: „Prin așa ceva am trecut, dragul meu. Și acum, cînd, în sfîrșit, mi-am găsit și eu un rost în viață, sînt arestat ca un hoț de rînd". Kravțov vorbi mai mult de o oră. Stich nota fiecare cuvînt, întrerupîndu-l din cînd în cînd :

— Vorbește mai rar.

Cînd ajunse să povestească cum fusese recrutat de Gestapo, [illegible]

— Ajunge pentru astăzi, spuse el, chemînd un soldat. [illegible]

nu a-i cere să-și spună biografia. Apoi Kleiner urma să in[illegible]

[illegible] a doua zi, Stich a fost [illegible] l-a [illegible] că a făcut cunoscut că interogatoriul din ziua precedentă nu [illegible]

[illegible] Trebuie să [illegible]

și strîngente de securitate. Obersturmbannführerul Kleist

...-a trimis pe cei mai mulți dintre ofițeri la club pentru a distrage atenția organizației ilegale din oraș. Și clubul sare în aer... ...ut în ziua și la ora la care e... Asta da de gîndit, nu-i așa ?

— Adică eu am aruncat clubul în aer sau cel puțin am organizat această acțiune ? zise Kravțov ironic.

Stich desfăcu larg brațele.

— Nu am spus așa ceva. Verificarea loialității angajaților noștri negermani este naturală. Apropo, ai știut de ordinul colonelului ca toți ofițerii să meargă la club ?

— N-am știut. Nu m-a consultat.

— Atunci, lăsînd la o parte umorul tău deplasat, nu ai știut nimic despre asta ?

— Absolut nimic. De fapt, eu nici nu am părăsit biroul în ziua aceea. Mă pregăteam pentru razia de seară.

— Cu cine ești prieten dintre ofițerii germani ?

— Cu nimeni.

— Dar dintre ruși ?

— Nici dintre ei.

— Ce crezi despre Bulocikin ?

— Cred că este devotat trup și suflet Germaniei, răspunse Kravțov. În afară de asta, ceea ce face el aici anulează orice suspiciune. Sînt convins că rușii îl vor spînzura, dacă-l vor prinde vreodată, chiar dacă ar încerca să-i convingă că el cu mîna lui a aruncat în aer clubul.

— Da, cred că ai dreptate. Dar nu este nici un secret că poate fi în stare să facă orice pentru bani.

— Nu cred că s-ar urca și pe eșafod

— Dar despre Savelev ce știi ?

— Cred că acesta este un șobolan bătrîn și obosit.

— Despre ce ați discutat, dumneata, acest șobolan și Bulocikin pe scări, a doua zi după explozie ?

— Nu știu despre ce vorbeau ei. Și Nasedkin era acolo. M-am dus la ei și i-am întrebat dacă știu de ce nu sîntem și noi chemați în biroul lui Kleiner, însă nici ei nu știau.

— Încearcă să-ți amintești exact ce au spus.

— Cred că Bulocikin a spus că se duce [illegible] a spus că probabil era [illegible] a din urmă a vorbit ceva.

Asta este tot ce a spus ? bolbă Stich [illegible]

[illegible] Bulocikin [illegible] Nasedkin [illegible] Kravțov [illegible] ...ăcut ?

— Am fost sigur că spunea adevărul

— Nu la asta m-am referit. Ai avut impresia că a încercat să te pună în gardă ?

— Nu a fost ceva prea vesel în ceea ce a spus el, dar pe mine în momentul acela mă preocupa mai mult decît orice. La acest lucru mă gîndeam atunci

Vocea lui Stich deveni confidențială

— Este un dezastru și nu mulți își dau seama de asta. Dușmanul și-a ridicat capul atît pe front cît și în spatele lui. Asta este problema principală. Normal, succesele lui din sud și din [illegible] -au dat curaj

Kravțov zîmbi lăuntric. Acum Stich căuta un semn de neloialitate. Ei bine, o să-i arate cîte ceva

— Noi aci, în spatele frontului, ne-am relaxat prea mult, continuă Stich. Nu am fost de loc pregătiți pentru răzvrătirea [illegible] ...tabilă a bandelor locale, și iată-ne acum în defensivă

— Împotriva propriilor dumneavoastră oameni, adăugă înțelept Kravțov.

[illegible]

...beni, repetă Kravțov cu voce tare. Voi fi sincer cu dumneata. [illegible] pe mine, un [illegible] ...ost ceva logic de [illegible]

...r de magazin este răspunzător de tot ce se întîmplă în

magazin, chiar dacă se face fără ca el să știe. Acum sînt trimis dincolo de gratii pentru că dușmanul și-a ridicat capul, iar comuniștii devin tot mai activi, așa că nu-mi vine prea bine să mă duc în celulă.

Kravțov se „enervă" tot mai mult. Observă că faptul acesta are efectul dorit asupra lui Stich.

— Pentru ce îmi vorbești de sud și de Crimeea? Eu nu sînt strateg, dar chiar așa îmi dau și eu seama că o bucată de pămînt cum este Crimeea nu înseamnă nimic într-un război ca acesta. Auzi, forțele noastre au fost respinse în sud. Și ce-i cu asta? Controlează glorioasa armată germană tot teritoriul sovietic? Ne-am pierdut încrederea în genul fuhrerului? Sau noi avem încredere în el numai în zile cu soare? Acum Kravțov țipa de-a dreptul în fața lui Stich. În sfîrșit, o ultimă chestiune! Toate acestea mi le spuneți mie și lui Bulocikin, care nu avem nici o șansă. Credeți cumva că a sosit timpul să mă duc înapoi la comuniști? Atunci de ce nu-mi dați și o bucată de sfoară ca să aibă cu ce să mă spînzure? Sau poate credeți că mă vor cruța cînd vor afla că m-ați băgat la închisoare?

Urmă o pauză mai lungă. Apoi Stich chemă un soldat. Își luă ochelarii de pe nas și spuse apăsînd pe fiecare cuvînt:

— Herr Konopliov, eu am îndeplinit ordinele colonelului Kleiner, așa că păstrează-ți sufletul pentru dînsul.

Kravțov fu dus înapoi în celulă. Era destul de mulțumit de rezultatul duelului său.

Nu mai veni nimeni la el pînă a doua zi după-amiază, cînd fu escortat pînă în biroul lui Kleiner. Erau prezenți Grünweiss și Stich.

— Am revocat ordinul de arestare a dumitale, spuse Kleiner cu o voce obosită, fără să se uite la Kravțov. Ești transferat la un Sonderkommand S.S. Asta-i tot.

Kravțov stătea în poziția de drepți în mijlocul camerei. Nu-și ridică deloc privirea pe fața colonelului. Pentru o fracțiune de secundă, privirile lor se întîlniră.

— Vrei să spui ceva? întrebă Kleiner indiferent.

Vor încerca să mă descurajeze, așa cum am făcut [illegible]
față cu ei n-a prezint?
Îți voi spune ceva [illegible]
Dar mai întîi [illegible]
[illegible]Grünweiss, [illegible]
[illegible]Grünweiss în [illegible]
[illegible] a fișa pe masă.

[illegible]te necăji, Konopliov! Te sfătuiesc să lucrezi [illegible]
[illegible] numărul, o să ai de [illegible]. Și [illegible]
[illegible] bazele [illegible]. Dacă [illegible] să prinzi vreunul care ar avea legătură cu explozia și-l aduci nici viu, Kleiner își va scoate crucea de fier și ți-o va atîrna pe la gît. Dacă ai fi văzut ce mesaje a primit de la Hitler și Kaltenbrunner [illegible] reacția exploziei. Este o chestiune de prestigiu. Orientează-te în direcția asta și vei ajunge departe.

Apoi Grünweiss începu să rîdă.

— Nu voi uita niciodată tabloul acela cu un herr Konopliov care face armatei germane un cadou. Cîte aplauze, cîte fotografii! Ne-am distrat copios pe seama ta, atunci. Cineva a propus chiar să te luăm cu noi la club să ne spui mai multe, dar ne-am răzgîndit, considerînd că era periculos să stăm la taifas cu un asemenea om. În plus, ai fi putut să cripești ceva lui Kleiner. Cu ce te-ai ales din toată munca ta? Kleiner nu are nevoie decît de o mică clătinătură pentru a se prăbuși. Ai jucat tot timpul o carte proastă, Konopliov, concluzionă Grünweiss cu regret.

Din ziua în care au avut loc exploziile, Martov lucra febril [illegible]
[illegible] Va fi [illegible]
[illegible] de pe [illegible]
[illegible] de [illegible]
[illegible] de [illegible]
[illegible] de

transferat din oraș, în acea zonă, un regiment S.S. și două bata-
loane de slovaci. După lăsarea serii, nimeni nu mai avea voie
să iasă pe stradă. Se făceau în mod constant razii și arestări în
masă. Cine era prins că circulă noaptea era împușcat în ripa
de la marginea orașului.

Apoi, o companie de soldați S.S. ocupase casa unde se afla
staționați cei mai mulți oameni ai lui Budnițki. În seara aceea
se aflau acolo nouă tovarăși. Cînd lupta s-a sfîrșit, numai Bud-
nițki și unul din soldații săi au scăpat cu viață.

Martov era îngrijorat și pentru Rudin, cu toate că poziția
sa nu era încă amenințată.

În seara aceea, unul din oamenii lui Budnițki, trimis să ia
legătura cu Babakin, s-a întors cu vești proaste. Kravțov nu ve-
nise la o întîlnire cu Babakin, planificată cu o zi mai devreme.

În zori, Galia a primit următoarea radiogramă urgentă din
partea lui Starkov:

„Organizați-vă din timp munca pentru a preveni evacuarea
arhivelor *Saturnului* și Gestapoului, cînd vor începe fasciștii să
se retragă. Acest lucru este foarte important. Savușkin și oa-
menii lui Budnițki să fie și ei repartizați pentru această misiune.
La nevoie vă puteți bizui pe partizani și pe grupul de ilegaliști
Să mă informați și pe mine, ca de altfel și pe «tovarășul Alexei»
în legătură cu modul în care vreți să acționați. În viitorul apro-
piat va începe o nouă ofensivă în zona voastră. Salutări
Starkov".

Radiograma îl făcu pe Martov să uite multele sale necazuri,
pentru că acum trebuia să se gîndească la sarcinile ce-i stăteau
în față. Pe Savușkin nu putea conta, pentru că îl transferase la
un detașament de partizani. Nu-i mai rămăsese decît Budnițki.

A doua zi, Martov a fost ocupat cu noua misiune. Nu avea
[illegible] de-a lungul drumului de retragere a mașinilor *Saturnului*,
pentru că acest lucru avea să se întîmple mai tîrziu, la o dată
[illegible]. Dar, oare va putea avea Rudin posibilitatea să-i aver-
tizeze de plecarea *Saturnului*?

Mai trecu o zi. De la Kravțov, tot nici o veste. „Cum ia posi-
bil ca Babakin era mereu gata [illegible] și nu ne-a trimis
nici măcar o poștală" își povesti în gînd Martov, în timp ce era gata
să se înfățișeze în fața unui grup de soldați S.S.

Mare noroc am avut, repeta el mereu. Dacă am avea 150
de ei, dar am avut norocul să pot [illegible] ea într-o grădină, iar de aci printr-o spărtură din
[illegible] în cealaltă stradă.

— Nu ai deschis focul, nu-i așa?

— Nu.

Tăcerea fu brusc întreruptă de pași cuiva care venea din-
spre intrarea principală de deasupra pivniței.

Auziră bătăile secrete. Era un om de-al lor.

— Se întîmplă ceva suspect în ripă, raportă Riskov, care
făcea de pază afară, împreună cu Lidnev. Acum douăzeci de
minute au coborît în ripă cinci naziști cu un cîine. Nu știu ce
scotocesc pe acolo, dar am auzit cîinele lătrînd. Santinela noastră
stă adăpostită să nu fie văzută. Acum cinci minute unul dintre
naziști a fugit înspre oraș. Dacă au dat peste intrarea în tunel
și au trimis după ajutoare?

Martov hotărî să nu mai aștepte nici o clipă. Sosise timpul
să se retragă la baza de rezervă. De fapt, ei anticipaseră această
mutare cu multe săptămîni în urmă. Fiecare își luă pachetul său.
Martov transporta documentele cele mai importante. Își contro-
lară armele și planul intră în acțiune.

— Cunoașteți drumul pe care vom merge, zise Martov. Dacă
apare ceva neprevăzut, ne despărțim, la ordinul meu, și merge
fiecare pe drumul său.

Lidnev îi întîmpină la intrare.

— Cred că au găsit tunelul, îi șopti el lui Martov. Zgomotul
vine din direcția aceea.

— Încearcă să iei legătura cu santinela de serviciu din ripă
și veniți amîndoi la baza de rezervă. Este clar?

— Am înțeles.

Lidnev dispăru.

Trecură strada şi-şi continuară drumul de-a lungul periferiei oraşului. Drumul era anevoios. După ploile zilelor trecute, fotoliile dintre straturile de legume din grădini erau pline cu apă. Pământul mustea şi se lipea de cizme.

Când treceau de prima grădină, auziră o rafală de împuşcături din direcţia bazei lor abandonate. Martov tresări la gîndul că Rudin sau Kravţov s-ar fi putut îndrepta atunci spre bază. Totuşi, nu putea face nimic.

Se orientaseră bine cînd aleseseră ca bază de rezervă subsolul de la morga spitalului. Naziştii nu intrau niciodată aici, pentru că totdeauna morga era plină. În afară de asta, aici exista un pasaj subteran care lega subsolul de la morgă cu subsolul clădirii spitalului de boli contagioase. Aceasta era o altă clădire în care naziştii nu intrau. În caz de extremă urgenţă, Martov şi oamenii săi ar fi fost internaţi într-un salon de către un doctor care era şi el ilegalist.

Curînd, li se alăturară şi Lidnev cu celălalt ostaş care fusese de serviciu în ripă. Amîndoi vorbeau cu sufletul la gură, întretăindu-se unul pe celălalt în graba lor de a raporta lui Martov ultimele evenimente.

La început, naziştii n-au ştiut nimic despre intrarea secretă, căci, de îndată ce au coborît în ripă, şi-au continuat drumul înainte. Apoi au asmuţit cîinele. Acesta a făcut cîteva curse înainte şi înapoi, chelălăind la gura tunelului. Luîndu-se după cîine, la lumina unei torţe au văzut intrarea secretă şi şi-au dat seama că putea duce spre vreo încăpere subterană. Nici unul nu s-a încumetat însă să intre. Unul dintre ei a plecat după ajutoare. Ceilalţi au rămas lîngă tunel. Puţin după aceea, au început să [illegible] Budniţki, care erau de serviciu pe celălalt mal, ştiau că se dăduse [illegible] aşa că nu au deschis focul. Apoi a venit la ei Lidnev, care le-a spus că toată lumea părăsise baza, dar ei au hotărît să rămînă să vadă ce se întîmplă.

Puţin mai tîrziu, a sosit un camion cu vreo 20 de soldaţi nazişti. Aceştia s-au îngrămădit la intrare, au inspectat terenul

[illegible] a lumina torţelor şi [illegible] Chiar [illegible] deschis focul Na[illegible] a început să tragă [illegible] de la ora [illegible] cînd a sosit încă un camion plin cu [illegible] După un timp ce unii susţineau focul, alţii au intrat în [illegible] Oamenii lui Budniţki au stat acolo pînă şi-au terminat [illegible] Drumul lor către bază s-a desfăşurat în [illegible]

[illegible] a trimis doi oameni să facă de pază afară, iar celorlalţi [illegible] să se culce. Trecuse de mult de mijlocul nopţii. [illegible]

CAPITOLUL 6.

[illegible] armată germană a făcut în
[illegible]. În primăvară,

ofensivă pe Frontul central, așa că hotărîse să înt[illegible]
ția sale din vest. Apoi a [illegible] ordin de n[illegible]
armate întregi de pe Frontul [illegible]tra. Acum, [illegible]
dezinformare care fusese început [illegible] timp înainte
serviciul sovietic de contraspionaj, fo[illegible]
Abwehrul ui, începuse să dea roade. [illegible]
prieteni sale vieneze și curînd a fost chemat [illegible]
major german. Înghițiseră cu toții momeala [illegible]
mata Roșie va porni o ofensivă într-o dire[illegible]
nerali armați de pe Frontul central nu au îndrăznit [illegible]
pe frontul lor era totuși posibilă.

Șciukin devenise nervos. Era nerăbdător să demonstreze că fusese sincer în promisiunea ce o făcuse de a rec[illegible]
pierduta. Totuși, secția „Dublu X" era astfel organizată, încît el nu cunoștea nimic altceva în afară de munca sa. Nu știa de ce secția lansa spre Moscova agenți dotați cu acte ce erau valabile după război. Și acest fapt avea cea mai mare importanță. Toată iarna interogase prizonieri și selecționase pe cei care crezuse că vor fi viitori agenți buni. Totuși, oamenii pe care îi selectase nu fuseseră trimiși la cursul de pregătire ca pînă acum. În schimb, f[illegible]
[illegible]
după acea. Sarcina sa era să falsifice ștampila pe [illegible]
de identitate în alb, pe care le [illegible]ndra apoi la M[illegible]
[illegible]

La începutul primăverii începu să sosească un nou tip de prizonieri. Aceștia erau selectați potrivit unui nou sistem. Toți [illegible]
[illegible]
trare, toți știau că nu aveau altă cale de ales și că nu va fi mult
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]st aj[illegible]der de [illegible]ar fi simțit înșelat să „renască" așa [illegible] Secția „Dublu X", în mod sigur, nu producea acte de [illegible]tate [illegible]mpărare pentru timp de război. Atunci, cum aveau [illegible]stabilească tindeva acești agenți, în timp de război, dacă [illegible]rare vigilența poporul ui sovietic? Deși toți erau [illegible] nou, unul nu avea altă identitate [illegible]

Pe la [illegible] dimineața zilei, Șciukin fu chemat la Müller în biroul Pirkner, care venise după el, așteptă până își încuie documentele în seif, conform instrucțiunilor de securitate. În felul acesta Șciukin nu a putut telefona lui Rudin.

Avea unele presimțiri rele, dar Müller îl întîmpină cordial.

— Am nevoie de ajutorul dumitale, spuse el, indicîndu-i să a lor în fotoliul de lîngă birou. Vă fi adusă aici o tinerică. Înainte de capturare a fost ajutoare de fecer într-un detașament de partizani. Apoi, în lagărul de prizonieri, a devenit me-
[illegible]
[illegible]
[illegible]
lung la Șciukin. Cred că nu mai trebuie să te avertizez că toț ce vezi aici este secret. Absolut secret. Ai înțeles?

[illegible]kin dădu din cap afirmativ.

[illegible]a în așteptarea lunei frontului. Se va
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]a not. Va fi așteptată și va fi sprijinită să-și gă-
[illegible]
[illegible]
[illegible]vid pe care-l va prezenta tuturor ca fiind soțul
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
exact ce ne trebuie.

Müller „poate chiar după ce războiul se va termina"

Un soldat făcu loc unei tinere subțirele, nu prea atrăgătoare, să intre în birou. Purta pe ea o rochiță bleu. Expresia ochilor săi mari și a bărbiei era aceea de vădită spaimă

- Ia loc, Lidia, spuse Șciukin cordial, arătînd spre un fotoliu din fața unei măsuțe

Ea se așeză, întinzîndu-se speriată împrejur și oprindu-și în treacăt privirea asupra lui Muller

Șciukin așteptă cîteva clipe. Cînd începu să vorbească, vocea semăna cu cea a unui profesor înțelegător

am să ți-o repet încă o dată.

termină, spuse :

Nu voi fi de acord niciodată. Mai bine mor decît să fiu de acord.

Muller se ridică și se duse la birou. Pe față îi apăru un

el spuse :

— Tu nu este de acord și dacă noi spunem că om care vine la Moscova este iubit al tău Helmut ?

Părea că un arc se destinsese în interiorul lui Muller. Sări de pe scaun, luă legătura de chei ce se afla pe birou și o lovi cu de peste față de cîteva ori. Capul îi căzu pe spate, sîngele țîșni dintr-o gaură făcută în frunte, dar ea nu rîdică nici măcar o

afară și încercă să sară pe o fereastră de pe coridor.

— Oprește-o ! urlă Muller

dăduse următorul mesaj din partea lui Marx

arată că el urma să se

tivă. Arestatul nu

„Dublu X", dar mai mult nu

opere nimic ? Din cauza asta îl ocolea în u

zadarnic pe Șciukin, Rudin [illegible] să treacă pe la V[illegible]
[illegible] se apropie, Șciukin spuse încet :
[illegible]
fi închis în [illegible]
stăm faptul că sîntem împreună și [illegible]
[illegible] Azi-dimineață, Müller s-a răstit la noi pentru că am recunoscut pe unii oameni, așa că e bună explicația.
Ce mai este nou ?
Semion îi povesti despre noul tip de acte de identitate pe care le confecționa pentru viitorii agenți, în scopul de a fi folosite în timp de pace. I-a povestit, de asemenea, despre Lidia Oleinikova și propunerea ce i-a făcut-o Müller de a aștepta omul de legătură după ce se sfîrșește războiul. El a mai adăugat faptul că prizonierii care sosiseră în ultimul timp erau toți trădători, colaboratori naziști activi și că Müller căzuse de acord cu șeful [illegible] din localitate, Kleiner, chiar în dimineața aceleia să trimită *Saturnului* informatori și colaboratori
[illegible]
[illegible] este strict secret
Poți afla în ce direcție sînt trimiși ?

[illegible] documentelor înainte ca ele să [illegible]. Știu că unul dintre ei sînt
[illegible]
— Da, dar nu știu numele lor. Și apoi, nu înseamnă [illegible]
— Firește că da. Fiecare act e[illegible] local care l-a emis.
— Semnăturile nu sînt toate la fel, nu-i așa ?
— Sigur că nu.
— Ce se întîmplă dacă la fiecare tip de semnătură faci cîte
[illegible]
[illegible] de foarte multă vreme. De [illegible] semn de recunoaștere
[illegible]

...area *Saturnului*.

...vă sovietică începu pe
...sosi la sediul *Satur-*
...tele sale
...acestor documente,
...ce prezentau interes
...h a primul un
...care acesta îl sfătuia
...în misiunea sa Sombach se în-
...va extinde cît

...ăd toate dosarele agen
...care nu lăs-

...acestei acțiuni? Întrebă

Huppenkotten arborând un aer insolent

N-mi-o notezi c-ai știut pentru că nu vă cred

— Cînd amiralul Canaris mi-a scris de sosirea dumneavoastră, nu mi-a dat amănunte, răspunse rece Sombart.

— Probabil că amiralul era convins că dumneavoastră știți totul. Nu-mi dau seama cum de nu știți. Marele stat major a crezut rapoartele și, în consecință, a slăbit Frontul de est. Imediat ce s-a făcut această manevră, rușii au [illegible] ofensiva. Acum vă mai mirați de ce mă aflu aici?

[illegible] considerat momentul să spună că rapoartele *Saturnului* constituiau doar materia primă, materia [illegible] era materia Abwehr-ului și a Marelui stat major să facă ultimele verificări.

Müller, care, în tot acest timp, stătuse cuminte într-un colț, îl luă în seamă și spuse pe un ton conciliator:

— Domnule colonel, și cu mine am discutat deja problema noastră. M-am gîndit, chiar, să luăm noi măsuri de verificare, dar cred că ar fi mai bine dacă ați face-o dumneavoastră. Un control recent, proaspăt, este mai real, mai obiectiv.

Ce ați spune dacă ne-am apuca de treabă, în loc să pierdem timpul cu discuțiile? răspunse Huppenkotten.

I s-a pus la dispoziție un birou, lîngă cel al lui Müller, și i [illegible] dosarele tuturor agenților. În dimineața celei de a [illegible], a cerut un avion pentru Berlin și a trecut pe la Müller [illegible] înainte de plecare.

[illegible] are este impresia dumneavoastră? se încruntă [illegible]

[illegible]otten tăcu un timp. Apoi spuse:

— Dacă cineva ar admite că rapoartele agenților voștri conțin informații false, furnizate de inamic, ar trage concluzia că [illegible] dușmanului privite din acest punct de vedere sînt [illegible] interesul vostru.

— Eu am bănuit că agenții noștri ar putea fi folosiți de [illegible] dreptul [illegible] ultimelor evenimente.

[illegible] Müller. Și apoi [illegible] amiralul [illegible] Huppenkotten se [illegible] a Müller.

— Nu-i rău, colonel! [illegible] ar [illegible] de o parte, te-ai [illegible] de altă parte, te-ai [illegible] bilitate, iar pe de altă parte, i-ai avertizat de pericol. Numai Marele stat major nu a putut să-și țină planurile secrete în [illegible]. Nu e rău de loc! Și probabil că există un singur răs[illegible]

— Dar secția „Dublu X" cum merge?

— Totul se desfășoară potrivit planului. Peste patruzeci de agenți au fost trecuți dincolo de linia frontului.

— Asta este tot?

— Îi selecționez cu toată severitatea.

— Nu uita că Himmler personal se interesează de această [illegible]

[illegible] Este o problemă de păstrare a idealurilor noastre chiar în [illegible]a. Este o problemă de păstrare a idealurilor noastre chiar în ipoteza unei catastrofe militare.

— Îmi dau seama [illegible]

[illegible]

[illegible]tă. Mine rușii și aliații lor de acum vor fi dușmani. La o [illegible] cu acești noi dușmani ai comunismului, având ceva, al nos[illegible]

— Cum stau lucrurile în Franța?

— Cum stau lucrurile în Franța? [illegible] gîndindu-vă acolo. Războiul este [illegible] nevoie, îi vom lăsa să treacă prin [illegible] un foc. Totuși, poate că voi ar [illegible] spre vest. Am văzut întîmplător [illegible] te vei ocupa de această ches[illegible] [illegible] ceva și în această direcție. În[illegible] pe Sombart să se [illegible] lui. Dumneata ești răs[illegible] [illegible] pentru „Dublu X" asta pur[illegible] [illegible] grijă. Oricum, în cazul unei dislocări, ai

pe drum, în timp ce vă deplasați spre vest

— Asta am și făcut pînă acum, numai că e[illegible] pînă aproape de linia frontului.

Bravo. Huppenkotten se uită la ceas. Ma[illegible] vedere de la Sombach.

Părea destul de vesel cînd intră în biroul acestuia.

— Din fericire, domnule colonel, nu am găsit nimic să mă facă să cred că *Saturnul* nu este decît o adunătură de [illegible] nar ruși maeștri în arta dezinformării. Asta ar fi prea de [illegible] nu-i așa ?

Huppenkotten plecă la data de 26 iunie. Chiar în seara [illegible]

Tocmai cînd Sombach se îmbrăca, sună telefonul. Era Ca[illegible]

— Cînd puteți începe evacuarea ? întrebă el.

Potrivit planului de alarmare, avem nevoie de patru ore

Deci, aveți destul timp pînă în zori. Aviația rușilor a fost foarte activă. Ați putea să vă mutați la Minsk. În caz de nevoie, acolo găsiți o bază militară, pe care o puteți prelua. Mîine, la [illegible]

Canaris închise telefonul, fără să mai aștepte vreun răs-

otrivit planului de alarmare generală, Rudin trebuia să se [illegible] În curte a[illegible] soldați gata să [illegible] arme. În interiorul clădirii, soldații s-au așezat, pe scară [illegible] Fiecare [illegible] prate care erau [illegible] așteptau afară. Șeful [illegible] parlament însoțea personal ultima cutie cu documente [illegible] Müller să-i raporteze [illegible] operațiile de pe treptele de la intrare [illegible]

[illegible] ultimul om din șir, înmîna cutiile soldaților, care le [illegible] secției „Dublu X" nu fusese scos afară; nici măcar [illegible] nu se vedea. Rămîneau în spate ? Gîndul acesta [illegible] Asta însemna că își riscase viața în ultimele luni [illegible] ce avea să rămînă în spate. De asemenea, se des-[illegible]

[illegible] ultimul camion fu încărcat. Lucrătorii, soldații și [illegible]

[illegible]

— Domnule colonel, îmi permiteți să-mi iau la revedere [illegible] de la colegul meu Seaman ?

[illegible] mirii Müller. Apoi se uită surprins la Rudin. De cînd ați devenit prieteni [illegible]

[illegible]

Glückstein, șeful grupei [illegible]

[illegible] în moment ce nu se observă [illegible] necesare două zile, cel puțin, pentru a f[illegible] ca, [illegible] ar fi executat acasă [illegible] tatea germană. De la a-[illegible] operație. Dar ei nu [illegible]

mentele de partizani [illegible] venite de apropierea lor și, deci, nu puteau ataca convoiul. În plus, secția „Dublu X" rămăsese în spate [illegible]. Șciukin se pierduse.

Ce trebuia să facă acum ?

Drumul pînă la Minsk l-au parcurs fără oprire și au ajuns cu puțin înainte de amiază. Maiorul Gordon [illegible] orașului și le indică drumul spre baza militară. [illegible] la un kilometru de șosea, ascunsă [illegible]. Mașinile au fost camuflate într-un cring, iar oamenii conduși spre o cadire joasă, unde îi aștepta masa. Baza era ocupată de o divizie blindată S.S., care se muta și ea.

În seara aceea mai sosiră două autobuze și un camion. Era [illegible]. Cînd l-a văzut pe Rudin a fost de [illegible] încîntat.

Kramer, ce bine îmi pare că te văd aici, spuse el scuturînd mîna lui Rudin. Altfel nu aș fi avut cu cine mai schimba o vorbă.

Ei, ei, văd că dumneata ești ultimul care ai plecat de pe [illegible] acela care se scufunda, întocmai ca și un căpitan de vas, puse Rudin zîmbind.

Nu, Muller este căpitanul, nu eu. Cînd am plecat, se uita [illegible]. Șciukin [illegible] pustiu. Cum stau lucrurile pe aici ?

CAPITOLUL 44

[illegible]

ochilor îl făcu să urle de durere. În [illegible] văzu o întindere de pămînt răscolit, învăluit în aburi. În [illegible] printre copacii goi, transformați [illegible] cărbune. Nici măcar o casă [illegible] Fra V[illegible]

Kramer ! Vino lîngă mine [illegible] și alte două pline cu soldați S.S. [illegible] de oameni ai lui [illegible] SS [illegible] pate [illegible]

Dezgropați-i! Dezgropați-i! urla [illegible] rînți, dar nimeni nu-l băga în seamă.

[illegible] Sombach. Fața îi era [illegible] pe [illegible] dreaptă spre [illegible] stătu acolo vreo zece minute privind camioanele carbonizate, se în-

[illegible]

[illegible] mașinile lovite, înșirate pe șoselele Minskului. Ca întotdeauna, el stătea țeapăn, ca o vergea de armă, pe locul din față, privind înainte fără să vadă nimic. Cînd mașina trase în fața clădirii [illegible] Sombach [illegible] opri [illegible]

Venise să-l întîlnească pe generalul Röckner, pe care-l cunoscuse în Franța. Ei erau mai mult decît cunoștințe întîmplătoare, jucînd șah și purtînd lungi discuții confidențiale. Îi plăceau îndrăzneața generalului, ideile sale îndrăznețe, precum și deplina încredere în sine și în tot ce făcea. Sombach admirase întotdeauna oamenii îndrăzneți, iar acum, mai mult ca oricînd, avea nevoie de sprijinul unui om puternic.

Generalul lucra, aplecat asupra biroului, cînd Sombach intră și-i întinse încet mîna. El se îndreptă și-l privi cu ochii săi injectați, ignorînd mîna ce-i era întinsă.

— Nu mă recunoașteți? se bîlbîi Sombach, continuînd să țină mîna întinsă.

— Ce dorești?

[illegible] jurare.

— Am spus, ce dorești? repetă generalul, ridicînd glasul.

— Sînt Sombach, șopti colonelul.

[illegible] Tot așa de sigur sînt și de faptul că [illegible] a stat într-un complot împotriva Reichului. Nu am [illegible] discutat cu dumneata.

[illegible]

Röckner îl privi pe Sombach cu un dezgust lățuș, apoi își [illegible]

— Îți recomand să te duci sus și să te prezinți lui Kaltenbrunner, te caută din noaptea trecută.

— De ce?

Sombach rămase nemișcat, întinzîndu-se la [illegible]

Dar [illegible] fi tras cineva la răspundere pentru ra-

— Ce raid? Nu [illegible] oară, iar acum încerci să [illegible] un om cinstit și curajos [illegible] vreau să respirum [illegible]

Se întoarse îngrozit și se îndreptă spre [illegible] eroul, Röckner ridică receptorul și [illegible] Sombach, pe care tocmai l-am dat afară, se [illegible] mergeau în [illegible] se și intră în baia [illegible] Nimeni [illegible] bombaiul după terminarea atacului [illegible] sticla căzu cu un cu[illegible] foc ardînd cu putere undeva prin apro[illegible] la mîna sa însîngerată, o bucată de sticlă [illegible] O scoase, o aruncă pe fereastră [illegible]

pistolului. Îl scoase, îl examină cu grijă, coborî piedica de siguranță, duse repede țeava la gură și trase.

De îndată ce Kaltenbrunner află că Sombach era în c.. dire, dădu ordin să fie arestat.

— A făcut bine că s-a prezentat de bunăvoie la noi, spuse el. Ar fi fost mai rău dacă s-ar fi dus mai întâi la Canaris. Acum avem noi grijă de el.

Apoi el și Muller continuară discuția întreruptă.

Cît mai are de gînd Canaris să-l trădeze pe Führer, să tragă de la răspundere, oferind protecție unor camarazi ai Sombach? întrebă Muller, prefăcîndu-se că este peste măsură de indignat.

Kaltenbrunner zîmbi misterios și spuse:

Dumneata, Muller, ai face mai bine să te îngrijești de propriu-ți viitor. De Canaris o să se ocupe alții.

Conștiința mea este curată! țipă Müller. Dumnea-

[illegible] Am p

[illegible] voastră privind seria „Dublu X". Numai de asta m-am ocupat în ultimele luni. Am totul aici (spunînd acestea, arătă caseta ce o ținea pe genunchi). Dar nu am nici cea mai vagă idee despre ce au făcut Sombach și banda lui în tot acest timp.

Kaltenbrunner făcu o grimasă la cele auzite.

Vad că nu ai priceput cum stau lucrurile în momentul

[illegible] am primit mă împiedică să te ajut cumva. Ofițerii superiori și șefii *Saturnului* urmează să sosească.

Un ofițer intră în birou, fără să bată la ușă, și-i șopti ceva lui Kaltenbrunner, după care plecă.

[illegible] a făcut vreodată.

[illegible] Kaltenbrunner privirea lui Müller, [illegible] Se întoarse și murmură:

— Totuș [illegible]

Muller se [illegible] lă la general, plin de devotament.

Avionul meu pleacă peste o oră la Berlin, continuă Kaltenbrunner, ocolind privirea lui Müller, ca și mai înainte. [illegible] te trimite cu acest avion. Sînt obligat să te arestez, cel puțin de dragul aparenței. Cîțiva dintre oamenii noștri te [illegible] la aeroport și te vor duce la Himmler. Restul depinde [illegible] Himmler este singura ta salvare, din moment ce infiltrarea [illegible] „Dublu X" a fost ideea sa. Dacă poți să-i raportezi [illegible] despre munca pe care ai făcut-o în această direcție și [illegible] este satisfăcător, te poți considera norocos.

[illegible]

[illegible] în [illegible] caseta. [illegible] [illegible] Stai că [illegible] [illegible] [illegible]

În timp ce Müller zbura la [illegible] nirea pe care urma s-o aibă cu Hummer, în [illegible] desperare pe Șciukin.

În sfîrșit, îl zări coborînd dintr-un [illegible] nou grup de soldați S.S. Alergă spre el. [illegible] față în față, Șciukin se înmuie și căzu la pământ [illegible] de picioarele lui Rudin, pentru a se sprijini.

— Ce s-a întîmplat ? întrebă încet Rudin.

— Am crezut că acesta este sfîrșitul. Toate [illegible] mule, toată viața mea... totul, spuse Șciukin [illegible]

— Nu te mai văicări ! murmură Rudin.

Șciukin tăcu, apoi privi în jur cu surprindere.

— Unde ne aflăm ? întrebă el

— În Minsk.

Müller este aici ?

— Nu. Ai de gînd să-mi spui ce s-a întîmplat ?

Am pus mîna pe lista cu agenții secției „Dublu X".

„Unde este ?" vru Rudin să țipe, dar formulă întrebarea numai din privire.

— Este aici, spuse Șciukin, punînd mîna pe buzunarul de la piept

— Hai, încearcă să te ridici, îl îndemnă Rudin. Va trebui să fugim de aici cît putem de repede.

Rudin îl ajută să se ridice și-l apucă de braț. Își făcură [illegible] [illegible] [illegible]

da tipografia. Tocmai atunci a început raidul aerian. Oamenii se întrebau dacă trebuie să mai aștepte acolo, așa cum ordonase Müller sau să fugă în adăpost. Cu toată emoția care mă stăpînea, m-am reîntors la etajul al III-lea. Nu știam ce voi face, dar așa, dintr-o dată, nu mi-a mai fost frică de nimic. Am scos pistolul din toc. Primul birou pe care l-am văzut a fost cel al tipografa. Fusese împușcată și zăcea întinsă în pragul biroului lui Birkner.

— Crezi că Müller a împușcat-o ?

— Altcineva nu putea. Ușa care ducea în biroul lui Müller era deschisă. El se afla acolo. Scotea documente din seifuri și le înghesuia într-un sac. Nu știu ce fel de documente erau. Singurul lucru care mă atrăgea era caseta de pe birou. Raidul se întețea. M-am gîndit că atunci era momentul, nimeni nu ar fi împiedicat [illegible]. Dar [illegible] a luat sacul și a ieșit în hol. A strigat cu putere să vină cineva să ia sacul. Cînd Müller a ieșit din birou și a trîntit ușa, eu am rămas ascunsă după ea. M-am gîndit că, dacă caseta era încuiată, s-o iau cu mine și să fug. Dar nu era încuiată. Am scos repede unul din exemplare și am fugit în W.C.-ul de lîngă biroul lui Müller. Toată operația nu a luat mai mult de un minut. Tocmai în momentul acela s-au stins și luminile. L-am auzit pe Müller cum s-a înapoiat în birou și cum înjura cît îl ținea gura. A aprins cîteva chibrituri, și-a luat probabil caseta și a plecat. Am ascuns lista în sîn, am alergat jos după el și am traversat [illegible]. Cînd a ajuns Müller [illegible]. Pe drum am fost atacați de partizani, doi dintre ai noștri au fost răniți, dar noi am continuat drumul cu toată viteza. Soldații din ultima mașină au rămas să lupte cu partizanii. Spre dimineață, coloana a fost bombardată. Nu știu cîți nemți au fost uciși. Eu m-am dezbrăcat după un tufiș [illegible] am așteptat acolo pînă la terminarea raidului. Apoi [illegible] din urmă, am ajuns la baza din Minsk.

— A aruncat Müller clădirea în aer ?

Am [illegible] aruncînd cu benzină pe zidurile [illegible].

Era timpul [illegible]. Se odihniseră destul. S-au sculat și [illegible] spre o mlaștină. Au mers prin mlaștină pînă s-a [illegible]. Apoi, au zărit un petec de pămînt uscat și [illegible] să petreacă noaptea acolo, făcînd de pază cu schimbul. [illegible] s-au ivit zorile, s-au apucat de lucru. Șoukin dicta [illegible] textul, scrundu-l pe bucățele de hîrtie rupte [illegible] listei. Rudin hotărî că era mai puțin primejdios [illegible] spre nord, ținîndu-se cît mai departe de șosea. El [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

pădurea aceea și se îndreptă singur spre sat. Trecu prin niște grădini de zarzavat, ocoli o colibă sărăcăcioasă și se opri la o casă în care auzu un sunet pe care nu-l mai auzise de [illegible] ani : un copil scîncea. Rudin pipăi pistolul în buzunar și intră în casă. La lumina oarbă a unor vreascuri arzînd, văzu o femeie lîngă un leagăn. La masă ședea un bărbat cu o barbă deasă. Se uită fix la Rudin, dar nu arătă nici un semn de teamă.

— Cine ești ?

— Sînt de-al vostru, răspunse Rudin.

[illegible] cu repeziciune. Budnîki primi ordin [illegible] pe care se retrăgeau nemții.

[illegible] Martov descoperi că Rudin, și poate că [illegible] evacuați cu restul personalului *Saturnului*. [illegible] imagina de ce nu au încercat să rămână în oraș [illegible] că Rudin descoperise ceva în legătură cu secția [illegible] și hotărîse să mai rămînă un timp la *Saturn*.

[illegible] pre Kravțov nu știa nimic. De mai mult timp nu [illegible] o veste de la el. Era pregătit să accepte și ceva ne- [illegible]: fie că fusese descoperită adevărata lui identitate, fie [illegible] ite în timpul retragerii.

[illegible] îi rămăsese. În ultimele 24 de ore, Galia recepționase de trei ori semnalul său, dar de fiecare dată răspunsul era „Nu a venit nimeni încă".

Între timp, ofensiva sovietică se desfășura în condițiuni [illegible]une. Diviziile blindate sovietice au străpuns frontul, zdrobind [illegible] pentru a lui Hitler. Soldații naziști începuseră să se [illegible] miile. Moscova, cu o înfățișare groaznică, dar triumfă- [illegible] martora marșului a 70 000 de fasciști învinși, [illegible] soldați sovietici înarmați, pe artera principală a [illegible]

Starkov l-a informat pe Martov, printr-un mesaj, că baza [illegible] fusese devastat *Saturnul* fusese bombardat [illegible] [illegible] trăsese pierderi serioase, în oameni și materiale. El considera că își făcuseră datoria și că era timpul să oprească jocul. Martov însă, pentru prima dată, n-a executat ordinul. A rămas pe loc pînă ce și-a regăsit oamenii.

Biroul lui Starkov era arhiplin. Toți cei [illegible] într-un fel sau altul, legătură cu afacerea *Saturn*. [illegible] vadă tovarășii, care se întorceau dintr-o misiune [illegible]. Dar cînd, în sfîrșit, aceștia au apărut, nu au fost primiți [illegible] aplauze. Au fost, pur și simplu, bătuți pe spate cu prietenie. La întrebarea „Cum a fost pe acolo?" a urmat un răspuns invariabil: „Bine".

Starkov i-a îmbrățișat și i-a sărutat pe fiecare în parte. Cînd a ajuns în dreptul lui Șciukin, s-a oprit o clipă, apoi i-a întins mîna, recăpătîndu-și expresia sa obișnuită.

Mulțumesc, a spus el și s-a îndreptat către biroul său. Au luat cu toții loc în jurul unei [illegible] mese mari de conferințe. Starkov s-a uitat la ceas.

— Nu-l mai reținem pe tovarășul Șciukin. Trenul său spre Barabinsk pleacă peste o oră. Tovarășe Șciukin, o să te conducă cineva pînă la gară. Acasă te așteaptă familia. Peste o lună ai să te întorci aici și o să hotărîm ce ai de făcut. Îți mulțumesc încă o dată pentru colaborarea dumitale. Repet, viitorul dumitale depinde în întregime de dumneata.

Șciukin se ridică.

— Eu sînt cel care trebuie să vă mulțumesc.

De îndată ce ușa se închise în urma lui, Starkov spuse:

— Ei, și acum hai să stăm de vorbă ca între ai noștri [illegible] cum se va comporta [illegible]. Credeți că o să spună familiei adevărul?

— Cred că da, zise Rudin.

— Ca să [illegible] trebuie să raportăm [illegible] despre Șciukin. Trebuie să fim corecți în evaluarea comportării sale. Și acum, unde este lista?

Martov puse pe [illegible]

— Așadar trebuie [illegible]

Starkov [illegible] pe [illegible]

[illegible]

— Am [illegible]

[illegible]

Apoi se uită la fiecare, pe rînd, și spuse:

— Nu [illegible] urme terribile de oboseală pe fețele voastre.

— Nu [illegible] să cerem concediu, spuse Rudin. Cel [illegible]

— Dar [illegible]

[illegible]

— Și [illegible]

— Și [illegible] dar acum s-au mutat în Baranovici. Am hotărît să [illegible]

[illegible]

— [illegible]

[illegible]

— [illegible]

[illegible]

gional de partid, care acum nu mai sînt în ilegalitate, au elogiat munca desfășurată de voi. Totuși, vă atrag atenția că întreaga operație are un caracter strict secret și va rămîne așa pentru mult timp.

După ce le-a mai pus o serie de întrebări, Starkov și-a luat rămas bun de la cei prezenți în biroul său și s-a așezat din nou la lucru. Grupele serviciului secret erau gata să înceapă acțiunea: lucrau asupra listei aduse de Rudin și Șciukin. Războiul invizibil continua...

IN LOC DE EPILOG

CÎTIVA ANI MAI TÎRZIU

[illegible] strălucitoare de vară, trenul expres, cu [illegible] albastre, prăfuite, ca şi cum ar fi fost decolo- [illegible] trase la un peron acoperit al gării Bielorusk din [illegible] drăguță, cu părul roşcat, care aştepta trenul [illegible]e de oră, alergă de-a lungul său şi se opri [illegible]l vagon. Îşi aranjă părul în grabă şi începu să [illegible] la uşa deschisă

[illegible] al Inturistului, era Raia Ginzburg. Fusese an- [illegible] luni, şi asta era prima ei misiune adevărată [illegible] pe herr Gerngross, un industriaş vest- [illegible] Uniunea Sovietică ca turist. Ea urma [illegible] său personal pe toată durata şederii. [illegible] fata s-a apropiat de el şi l-a [illegible]

[illegible] Gerngross?

[illegible] Gerngross. Dar dumneavoastră cine sînteţi, [illegible] să vă întreb?

[illegible] terpretă la Inturist. Bine aţi venit la Moscova [illegible] un ghid perfect, exact cum fusese învăţată [illegible]! Şi vă mulţumesc. Cum vă numiţi?

[illegible] la omul dat în grija sa, care era destul de [illegible] şi zise:

Scriitorii mă depășesc. Eu sînt industriaș în [illegible] plastice. Dacă vom întîlni statuia unui om [illegible] este clădirea aceea mare? Este destinată unor birouri?

— Nu, este un bloc de locuințe. Apropo, acolo a locuit renumitul nostru poet și compozitor Vasili Lebedev-Ku[illegible]

Gerngross rise [illegible]

Nu, răspunse Raia serioasă. În piața următoare există un monument al marelui poet sovietic Maiakovski, iar într-o altă piață unul al marelui poet Pușkin. În Piața Arbat există o statuie a scriitorului Gogol.

Industriașul se uită la ea surprins.

Urcară într-un taxi și se îndreptară spre hotelul [illegible] nal". Raia tăcea. Avusese de gînd să-i arate priveliștea de-a lungul străzii Gorki, dar acum nu știa ce-ar putea să-l intereseze pe Gerngross. Se gîndi că-i displace din vreun motiv sau altul și că, ajunși la hotel, va solicita un alt ghid. Atunci toți de la oficiu vor crede că nu corespunde serviciului.

— Cine-i acel om călare? Alt scriitor? întrebă Gerngross [illegible] drept în fața lor.

Raia era gata să-i explice, cînd el își duse un deget la buze și spuse:

— Să cădem la învoială că nu mă veți încărca cu infor[illegible] [illegible] dar nu cred că-l veți găsi interesant.

— Mergi acasă la mama și la papa, îi spuse el în acea seară. Limba baletului este internațională. O înțelege oricine fără traducător.

[illegible] prezența-i, deoarece urma să viziteze expoziția materialelor plastice.

Raia răsfoi o broșură despre mașele plastice și mai degrabă își simți teama în privința expoziției. Dar nu trebuia să se îngrijoreze, întrucît la fiecare stand erau mici tăbliță informatoare și tot ce avea de făcut era să traducă informațiile de pe [illegible]

Gerngross n-o întrebă nici o dată în plus, deoarece era evident un expert în materie.

A doua zi Raia o petrecu la biroul de deservire a turiștilor, știind mai mult degeaba. În cele din urmă se oferi să-i [illegible] Gerngross se alătură unui grup de trei turiști japonezi, pentru a vizita Galeria Tretiakov.

— Raia, spor să nu te superi, zise el în timp ce se urcă în automobil, dar, ca și la balet, la picturi n-am nevoie de [illegible] [illegible] Icoanele rusești sînt neprețuite. Atenția îi fu atrasă de o icoană pictată pe lemn. Fecioara, cu ochii săi calmi și triști,

...rea e pe...te din ...mnul pe ...are era pi...tată. Nu put...i rezista ...te...fie...i ...a ...at...e tabloul cu mi...a. Nu i...verra să crea...i ...a...ta...a ...e...e...a

...ste primul să se ...ti...ga obie...te, se au...,
...ă...ra...

Gerngross își retrase mîna și se întoarse. O femeie înaltă, în uniforma de serviciu a galeriilor, îl privea foarte atent. Deodată, ochii ei se măriră. Vru să strige dar se abținu în ultimul moment. Gerngross făcu un pas înapoi. Își dădu seama că femeia îl recunoscuse. Trecu de ea repede, ajunse în sala următoare și se grăbi spre ieșire, făcîndu-și loc prin mulțimea de oameni direct spre poartă.

Avu noroc. La bordură trase un taxi din care coborîră două femei. Sări în mașină.

— Repede, dă-i drumul!

Șoferul nu se grăbea. Schimbă viteza și porni încet în josul străzii.

În acel moment, femeia care îl recunoscuse pe [illegible] alergă spre miliția...ul care făcea de pază la intrare, strigînd și arătînd spre mașina care abia se mai zărea:

— Gestapo! E un călău! Arestați-l! El este de la Gestapo!

— Ce s-a întîmplat? S-a furat ceva? întrebă miliția...ul, în timp ce nota, în virtutea obișnuinței, numărul mașinii: 30-32 sau 30-37. Nu se vedea prea bine.

— Nu! Omul care s-a urcat în taxiul acela este de la Gestapo! L-am recunoscut. El a fost cel care m-a torturat în timpul războiului. A observat că l-am recunoscut și a fugit.

— Bine, calmați-vă. Numele dumneavoastră?

— Lidia Oleinikova. Lucrez aici.

— Știu. Așteptați aici. Mă întorc peste un minut.

Reveni, într-adevăr, și se îndreptă, împreună cu Lidia Oleinikova, spre biroul administratorului, să întocmească raportul.

[illegible]

— Babakin la telefon, zise el. Cred că îmi amintește de ceva din rapoartele tale asupra *Saturnului*. Este vorba de o fată pe care Muller a încercat s-o recruteze. Îți amintești? Vo[illegible] fi sus într-un minut, împreună cu locotenentul Tregubov. Se pare că este un caz interesant.

Locotenentul repetă povestirea sa colonelului Rudin.

— Nu poate fi nici un dubiu asupra identității ei, spuse Rudin. Deci, pînă la urmă, n-a avut încotro. A fost obligată să lucreze pentru ei.

— Nu. Ea a spus că este chiar un miracol că trăiește. După ce nemții s-au retras, ea a venit la Moscova, la sora ei.

— Ai început investigațiile asupra lui?

— Acum căutăm taxiul, replică Babakin.

— Generalul Martov a fost informat?

— Da, a convocat o scurtă ședință pentru ora 14.

Dispecerul de la garajul taximetrelor repeta următorul mesaj prin radio la intervale regulate:

[illegible] cineva vede taxiul cu numărul 30-32 sau 30-37 să-i spună so[illegible]

Primul care se întoarse la garaj fu taxiul cu nr. 30-32 [illegible]

[illegible] Potrivit mărturiei [illegible] taxiului cu nr. 3-37

Şoferul taxiului, Artomonov, l-a [illegible] pe inginerul [illegible] care îl dusese la metroul de lîngă gara Belorusk[illegible] [illegible]minat lui Glebov o hîrtie de cinci [illegible]. [illegible] aparatul de taxat al maşinii marcase, de fapt, patruzeci şapte de copeici, dar individul a scos o hîrtie de cinci rub. dintr-un teanc de bancnote, învelite cu o bandă a[illegible], plecat fără să mai aştepte restul. Glebov a luat bancnota şi s-a dus grăbit la şedinţa convocată de generalul Martov.

La şedinţă erau convocaţi : colonelul Rudin, maiorul Babakin, locotenentul Tregubov, încă trei ofiţeri de securitate şi respectiv locotenentul-major Glebov.

Generalul Martov deschise şedinţa :

— Turistul este o cunoştinţă veche a lui Rudin, Babakin şi a mea. El este cunoscut de noi sub numele de Müller, un duşman declarat al ţării noastre. Sarcina pe care o avem este să aflăm de ce se află aici. Nu trebuie să-l pierdem din vedere nici un moment, dar s-o facem foarte prudent, pentru a nu-l speria. Îi vom da timp să ia legătura cu oamenii lui de aici, după care probabil va încerca să-şi realizeze misiunea. Nu trebuie însă să excludem nici cealaltă posibilitate, în sensul că speriat fiind de ce i s-a întîmplat astăzi, să se înapoieze imediat de unde a venit şi să trimită pe altcineva în locul lui. Dar o să avem noi grijă ca să nu poată să plece aşa de uşor. Asta-i tot, tovarăşi.

[illegible]

[illegible]

Rada

Îndată ce Rada plecă, Gerngross începu să treacă în revistă [illegible] este o parte intrinsecă a meseriei sale, aşa că nu fu prea tulburat de incident. Îşi reamintì cine era femeia şi de unde o cunoştea. Se gîndi, apoi, cum trebuie să procedeze de aci înainte şi făcu următorul raţionament : ea îl recunoscuse într-adevăr, şi nu fusese în stare, în clipa aceea, să-şi stăpînească emoţiile, dar odată ce primul şoc a trecut, va renunţa la gîndul de a merge la organele de securitate sovietice ca să spună în ce condiţii l-a cunoscut. Dacă se dispera să-l demaşte, atunci, implicit, trebuia să relateze ceva şi despre legăturile cu acel ofiţer S.S. în timp ce se afla în lagăr. Or, peste acest lucru, organele sovietice nu puteau trece aşa de uşor. Pe de altă parte, chiar dacă îl demasca, nu era motiv prea mare ca să se îngrijoreze. N-avea decît să spună că se înşela asupra identităţii lui, că îl confunda cu cineva. În ce priveşte plecarea sa grăbită din galerie, aceasta se datora atacului neaşteptat al.

Saturn şi nu exista nici un temei legal pentru a fi învinuit numai pe baza acuzaţiilor ei. Dar bancnota de cinci ruble pe care o dăduse şoferului de taxi ? Da, aceasta putea constitui un

tatea. Cînd sosise la hotel schimbase mărci germane şi primise un teanc sigilat de bancnote de cîte cinci ruble. Acea bucată [illegible] hotelul, îl identificau şi pe el destul de uşor. Ce trebuia să facă ? Deocamdată, nimic. Povestea aceea cu boala

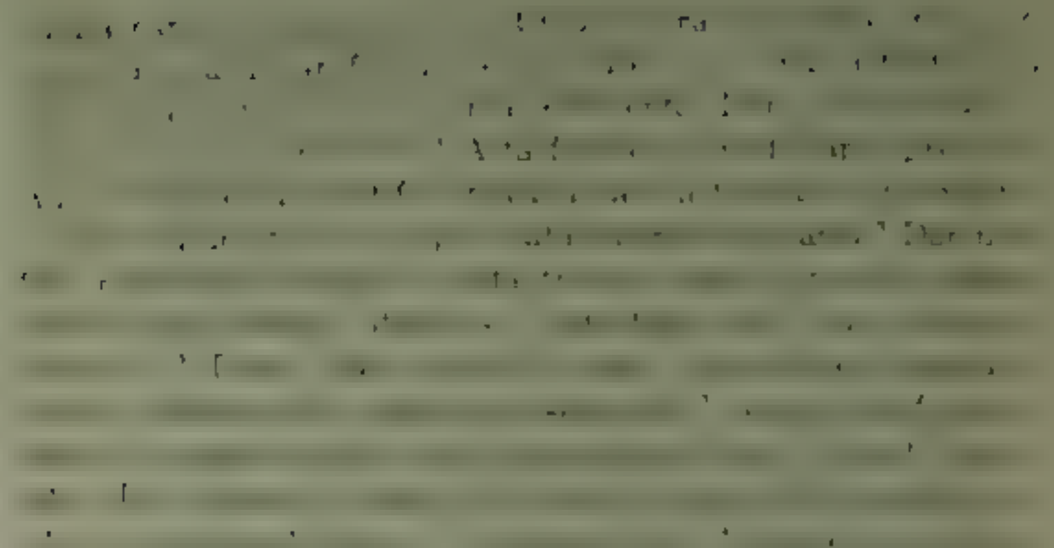

restul de ruble din pachetul pe care l.

Gerngross se ridică încetișor, luă bancnotele din pachetul și se duse în W.C., unde mototoli fiecare hârtie înainte de a trage apa peste ele. Apoi deschise ușa și se întoarse în pa[illegible] conținut restituit.

În hotel existau mulți turiști străini. Cu siguranță că nu mergeau atât de departe încât să verifice banii tuturor. Ca ultim sprijin, putea cere ca ambasada germană din Moscova să-l protejeze de insistențele autorităților locale. Ea putea lua legătura cu Bonnul, care știa cine era el și ce misiune avea în Moscova. Fără îndoială că cei de la Bonn ar fi făcut tot ce le stătea în putință pentru a-l scoate din Uniunea Sovietică. Acest caz îl îngrijora.

Apoi veni doctorul. Gerngross repetă simptomele bolii sale și ceru doctorului niște somnifere

[illegible]

specialist, dar Gerngross refuză

Fostul aghiotant al lui Muller, Birkner, trăia la Moscova de douăsprezece ani. Nimeni nu putea bănui că Jan Plutis, un [illegible] șoferul său acest străin nu era nici un nemțoi, întrucât toți ietonii vorbeau ruseste la fel. De fapt, tatăl lui Birkner era german, iar mama rusoaică. Acesta a fost și motivul, în afara faptului că vorbea fluent limba rusă, pentru care Gestapoul l-a trimis la Moscova ca agent rezident. Timp de douăsprezece ani, nu i s-a cerut să facă nimic. Avea dispoziția ca la 24 iunie al fiecărui an să meargă în fața biroului de bagaje din gara Kazanski și să aștepte timp de o oră mesagerul lui Muller. Dar [illegible] nouă sa libertate și aștepta cu răbdare următorul 24 iunie.

Vederea străinului nu-i trezi nicidecum suspiciuni, în special de vreme ce fusese prevenit să evite locurile unde acesta se controlau cu atenție. Diploma sa, care fusese eliberată la Ufa înainte de război, atesta că era absolvent al unei școli tehnice, așa că n-a întâmpinat greutăți în obținerea unui post de tehnician la o întreprindere de construcții. Cu timpul a fost promovat chiar și într-un post de conducere. Plutis știa cum să lucreze cu betonul armat, deoarece era absolvent al unei școli tehnice [illegible] nu numai că îi era bine, dar îi întrecea și pe alții. Propunerea sa pentru un nou mod de transportare a cimentului adus a [illegible]

[illegible] Iași an s-a înscris la cursurile serale ale unei facultăți cu profil tehnic, pe care le-a absolvit în 1953.

Era iubit și respectat oriunde lucra. Era tolerant, [illegible] niciodată nu ridica tonul și mereu era în stare să aducă un argument în plus. Era extrem de onest în toate relațiile sale, un bun organizator, iar muncitorii din subordine îl stimau cu toții, salarii bune.

Își ducea viața sa dublă cu măiestrie și nu devenea [illegible] ură decît noaptea tîrziu, cînd se apleca asupra aparatului de radio pe unde scurte ca să asculte posturile din Germania [illegible] rieți. Aceste emisiuni îi creau un simțămînt amestecat, de bucurie și neliniște, în special de cîțiva ani încoace, cînd își dăduse seama că totul se desfășura exact cum prevăzuseră superiorii săi: S.U.A. se situau tot mai deschis alături de Germania Occidentală în lupta acesteia împotriva comunismului. Considera că era momentul oportun să intre în luptă, dar curierul încă nu se arătase. Uneori începea să se întrebe dacă cei de la Bonn nu uitaseră cu totul de existența sa.

În ultimii trei ani, în fiecare lună iunie, cînd se apropia de biroul de bagaje, își spunea că, dacă curierul nu vine în acea zi, totul s-a sfîrșit. Dar, pentru că nu știa ce să facă într-o astfel de eventualitate, de fiecare dată se întorcea acasă și se hotăra să mai aștepte încă un an.

Gerngross, restabilit complet, intră în biroul „Servicii" al [illegible] mînat planurile și că nu mai pleca în excursia organizată în sud. Voia un bilet la avionul de Stockholm ce urma să plece peste două zile.

După ce rezolvă aceste probleme, plecă să se plimbe. Mergea încet, oprindu-se să privească vitrinele magazinelor, admirînd statuile ivite în cale și odihnindu-se pe băncile din parcuri. Evident, voia să vadă dacă era sau nu urmărit. Cu cît se îndepărta de hotel, cu atît se convingea mai mult că nu era urmărit. Își [illegible] bine misiunea și știa cum să observe dacă [illegible] Nu, nu era filat. Nu exista nici un motiv de îngrijorare.

În fapt, [illegible] există. [illegible]

— Puștiul avea ceva în mînă?

— Nimic altceva decît o lopățică.

— N-a luat cumva lopățica de la copil?

[illegible]

— Totuși, vreau să văd filmul pe care l-ați făcut.

După ce urmări filmul, Martov continuă

— Perfect. După cîte văd, toată plimbarea aceasta a făcut-o numai cu scopul de a stabili dacă este urmărit. Se pare, de asemenea, că nu este de loc fricos. Crezusem că după incidentul avut la galeriile de artă va pleca cu primul avion. Dar nu s-a întîmplat așa. Asta înseamnă că scopul venirii lui la Moscova este foarte important. Și-a pus atît de bine la punct întîlnirea lui cu agentul sau agenții de aici, încît să-l ferească de orice pericol. Totuși, pentru a-și îndeplini misiunea nu i-au mai rămas decît noaptea aceasta, mîine toată ziua și respectiv mîine noapte. Întăriți filajul în această perioadă.

După un somn bun, în dimineața următoare, Gerngross o [illegible] parfum, o căciulă de astrahan, o balerină de porțelan și un album cu vederi din Moscova. Toate acestea le puse într-o mică valiză pe care o adusese cu el.

[illegible] întoarseră la timp pentru prînz, spunînd fetei că este [illegible] Și [illegible] La ora 18 o sună.

— Așa cum știi, Raia, zbor la Stockholm cu treburi și nu vreau să tîrăsc după mine o valiză plină cu suveniruri. La „Metropol" stă un prieten de-al meu. L-am rugat să mi-o ia cînd pleacă în Germania. Te rog să chemi un taxi s-o duci acolo.

— Cum îl voi găsi ?

— Spune-i numai șoferului să oprească la hotel. Acolo așteaptă în mașină cîteva minute, pînă vine prietenul meu să te întîmpine. Eu am să-l anunț de venirea ta prin telefon.

Raia luă valiza, coborî și chemă o mașină. Cîteva minute mai tîrziu, telefonă să-i spună că pleacă.

— Minunat ! Telefonez imediat prietenului meu. După ce i-o dai, vino înapoi aici.

El se duse la fereastră, o urmări pe Raia cum urcă într-un taxi, îi făcu semn cu mîna, apoi își îmbrăcă haina și părăsi hotelul.

Raia făcu exact așa cum i se spusese. Acum stătea în mașină, uitîndu-se impacientată la intrarea în hotel. După zece minute fu surprinsă să-l vadă pe Gerngross în spatele mașinii.

— A fost o mică eroare de calcul, chicoti el. După ce ai plecat, i-am telefonat, așa cum ți-am spus, dar nu l-am găsit pe prietenul meu la telefon. Am fost, deci, nevoit să aleg pînă aici. Îl aștept eu cu valiza. Între timp, du-te la hotel și să mă aștepți acolo.

Gerngross stătu lîngă hotelul „Metropol" aproape o oră. Apoi se îndreptă încet spre cea mai apropiată stație de metro. Petrecu o altă oră plimbîndu-se cu metroul și schimbîndu-l frecvent. Apoi, ieși, în sfîrșit, din metro și se îndreptă încet spre gara Kazanski, fiind ferm convins că nu-l urmărea nimeni. Intră la restaurantul gării și bău un pahar de ceai. La ora 20,30, părăsi restaurantul și petrecu alte douăzeci de minute în sala de așteptare aglomerată. În cele din urmă se îndreptă spre biroul de bagaje.

La intrare își lăsă valiza jos și aprinse o țigară. Era ora douăzeci și cincizeci și cinci de minute. După zece minute Pluțis se opri lîngă el. Lăsă valiza lîngă a celuilalt și începu

să caute ceva prin buzunare. În acel moment, Gerngross se aplecă, luă valiza lui Pluțis și plecă. Pluțis ridică valiza lui Gerngross și porni în direcție opusă. Nu făcuseră însă mai mult de zece pași de la locul întîlnirii, cînd fiecare a fost prins de oamenii lui Martov.

Interogarea se desfășura de mai bine de o oră. Martov simula că n-are probe suficiente și încerca să-l prindă pe Gerngross cu vreo greșeală sau neconcordanță în relatarea sa. Gerngross, calm și aproape arogant, nega totul.

— Am luat accidental valiza celuilalt om.

Tocmai atunci în birou intră Rudin, ca și cum ar fi venit pentru o treabă a sa personală. Se uită la omul interogat și exclamă :

— Ce surpriză ! Colonelul Müller !

— Greșiți. Numele meu este Gerngross, protestă Müller cu o grabă exagerată.

— Oh, nu, nu poate fi nici o greșeală, îl asigură Rudin vesel. Iată fotografia ta. Am purtat-o peste tot ca o amintire a zilelor cînd am lucrat împreună. Uită-te la ea.

Gerngross aruncă o privire la fotografie și repetă :

— Îmi pare rău. Greșiți.

În acest moment intră Lidia Oleinikova și curînd fu urmată de Șciukin. În timp ce avea loc această confruntare, Rudin scrise lui Martov următorul bilețel : „În momentul cînd Birkner ne-a văzut, pe Șciukin și pe mine, a mărturisit. Acum este în stare să depună mărturie. Peste vreo cincisprezece minute poate fi adus".

Dar, n-a fost nevoie ca Gerngross să fie confruntat cu Birkner ; el știa că jocul luase sfîrșit. Problema ce-i frămînta ce-l mai mult mintea era dacă exista vreo șansă să obțină o sentință ușoară. Iată de ce, cînd Martov vorbi despre activitatea lui Müller la *Saturn* și spuse că, după legile sovietice, este considerat criminal de război, Müller-Gerngross își ridică capul și protestă :

— După cîte știu, țara voastră acceptă legea prescripției.

— Despre ce prescripție vorbești ?. întrebă Martov cu un zimbet obosit. Astăzi ai fost arestat exact pentru continuarea crimelor ce le-ai comis în timpul războiului. Dumneata, Müller, te faci personal răspunzător pentru toate crimele săvîrșite de rețeaua *Saturnului*.

Atunci fu introdus Birkner-Pluțis. A fost o scenă cu adevărat dramatică. Birkner l-a insultat pe Müller cu cele mai grele cuvinte ce le știa. Țipa că și-a sacrificat viața pentru nimic, crezînd că viitorul său era asigurat, că într-o zi va fi răsplătit însutit, în timp ce, de fapt, fusese un simplu pion în mîinile unor oameni ca Müller. Asta îl înfurie la rîndul său pe Müller. Începu să strige la fostul său aghiotant, spunînd că se pripește să tragă concluzii și că va veni timpul cînd va regreta cele spuse.

— Ce să mai regret, se năpusti ca o furtună Birkner, cînd mi-am irosit atîția ani din viață pentru niște idioți ca tine!

Cazul a fost închis. Gerngross-Müller și Birkner-Pluțis au semnat procesul-verbal de interogatoriu. Cînd criminalii au fost scoși afară, în biroul lui Martov s-au adunat încă o dată oamenii care luaseră parte la operație.

— Mulțumesc, tovarăși, zise Martov. Ați ajutat cu toții la închiderea cazului *Saturn*. Vreau să plecați acasă și să vă odihniți bine. Sîntem informați că mîine vine la Moscova încă un oaspete interesant.

BIBLIOTECA 12

CUPRINSUL

Pag.

PARTEA ÎNTÎI

Întîlnirea cu inamicul 3

PARTEA A DOUA

Zille începe jocul 143

PARTEA A TREIA

Lupta continuă 293

PARTEA A PATRA

Sfîrșitul cercului de spioni 383

ÎN LOC DE EPILOG

Cîțiva ani mai tîrziu 551

Responsabil de carte :
Cpt. CONSTANTIN GADEA
Corector : s.c. RADU STOIAN
Dată în cules 15.XI.1971. Bun de tipar 17.I.1972.
Tiraj 1 500 ex., din care 1 400 ex. hîrtie semivelină și 100 ex. hîrtie velină, format 16/61x86

Lucrarea conține 368 pagini

Din lucrare se desprind învățăminte utile cu privire la combinațiile și legendele folosite pentru realizarea pătrunderilor informative, la mijloacele și metodele cu ajutorul cărora au fost contracarate activitatea centrului de spionaj „Saturn" și unele acțiuni ale Gestapoului, precum și la devotamentul și spiritul de sacrificiu de care au dat dovadă cei ce au luat parte la această acțiune.